

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “กระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา การดำเนินการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา การประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา

ในบทนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภา ผู้วิจัยเลือกด้วยวิธีแบบเจาะจง สมาชิกวุฒิสภาที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 8 คน โดยแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา

ตอนที่ 3 การดำเนินการการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา

ตอนที่ 4 การประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	6	75.00
หญิง	2	25.00
รวม	8	100.00
อายุ		
40 – 50 ปี	5	62.50
51 – 60 ปี	2	25.00
61 ปีขึ้นไป	1	12.50
รวม	8	100.00
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	5	62.50
ปริญญาโท	2	25.00
ปริญญาเอก	1	12.50
รวม	8	100.00
อาชีพ		
นักสังคมสงเคราะห์	3	37.50
ทนายความ	2	25.00
นักวิชาการ	1	12.50
นักธุรกิจ	1	12.50
นักการเมือง	1	12.50
รวม	8	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

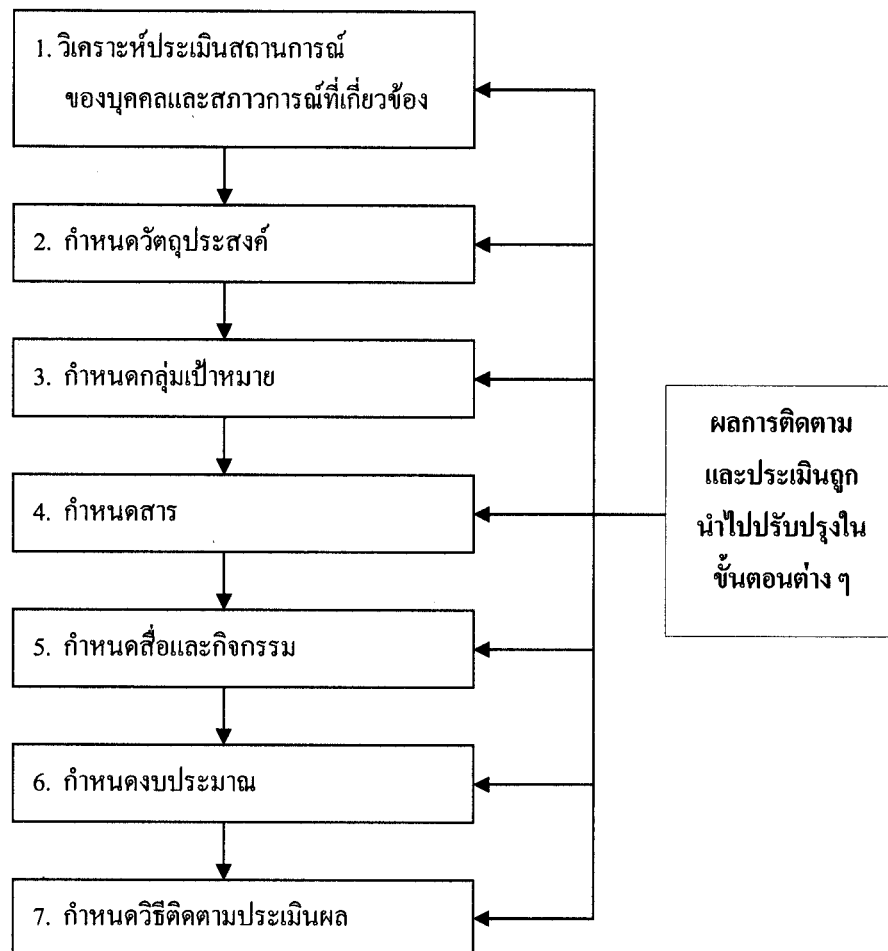
	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ทางการเมือง		
มีประสบการณ์	5	62.50
ไม่มีประสบการณ์	3	37.50
รวม	8	100.00

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปด้านเพศ พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นผู้ชายมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ผู้หญิงมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ข้อมูลทั่วไปด้านอายุ พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40 - 50 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมา คือ กลุ่มอายุ 51 - 60 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และช่วงอายุ 61 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ข้อมูลทั่วไปด้านระดับการศึกษา พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมา คือ ระดับปริญญาโท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และระดับปริญญาเอกมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ข้อมูลทั่วไปด้านอาชีพ พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวนมากที่สุดมีอาชีพเป็นนักสังคมสงเคราะห์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาคือ หนายความ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และอาชีพนักวิชาการ นักธุรกิจ นักการเมืองมีจำนวนน้อยที่สุด คือ จำนวนละ 1 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ข้อมูลทั่วไปด้านประสบการณ์ทางการเมือง พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทางการเมือง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมา คือ ไม่มีประสบการณ์ทางการเมือง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ตามลำดับ

สรุปผลตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 75) มีอายุระหว่าง 40 - 50 ปี (ร้อยละ 62.50) จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 62.50) และมีประสบการณ์ทางการเมือง (ร้อยละ 62.50) ในขณะที่ผู้สัมภาษณ์กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด มีอาชีพเป็นนักสังคมสงเคราะห์ (ร้อยละ 37.50)

ตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา

การศึกษาเรื่อง “กระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา” วัตถุประสงค์ข้อที่หนึ่งคือ การวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา ศึกษาตามแนวคิดเรื่องกระบวนการวางแผนงานประชาสัมพันธ์องค์การทางการเมืองนั้น ประกอบไปด้วยกิจกรรม 7 ประการดังต่อไปนี้คือ การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้อง การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การกำหนดสาร การกำหนดสื่อและกิจกรรม การกำหนดงบประมาณ และการกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล โดยแต่ละกิจกรรมต้องกระทำอย่างต่อเนื่องเป็นขั้นตอน

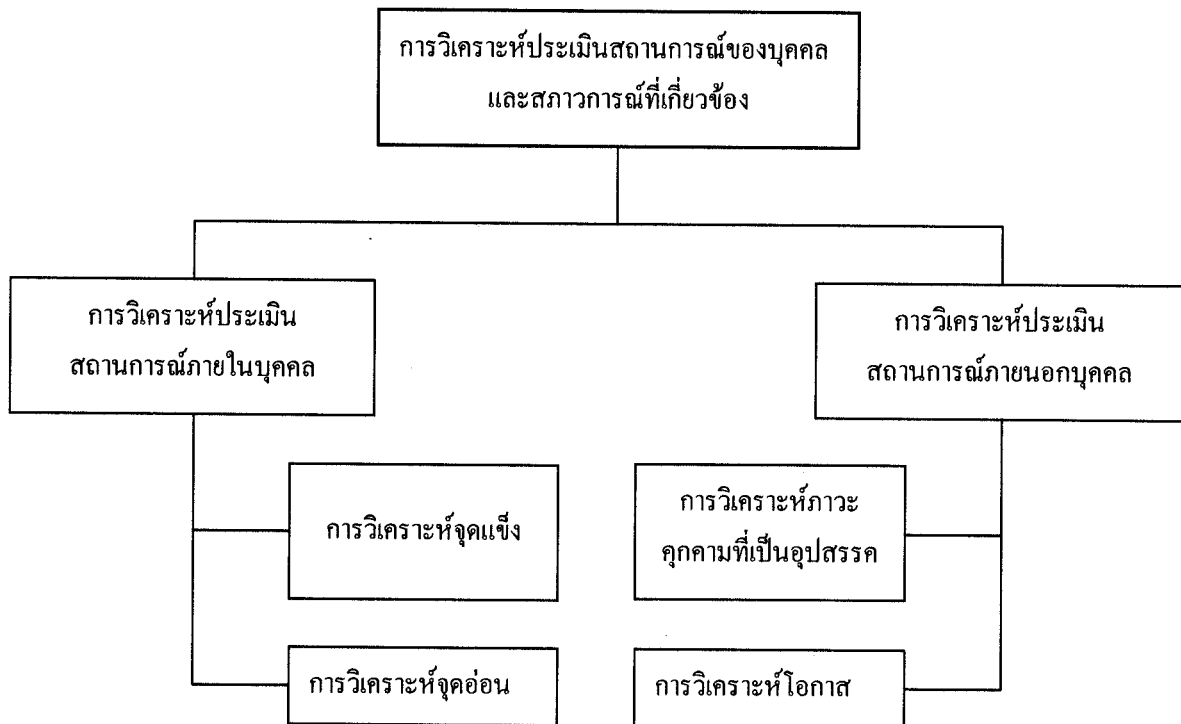

ภาพที่ 4.1 แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่างๆ
ในกระบวนการวางแผนงานประชาสัมพันธ์

จากภาพที่ 4.1 จะพบกิจกรรมทั้ง 7 ประการนั้น เป็นกระบวนการสื่อสารสองทางและเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องไม่สิ้นสุด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสภาพการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ศึกษาจากแนวคิดเรื่องกระบวนการวางแผนงานประชาสัมพันธ์องค์การทางการเมือง พบว่า การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสภาพการณ์ที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ภายในบุคคล ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของสมาชิกวุฒิสภา และการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ภายนอกบุคคลที่จะเป็นอุปสรรคคุกคามหรือจะเป็นโอกาสที่ดีที่จะช่วยส่งเสริมหรือเป็นประโยชน์แก่การดำเนินการของสมาชิกวุฒิสภา

ภาพที่ 4.2 แผนภูมิแสดงการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสภาพการณ์ที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ภายในบุคคล

จากการศึกษาการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ภายในบุคคล ส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์จุดแข็งของบุคคลเพื่อพิจารณาว่าสิ่งที่ดีของบุคคลนั้นมีอะไรบ้าง และการวิเคราะห์จุดอ่อนของบุคคล หมายถึง วิเคราะห์ส่วนที่เสียเปรียบของบุคคลเมื่อเปรียบเทียบกับสมาชิกวุฒิสภาอื่นๆ หรือเมื่อเปรียบเทียบกับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิก

วุฒิสภาดังนี้ การระบุประเด็นปัญหา วิธีการดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างได้ข้อมูลดังต่อไปนี้

1) การวิเคราะห์จุดแข็งของสมาชิกวุฒิสภา เพื่อพิจารณาว่าสิ่งที่ดีของสมาชิกวุฒิสภานั้นมีอะไรบ้าง สมาชิกวุฒิสภาผู้ที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความเห็นสำหรับประเด็นนี้ดังต่อไปนี้

สุทัศน์ จันทร์แสงศรี กล่าวว่า “จุดเด่นของผมคือ ความเป็นคนอิสระ ไม่กลัวคน มีความจริงใจกับชาวบ้าน จะช่วยชาวบ้านอย่างเต็มที่ แต่ต้องไม่ผิดกฎหมาย.....ชาวบ้านเขาจะเลือกคนดี คนเราเกิดมาชาติเดียวก็ตาย ถ้าเราไม่ทำความดีแล้วเสียชาติเกิด”

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “พี่จะได้เปรียบคู่ต่อสู้ ผู้สมัครคนอื่นเยอะคือ ในฐานะที่มีโอกาสได้ทำงานช่วยเหลือประชาชนไว้เยอะ ก็ทำให้คนรู้จักเยอะโดยบทบาทคือ เป็นนายกเหล่ากาชาดสงเคราะห์ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส เราทำงานให้ประชาชน โดยไม่มีวันหยุด”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “คุณงามความดีที่ได้สะสมมานับเป็น 10 ปี.....และพอผมได้รับรางวัลแมกไซไซ เมื่อปี 2527 สาขาบริการประชาชน บริการสาธารณะ เขาเรียกผมว่า คนดีศรีมหาสารคาม อีกประการหนึ่งผมเป็นจริยบุคคลในตำราเรียน โดยกระทรวงศึกษาธิการ เขามีบุคคลสำคัญที่เป็นตัวอย่างชาวบ้าน บรรจุในหลักสูตรจริยธรรม”

โสภณ สุภาพงษ์ กล่าวว่า “ในชีวิตทำงานกับเด็กกับประชาชนมา 40 ปีแล้ว ทำตั้งแต่สมัยจบมหาวิทยาลัย อยู่กับมูลนิธิฯ 10 กว่าแห่ง อยู่กับมหาวิทยาลัย 20 กว่าแห่ง องค์กรพัฒนา องค์กรวิจัย 20 กว่าแห่ง และอยู่กับธุรกิจอีก 20 กว่าแห่ง ใช้เครื่องมือพวกนี้ทำงานให้ชาวบ้าน ชีวิตก็เป็นแบบนี้มาตลอด.....แล้วตอนที่ได้รับรางวัลแมกไซไซ ผมก็บอกเขาว่ามีคนที่เสียสละมากกว่าผมเยอะแยะทำไมไม่ไปให้รางวัล เขาก็บอกว่ารางวัลนี้ให้สำหรับคนที่ไม่มีหน้าที่แต่ไปทำ และทำโดยไม่ให้ใครรู้ เขาพูดถึงประเด็นนี้ผมถึงได้ยอมรับ”

วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ กล่าวว่า “เราทำงานสังคมมานาน คนรู้จักมาก 20 กว่าปีก่อนถึงวันเลือกตั้ง เป็นการทำงานที่เราไม่คิดว่าจะมาเล่นการเมือง.....เพราะฉะนั้น

บรรดานักการเมืองต่างๆ จะมากล่าวหาว่าพวกนี้ไปทำงานก็เพื่อจะหวังผลทางการเมืองไม่ได้ เพราะเราทำมาก่อนที่จะมีรัฐธรรมนูญบัญญัติเรื่องนี้ด้วยซ้ำเรียกว่า เป็นต้นทุนทางสังคมที่เรามีมาอย่างยาวนาน”

2) การวิเคราะห์จุดอ่อนของสมาชิกรัฐสภา เพื่อวิเคราะห์ส่วนที่เสียเปรียบของสมาชิกรัฐสภา สมาชิกรัฐสภาผู้ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ดังต่อไปนี้

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “ภาพลักษณ์การทำงานด้านการเมืองของผู้หญิงยากมาก จะบอกว่าสองเท่า สองเท่าเสมอตัว สองเท่ายังไม่เท่าผู้ชาย เท่ากับดึงขึ้นมาจากภาวะที่ต่ำกว่าผู้ชาย แล้วจะเด่นกว่าเขาเราต้องพุ่งขึ้นอีก สังคมไม่ให้โอกาสผู้หญิงโดยมีความคิดว่าผู้หญิงควรจะอยู่ในบ้าน ควรอยู่ในครอบครัวมากกว่า เป็นสมบัติของครัวเรือนมากกว่าจะมาทำงานการเมือง เพราะว่ามันเป็นเรื่องของผู้ชาย”

เตือนใจ ดีเทศน์ กล่าวว่า “ในเบื้องต้นสามีเห็นว่า ดิฉันไม่มีพื้นฐานทางการเมืองเลย ไม่มีเครือข่ายการเมืองท้องถิ่นและการเมืองระดับชาติคอยหนุนช่วย ครอบครัวก็ไม่มีเงินลงทุนถึงที่จะเป็นทุน มีแค่รายได้ที่พอเลี้ยงตัวอย่างสมถะ”

ในขณะที่โสภณ สุภาพงษ์ ซึ่งลงสมัครเข้ารับการเลือกตั้งในกรุงเทพฯ กล่าวว่า “ผมทำงานด้านเด็ก ทำงานกับชาวบ้าน คนต่างจังหวัดรู้จักผมมากกว่าคนกรุงเทพฯ เพราะว่าไปทำงานช่วยคนยากจน คนกรุงเทพฯ ไม่ค่อยชอบผมเลย พวกในสลัมผมไม่รู้จักเลย ไม่เคยทำงานสลัมกรุงเทพฯ เลย และผมไม่ใช่สโตนัการการเมือง”

2.1.2 การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ภายนอกบุคคล

จากการศึกษาการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ภายนอกบุคคลประกอบด้วย การวิเคราะห์ภาวะคุกคามที่เป็นอุปสรรค หมายถึง การประเมินปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานตามภารกิจและบุคคลไม่สามารถควบคุมได้ และการวิเคราะห์โอกาส ซึ่งเป็นการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกที่บุคคลไม่สามารถควบคุมได้ แต่สภาพนั้นๆ เป็นโอกาสหรือสนับสนุนภารกิจหรือเป้าหมายของบุคคลได้ มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกรัฐสภาดังนี้ การระบุประเด็นปัญหา วิธีการดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหา อุปสรรคในการ

ดำเนินการ ปักจี้ความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ได้ข้อมูลดังต่อไปนี้

1) การวิเคราะห์ภาวะคุกคามที่เป็นอุปสรรค หมายถึง การประเมินปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานตามภารกิจและบุคคลไม่สามารถควบคุมได้ สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สุทัศน์ จันทรแสงศรี ได้ให้ความเห็นในแง่ของปัญหาก่อนการเลือกตั้งว่า “ผมยืนยันได้เลยว่าผมเป็นคนไม่มีพรรค ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาคนเดียวที่หาเสียงด้วยตัวเอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนต่อต้านผมหมด ไปช่วยคู่ต่อสู้ผมหมด.....และพบปัญหาเมื่อทำงานไประยะหนึ่งแล้วว่า ขาดเงินทุนในการสนับสนุน ให้แนวคิดของการช่วยชาวบ้าน ชาวบ้านต้องการฟื้นฟูด้านเศรษฐกิจ ต้องการส่งเสริมความเจริญในพื้นที่ สมาชิกวุฒิสภาไม่มีสิทธิในการให้ความช่วยเหลือในส่วนนี้ ของงบประมาณไม่ได้ เมื่อต้องของงบประมาณผ่านผู้อื่นแล้วทุกคนก็จะมีข้อแลกเปลี่ยน.....ในส่วนของผู้มีผลประโยชน์มีความเห็นว่า ในสถานักข่าวจะสัมภาษณ์แต่ในส่วนสมาชิกวุฒิสภาที่จบกฎหมาย ผมว่ามันเป็นความต่าง ผมไม่เห็นด้วย เพราะกฎหมายเกิดจากการตั้งกรอบเพื่อให้ประชาชนอยู่อย่างมีความสุข การตั้งกรอบกฎหมายต้องมาจากประชาชน”

สมเกียรติ อ่อนวิมล พบปัญหาหลังการสื่อสารกับประชาชนว่า “ปัญหาคือ ชาวบ้านไม่สนใจเรา เพราะเราไม่ใช่พนักงานการเมืองที่แท้จริง ที่ไปให้ทุนให้โทษ หรือให้เงิน หรือให้ความช่วยเหลือเขา หรืออะไรก็ตามที่เป็นวัตถุ ประชาชนไม่สนใจเรา เพราะไม่ใช่พนักงาน เมืองท้องถิ่นและไม่ได้เอาอะไรไปให้ นอกจากความคิดซึ่งประชาชนไม่ต้องการ”

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช พบปัญหาหลังจากการสื่อสารเช่นกันกล่าวว่า “จริงใจกับคนมากไป เขาแปลเจตนาของเราเป็นอื่น เขาหาว่าอยากดัง”

ทองใบ ทองเปาด์ ได้วิเคราะห์ปัญหาเมื่อทำงานไปได้ระยะหนึ่งว่า “บางทีเรารู้สึกว่าเราทำไม่ได้เต็มที่ เราจะทำตามที่เราคิดจะทำมันก็ทำไม่ได้ อาจถูกข้อจำกัดของกฎหมาย ข้อจำกัดจากอำนาจที่เราอยู่ตามกฎหมาย”

สำหรับเตือนใจ ดีเทศน์ ให้ความเห็นในแง่ของการวิเคราะห์ตนเองว่า “เป็นคนซื่อ มองคน มองโลกแง่ดี น่าจะทำงานการเมืองได้ยาก แต่ถ้ามีเครือข่ายที่ร่วมมือกันอย่าง เข้มแข็งและมีใจมุ่งมั่น ครอบครัวยังไม่ขัดข้อง”

2) การวิเคราะห์โอกาส เป็นการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกที่บุคคลไม่สามารถควบคุมได้แต่สภาพนั้น ๆ เป็นโอกาสหรือสนับสนุนภารกิจหรือเป้าหมายของบุคคลได้ สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “พอหลังจากเป็นสมาชิกวุฒิสภาแล้ว ทำงานได้กว้างขึ้น ทำได้มากขึ้น เหมือนกับว่าเมื่อก่อนเราอยู่แค่ระดับภูมิภาค เป็นคุณนายผู้ว่าราชการจังหวัด เราทำได้แค่ในจังหวัด พอเรามาเป็น ส.ว. เราทำได้ทั่วประเทศ ภาพลักษณ์ของพี่แม้กระทั่งต่างประเทศก็สนใจ ประเทศสิงคโปร์ก็ส่งคนมาสัมภาษณ์ ลงหนังสือต่างประเทศก็มี”

พิเชฐ พัฒนโชติ กล่าวว่า “พอเข้ามาแล้ว หนึ่งมีคนที่เรารู้จักกับที่ไม่รู้จัก ถ้าเปรียบเทียบไม่รู้จักเยอะกว่า บางคนไม่ได้รู้จักเป็นการส่วนตัว คนที่เรารู้จักอยู่แล้วไม่มีปัญหา แต่คนที่มิชื่อเสียงมา เราสามารถรู้ได้ว่าเขาคิดยังไง แนวคิดใกล้เคียงกับเราไหม ส่วนที่ไม่รู้จักก็มาทำความรู้จักกันทีหลัง”

วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ได้วิเคราะห์และมีวิธีจัดการกับปัญหาประเด็นนี้ว่า “ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการแต่งตั้งเป็นชุดสุดท้าย ช่วงนั้นถือว่าเป็นการเข้าเรียนมหาวิทยาลัยทางการเมืองครั้งใหญ่ เพราะต้องสังสรรค์กับนักกฎหมายระดับชาติ สังสรรค์กับนักการเมืองระดับชาติ ผ่านนายกรัฐมนตรีมาหลายคน นั่งอยู่ในสภา 4 ปี เป็นช่วงที่บอกตัวเองว่าให้รู้ทันเขี้ยวเล็บนักการเมือง ให้ปรับตัวอย่างไร มีจุดยืนอย่างไร.....พอได้รับการเลือกตั้งเข้ามาก็ไม่ยากเลย เพราะมันเห็นลู่ทาง รู้ข้อบังคับ รู้ระเบียบปฏิบัติ เพราะเหมือนเราเข้าหลักสูตรเตรียมที่จะเป็นสมาชิกวุฒิสภามา 4 ปีเต็ม.....ผมมีเพื่อนเยอะ เพื่อนจะบอกเองว่าเราเปลี่ยนหรือเปล่า อันที่สองเราเคยทำตัวยังไงก็ทำเหมือนเดิม เพื่อนเป็นส่วนหนึ่งเพราะใกล้ชิด แต่สำคัญคือผู้ใหญ่ที่ดูเราเยอะมาก ผู้ใหญ่เขาดูเราตลอด เจอเมื่อไรเขาก็จะบอกจุดยืนใช้ได้ไม่เปลี่ยน”

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงรอยความถี่ด้านการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
2. เพื่อศึกษาการวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา	การวิเคราะห์	■ มีการวิเคราะห์	////////	8
	ประเมิน	■ ไม่มีการวิเคราะห์	-	-
	สถานการณ์ขององค์การและสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้อง			
	- การระบุปัญหา	■ มีความอิสระ	/	1
	- ระบุจุดแข็ง	■ ทำงานเพื่อประชาชนมาตลอด	////	4
		■ คุณงามความดีที่สะสมมาตลอด	/	1
		■ มีต้นทุนทางสังคมมานาน	/	1
		■ การทำงานด้านการเมืองของผู้หญิงยากมาก	/	1
	- ระบุจุดอ่อน	■ ไม่ใช่สไตน์นักการเมือง	/	1
		■ ไม่มีพื้นฐานทางการเมือง	/	1
		■ ขาดผู้สนับสนุนในการเลือกตั้ง	/	1
		■ ไม่มีผู้สนับสนุนในสภา	/	1
	- ระบุอุปสรรค	■ สื่อมวลชนไม่สนใจ	/	1
		■ ส.ว. ไม่ใช่ นักการเมืองที่แท้จริง	/	1
		■ ชาวบ้านไม่สนใจ	/	1

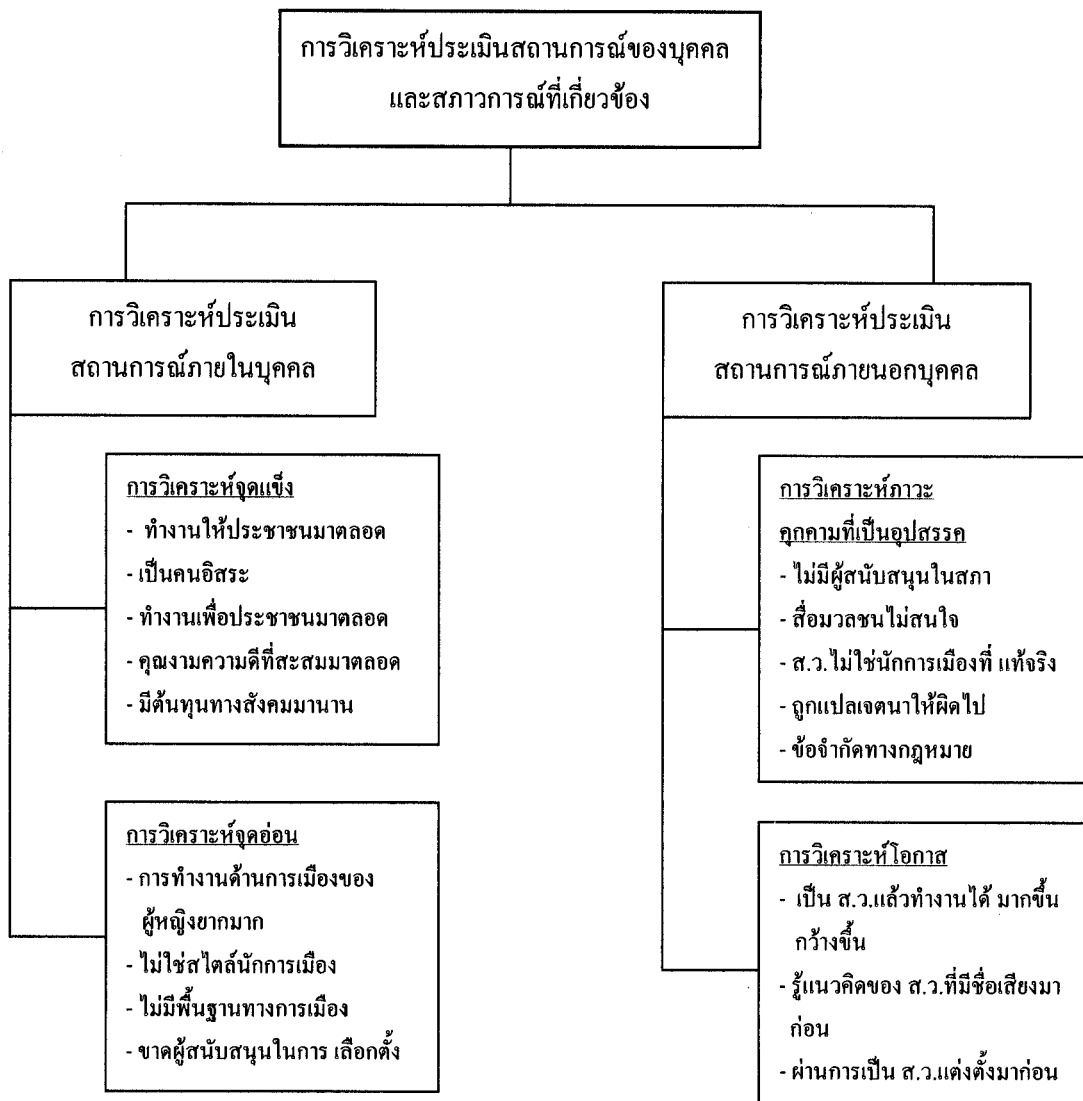
ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอย ความถี่	รวม
		■ ถูกแปลเจตนาให้ผิดไป	/	1
		■ ข้อจำกัดทางกฎหมาย	/	1
		■ อยู่ที่ตัว ส.ว. เอง	/	1
	- ระบุโอกาส	■ เป็น ส.ว.แล้วทำงานได้มากขึ้น กว้างขึ้น	/	1
		■ รู้แนวคิดของ ส.ว.ที่มีชื่อเสียงมาก่อน	/	1
		■ ผ่านการเป็น ส.ว.แต่งตั้งมาก่อน	/	1
	- วิธีดำเนินการ	■ ตระเวนหาข้อมูล	/	1
	- ผู้ดำเนินการ	■ ดำเนินการเอง	////	6
		■ เพื่อนและผู้ใหญ่	/	1
		■ ครอบครัว	/	1
	- ช่วงเวลาในการจัดทำ	■ ก่อนการสื่อสาร	////////	8
		■ หลังการสื่อสาร	////	5
	- ปัจจัยความสำเร็จ	■ การมีเครือข่ายที่ดี	/	1

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดมีการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง มีการระบุประเด็นปัญหา แสดงวิธีการดำเนินการ โดยสมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการวิเคราะห์เอง รองลงมาคือ มีเพื่อนและผู้ใหญ่ ครอบครัว เป็นผู้วิเคราะห์ มีการจัดทำทั้งในช่วงก่อนการสื่อสารและหลังการสื่อสาร พบปัจจัยความสำเร็จ

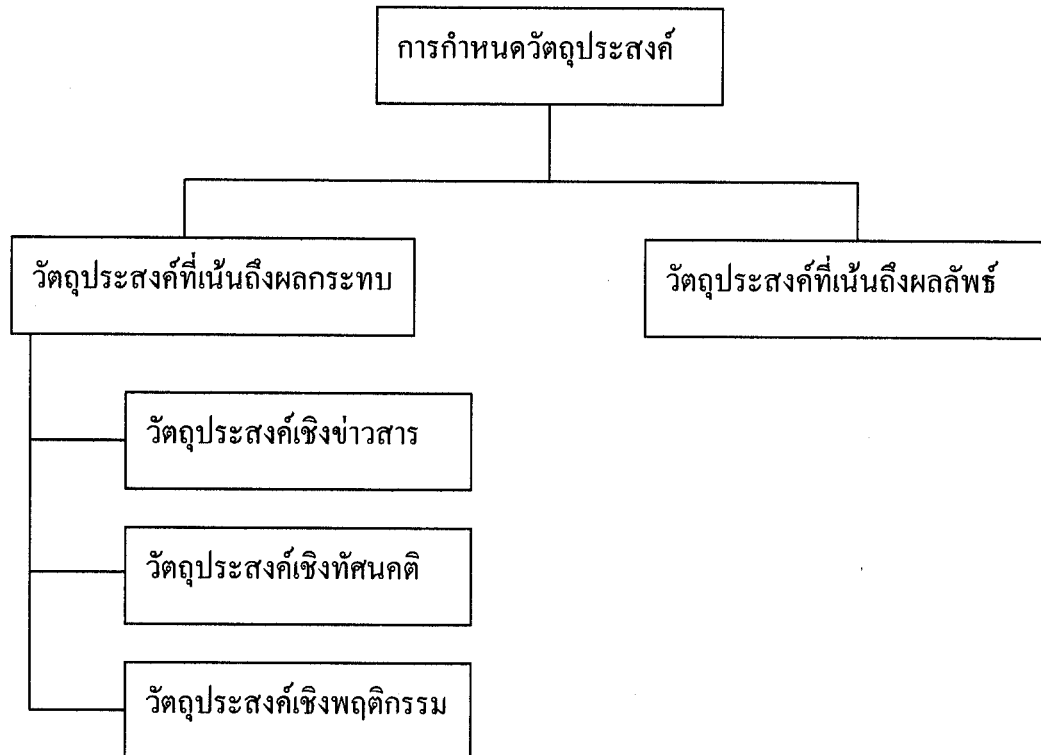
สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดมีการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องดังนี้ ได้มีการวิเคราะห์จุดแข็งของ ส.ว. คือ มีความอิสระ ทำงานเพื่อประชาชนมาตลอด มีคุณงามความดีที่สะสมมาตลอด มีต้นทุนทางสังคมมานาน มีการวิเคราะห์จุดอ่อนของ ส.ว. คือ การทำงานด้านการเมืองของผู้หญิงยากมาก ไม่ใช่สไตร์นักการเมือง ไม่มี

พื้นฐานทางการเมือง ขาดผู้สนับสนุนในการเลือกตั้ง วิเคราะห์อุปสรรคในการไม่มีผู้สนับสนุนในสภา สื่อมวลชนไม่สนใจ ส.ว. ไม่ใช่ นักการเมืองที่แท้จริง ชาวบ้านไม่สนใจ ส.ว. ถูกแปลเจตนาให้ผิดไปและข้อจำกัดทางกฎหมาย วิเคราะห์โอกาสได้ว่าการเป็น ส.ว. แล้วทำงานได้มากขึ้น กว้างขึ้น การได้รู้แนวคิดของ ส.ว. ที่มีชื่อเสียงมาก่อน และเคยผ่านการเป็น ส.ว. แต่งตั้งมาก่อน วิธีดำเนินการคือ การตระเวนหาข้อมูล ผู้ดำเนินการคือ สมาชิกวุฒิสภา เพื่อนและผู้ใหญ่ หรือครอบครัวเป็นผู้วิเคราะห์ ช่วงเวลาในการจัดทำ มีทั้งทำการวิเคราะห์ก่อนการสื่อสารและวิเคราะห์หลังการสื่อสาร พบปัจจัยความสำเร็จคือ การมีเครือข่ายที่ดีช่วยให้ทำงานการเมืองง่ายขึ้น ดังภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.3 แผนภูมิแสดงสรุปการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ของบุคคล
และสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้องของสมาชิกวุฒิสภา

2.2 การกำหนดวัตถุประสงค์ จากการศึกษาแนวคิดเรื่องกระบวนการวางแผนงานประชาสัมพันธ์องค์การทางการเมืองพบว่า การกำหนดวัตถุประสงค์มี 2 ลักษณะดังนี้คือ ส่วนที่ 1 วัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผลกระทบกำหนดได้ 3 ด้านคือ วัตถุประสงค์เชิงข่าวสาร วัตถุประสงค์เชิงทัศนคติ และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ส่วนที่สองคือ วัตถุประสงค์ที่เน้นผลลัพธ์

ภาพที่ 4.4 แผนภูมิแสดงการกำหนดวัตถุประสงค์

2.2.1 วัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผลกระทบ

จากการศึกษาพบว่า วัตถุประสงค์ทางการประชาสัมพันธ์ที่เน้นถึงผลกระทบสามารถที่จะกำหนดได้ 3 ด้านคือ วัตถุประสงค์เชิงข่าวสาร วัตถุประสงค์เชิงทัศนคติ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ การกำหนดประเด็นของวัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างได้ข้อมูลดังต่อไปนี้

1) **วัตถุประสงค์เชิงข่าวสาร** จากการศึกษาพบว่า เป็นวัตถุประสงค์ที่แสดงความต้องการให้กลุ่มเป้าหมายได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร หรือได้ความรู้ สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สมเกียรติ อ่อนวิมล กล่าวว่า “กำหนดวัตถุประสงค์ในการลงพื้นที่ไปให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวุฒิสภาโดยภาพรวม แล้วทีมงานส่วนตัวของเราตั้งใจว่าจะทำอะไรกับชาวบ้าน ไปหาข้อมูลเพื่อรับปัญหามาอภิปราย การไปรับปัญหาไม่ได้มาช่วยแก้ไข แต่ว่าอะไรที่ทำให้ได้ก็ช่วยแก้ไข”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “สอนหนังสือแล้วแต่วิชาที่เขาสอนให้สอน เราจะกำหนดมาสอนอะไรบ้าง แต่ถ้าไปสอนชาวบ้านเราจะกำหนดในเรื่องของกฎหมายใกล้ตัวกฎหมายที่ประชาชนควรรู้ ตั้งประเด็นเองจากประสบการณ์ จากการที่เราอยู่กับคดีมาเป็นเวลาถึง 20 – 30 ปี”

พิเชฐ พัฒนโชติ กล่าวว่า “ลงไปเล่าให้เขาฟังว่าเราทำอะไรบ้าง เขาอาจจะเห็นในทีวี แต่เขาไม่รู้รายละเอียด เราก็ไปเล่าให้เขาฟัง เลือกรายไปเราไปทำอะไร”

เตือนใจ ดีเทศน์ กล่าวว่า “คืออะไรที่เป็นความถนัดและมีความสามารถด้านนั้น มีประสบการณ์ด้านนั้นก็ไป”

2) วัตถุประสงค์เชิงทัศนคติ จากการศึกษาพบว่า เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มเป้าหมาย บุคคลกำหนดวัตถุประสงค์ที่เน้นการสร้างทัศนคติที่ดี เมื่อกลุ่มเป้าหมายยังขาดทัศนคติที่ดีกับองค์กร สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “ส่วนมากจะสอนคนเรื่องศีลธรรม เป้าหมายคือเน้นเรื่องคุณธรรมนำสอนให้คนกตัญญูรู้คุณ เรื่องบทบาท ส.ว.พูดได้ไหม พูดได้ เพราะคนไม่เข้าใจ คิดได้ยังงี้ว่า ส.ว.อิงพรรคการเมือง ไม่จริง ใครซื้อได้ พี่ไม่คิดว่าเงินเรือนแสนจะซื้อชื่อเสียงเกียรติยศ ส.ว.ได้ สำหรับพี่ไม่มีทางพี่ถือมากเรื่องเกียรติยศ”

3) วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จากการศึกษาพบว่า เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่บุคคลคาดหวังจากกลุ่มเป้าหมาย สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

วัลลภ ตังคณานุรักษ์ กล่าวว่า “แจ้งให้ทราบที่เราทำอะไรบ้าง อันนั้นเป็นส่วนหนึ่ง ลึกๆ คือเราอยากได้การตอบรับกลับมา เช่น จัดรายการ มีข้อเสนอมากมายที่เขาพูดกับเรา มีข้อคิดเห็น แม้กระทั่งการเขียนบทความก็มีการตอบรับกลับมาว่าช่วยเขียนอันนี้หน่อย ก็มีประโยชน์ ทำมาก่อนดำรงตำแหน่ง ส.ว. รายการวิทยุ เอฟ เอ็ม 92.50 แห่งประเทศไทยทุกวันอาทิตย์ เวลา 10.00 น. – 12.00 น. บทความหนังสือพิมพ์เดลินิวส์เขียนทุกวันพฤหัสบดี สอนพิเศษตามที่เขาเชิญ”

อย่างไรก็ตาม มีสมาชิกวุฒิสภาบางส่วนไม่ได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสื่อสารไว้ เช่น

สุทัศน์ จันทร์แสงศรี กล่าวว่า “ไม่ได้กำหนด แล้วแต่เราอยากจะนำเสนออะไรให้เขาได้รับทราบ แล้วแต่สถานการณ์ที่เราจะชี้ให้เห็นว่าเป็นอย่างไร อย่างหลังสุดผมจะบอกชาวบ้านว่าขณะนี้กระบวนการทุจริตเกิดขึ้นมากมายในสภา”

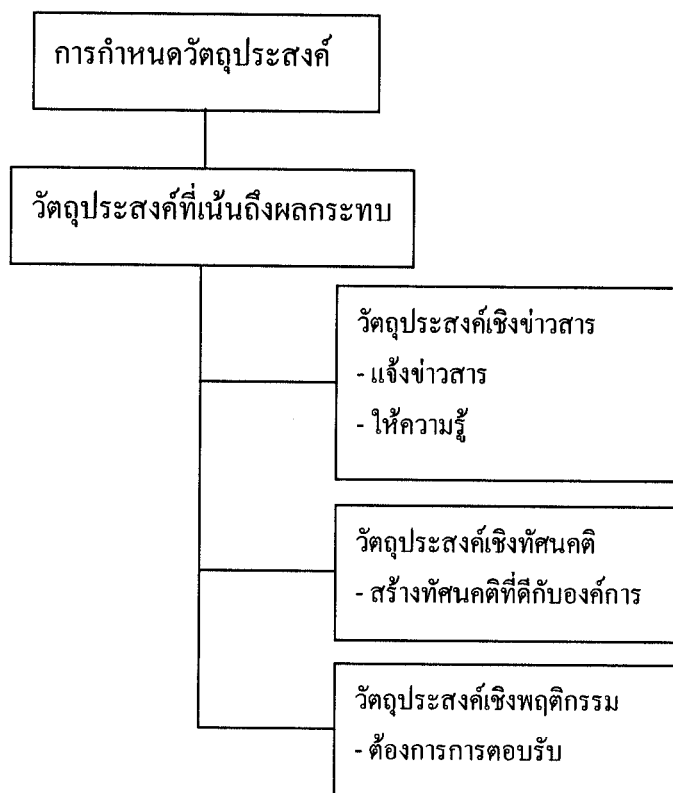
จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงรอยความถี่ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
2. เพื่อศึกษาการ	การกำหนด	■ มีการกำหนด	/////	6
วางแผนการสร้าง	วัตถุประสงค์	■ ไม่มีการกำหนด	//	2
ภาพลักษณ์ทาง	- ประเด็นสำคัญ	■ ให้ความรู้เกี่ยวกับ ส.ว.	///	3
การเมืองของ		■ ให้ความรู้เรื่องคุณธรรม	/	1
สมาชิกวุฒิสภา		■ ให้ความรู้เรื่องกฎหมาย	/	1
		■ ให้ความรู้เรื่องที่ดิน	/	1
		■ ให้ความรู้ตามสถานการณ์	/	1
	- วิธีดำเนินการ	■ ประชุมชาวบ้าน	///	3
		■ จัดอบรม	///	3
	- ผู้กำหนดประเด็น	■ ดำเนินการเอง	/////	6
	- ช่วงเวลาในการจัดทำ	■ ก่อนการสื่อสาร	/////	6
	- ปัจจัยความสำเร็จ	■ ได้รับการตอบรับ	/	1

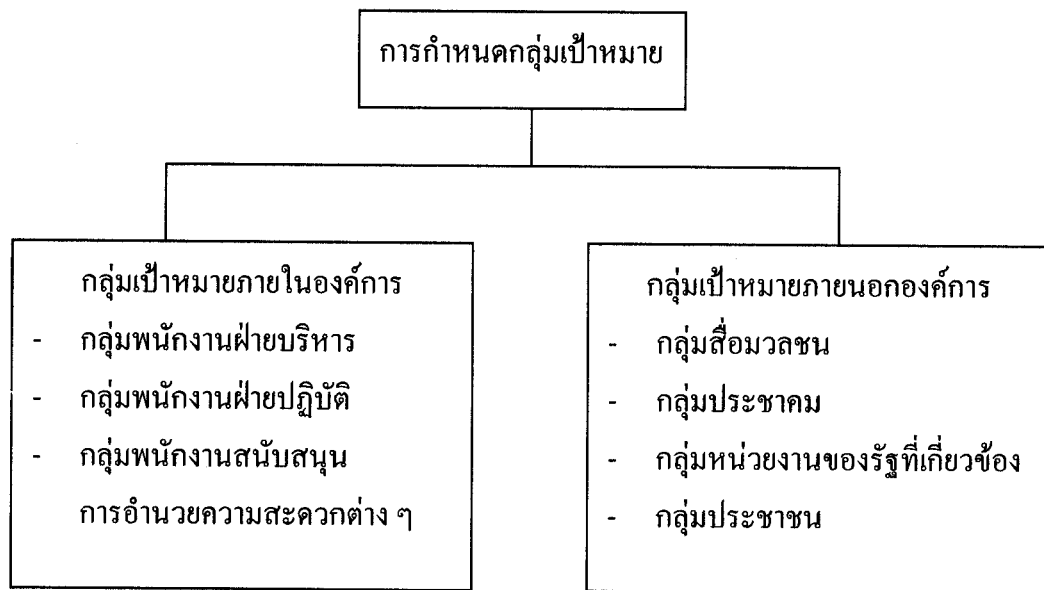
จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีการกำหนดวัตถุประสงค์การสื่อสาร รองลงมาคือ ไม่มีการกำหนดวัตถุประสงค์การสื่อสาร มีการระบุประเด็นวัตถุประสงค์การสื่อสาร ส่วนการดำเนินการนั้นพบว่า มีการประชุมชาวบ้านและการจัดอบรม ผู้ดำเนินการกำหนดวัตถุประสงค์การสื่อสารนั้นพบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกวุฒิสภาดำเนินการเอง จัดทำในช่วงก่อนการสื่อสาร พบปัจจัยความสำเร็จคือ การได้รับการตอบรับ

สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร พบว่า สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผลกระทบ ทั้งวัตถุประสงค์เชิงข่าวสารที่ต้องการให้กลุ่มเป้าหมายได้รับข้อมูลข่าวสาร หรือได้รับความรู้วัตถุประสงค์เชิงทัศนคติที่เน้นการสร้างทัศนคติที่ดีของกลุ่มเป้าหมายต่อการจัดการ และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการการกระตุ้นพฤติกรรมที่คาดหวัง โดยมีการกำหนดประเด็นวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนดังนี้ ให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ให้ความรู้เรื่องคุณธรรม ให้ความรู้เรื่องกฎหมาย ให้ความรู้เรื่องที่มาของสมาชิกวุฒิสภา ให้ความรู้ความเข้าใจตามสถานการณ์ในขณะนั้นวิธีดำเนินการ คือ จัดประชุมชาวบ้าน จัดอบรม ผู้ที่กำหนดประเด็นวัตถุประสงค์คือ สมาชิกวุฒิสภา ช่วงเวลาในการจัดทำคือ ก่อนการสื่อสาร พบปัจจัยความสำเร็จคือ ได้รับการตอบรับดังภาพที่ 4.5

ภาพที่ 4.5 แผนภูมิแสดงการสรุปการกำหนดวัตถุประสงค์ของสมาชิกวุฒิสภา

2.3 การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย จากการศึกษาแนวคิดเรื่องกระบวนการวางแผนงานประชาสัมพันธ์องค์การทางการเมืองตามความสัมพันธ์กับสมาชิกวุฒิสภา พบว่า การกำหนดกลุ่มเป้าหมายแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ ประเภทที่ 1 กลุ่มเป้าหมายภายในองค์การ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๆ ได้ 3 ประเภทคือ กลุ่มพนักงานฝ่ายบริหาร กลุ่มพนักงานฝ่ายปฏิบัติ กลุ่มพนักงานสนับสนุนการอำนวยความสะดวกต่างๆ ประเภทที่ 2 กลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์การ ซึ่งแบ่งออกได้เป็นกลุ่มสื่อมวลชน กลุ่มประชาคม กลุ่มหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง กลุ่มประชาชน

ภาพที่ 4.6 แผนภูมิแสดงการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

2.3.1 กลุ่มเป้าหมายภายในองค์การ จากการศึกษาพบว่ากลุ่มเป้าหมายภายในองค์การซึ่งสามารถแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๆ ได้ 3 ประเภท คือ กลุ่มพนักงานฝ่ายบริหาร กลุ่มพนักงานฝ่ายปฏิบัติ กลุ่มพนักงานสนับสนุนการอำนวยความสะดวกต่างๆ มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย วิธีการดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สุทัศน์ จันทรแสงศรี กล่าวว่า “ถ้าเป็นประธานคณะกรรมการ กลุ่มเป้าหมายจะเป็นกลุ่มเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา”

2.3.2 กลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์กร จากการศึกษาพบว่า กลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์กร สามารถแบ่งออกได้เป็นกลุ่มสื่อมวลชน กลุ่มประชาคม กลุ่มหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง กลุ่มประชาชน สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สมเกียรติ อ่อนวิมล กล่าวว่า “จริงๆ ก็คือประชาชน แยกเป็นสองกลุ่มคือ ฝ่ายบริหารท้องถิ่น นักการเมืองท้องถิ่น ไม่ค่อยได้ผล กลุ่มประชาชนเขามาตามที่เขาวาง ไม่มีปัญหา ถือว่าเราบรรลุจุดมุ่งหมายของเรา ส่วนกลุ่มผู้บริหารท้องถิ่นคือ อบต. ไม่บรรลุเป้าหมายเพราะเขาไม่ค่อยมีส่วนร่วม บางครั้งเขาเข้าใจผิดด้วยซ้ำไปว่าเราไปหาเสียงให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง”

สุทัศน์ จันทรแสงศรี กล่าวว่า “กลุ่มนักวิชาการ พวกอาจารย์ตามมหาวิทยาลัย สื่อมวลชนจะสนิทสนมที่พี่น้อง แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เราได้ประโยชน์จากการคบกันแบบพี่น้อง เขาได้รู้ตัวตนของเรามากกว่าที่ฟังจากข่าว ส่วนตามหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาจะเป็นกลุ่มประชาชนซึ่งเราให้ความช่วยเหลือชาวบ้านด้วยการไปร่วมงาน ในงานก็จะมีชาวบ้านก็จะมานั่งฟัง นั่งคุย ฟังข้อคิดเห็น กลุ่มคนที่มีความรู้เรื่องกฎหมายจะมีน้อย ชาวบ้านไม่ต้องการความรู้ในด้านนี้”

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “ให้ความสำคัญกับทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็ก ถ้าระดับอาชีวศึกษาไปพูดก็ไม่ได้ไป เพราะมันเสียหมดแล้ว แต่รักษาเด็กระดับประถมมัธยมไว้ เพราะฉะนั้นพี่มีเป้าหมาย ชัดเจนนะ หลักสูตรพี่ พี่วางเป้าหมายไว้เลยว่าพี่เน้นระดับมัธยมต้น มัธยมปลายก็เป็นส่วนหนึ่งวางฐานจากเด็กขึ้นมา”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “คือชาวไร่ชาวนา ประชาชนตามชนบท นักเรียน คนงาน มันจะครบวงจร ถ้าเราไปสอนที่โรงเรียน เราก็สอนเด็กตั้งแต่ 7 – 15 ปี เราจะปลูกฝังตรงนี้ก่อน เด็กพออายุ 15 ปี ทำงานก็ต้องรู้กฎหมายแรงงาน ออกจากโรงเรียนก็เข้าโรงงาน เราก็สอนกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ สิทธิในการตั้งสหภาพแรงงาน กฎหมายคุ้มครองแรงงาน ที่เราทำเราถือตามหลักสากล เราจะไม่ท้อหรืออ่อนอยู่แต่ในกฎหมายของเรา บางครั้งกฎหมายเรายังถ้าหลังหลายเรื่องที่ทำอยู่ในปัจจุบัน เป็นเรื่องที่เราลึกคักมาก่อน”

โสภณ สุภาพงษ์ กล่าวว่า “ในชีวิตทำงานกับเด็กกับประชาชนมาตั้ง 40 ปี ไปอยู่ในหมู่บ้าน ในป่า เรื่องเด็ก เรื่องครอบครัวทั่วประเทศ เพราะว่าอยู่กับมูลนิธิ 10 กว่าแห่ง

อยู่กับมหาวิทยาลัย 20 กว่าแห่ง อยู่กับองค์กรพัฒนา องค์กรวิจัย 20 กว่าแห่ง อยู่กับธุรกิจ 20 กว่าแห่ง ใช้เครื่องมือพวกนี้ทำงานให้ชาวบ้าน ชีวิตก็เป็นแบบนี้มาตลอด”

พิเชฐ พัฒนโชติ กล่าวว่า “หนึ่ง ปกติถ้าเป็นงานทั่วไป งานศพ งานแต่งงาน มีโอกาสขึ้นกล่าว เราก็จะเล่าให้ฟังบ้างตามเวลาที่มีวามเป็น ส.ว.ทำอะไรบ้าง เจออะไรบ้าง สอง พยายามจัดสรรเวลาไปทุกอำเภอคือ วันประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เนื่องจากว่าวันประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จะเป็นช่วงต้นเดือนคือ วันที่ 1, 2, 3 แล้วแต่ว่าอำเภอไหนจะประชุมวันไหน โคราชมี 32 อำเภอ บางทีวันเดียวกันประชุม 20 อำเภอ ไปครั้งหนึ่งไปได้สองอำเภอติดกัน ในรอบหกปีผมไปสามรอบ เฉลี่ยสองปีครั้งต่ออำเภอ เพราะบางวันไปไม่ได้ติดประชุมก็มี นอก จากนั้นก็มีการประชุมอื่นๆ กลุ่มแม่บ้าน อสม. อันนั้นแล้วแต่โอกาสและจังหวะ บางทีในกรณีประชุม อบต. ถ้าเขาเชิญก็ไป เนื่องจาก อบต. เยอะมากและประชุมไม่พร้อมกัน ไปไม่หมดทุก อบต. และแต่เขาเชิญ”

อย่างไรก็ตาม มีสมาชิกวุฒิสภาบางส่วนที่ไม่ได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายไว้ ดังที่ วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ให้ความเห็นว่า “ไม่เลย ผมถือว่ามันจำแนกยาก เพราะระบบที่ไป ไปถึงไหนก็ไม่รู้ ใครฟังเราบ้าง เราก็ไม่รู้ เพราะผมไม่จำเป็นต้องไปหาเสียง ถ้าเป็นนักการเมืองพื้นที่เขารู้ว่าต้องเป็นกลุ่มไหน กรุงเทพฯ เขาไม่ได้สนใจว่ากลุ่มเป้าหมายคืออะไร แต่รู้ว่าเราทำอะไร เราไม่ได้คิดว่าเราทำไปเพื่อหาเสียง”

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงรอยความถี่ด้านการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

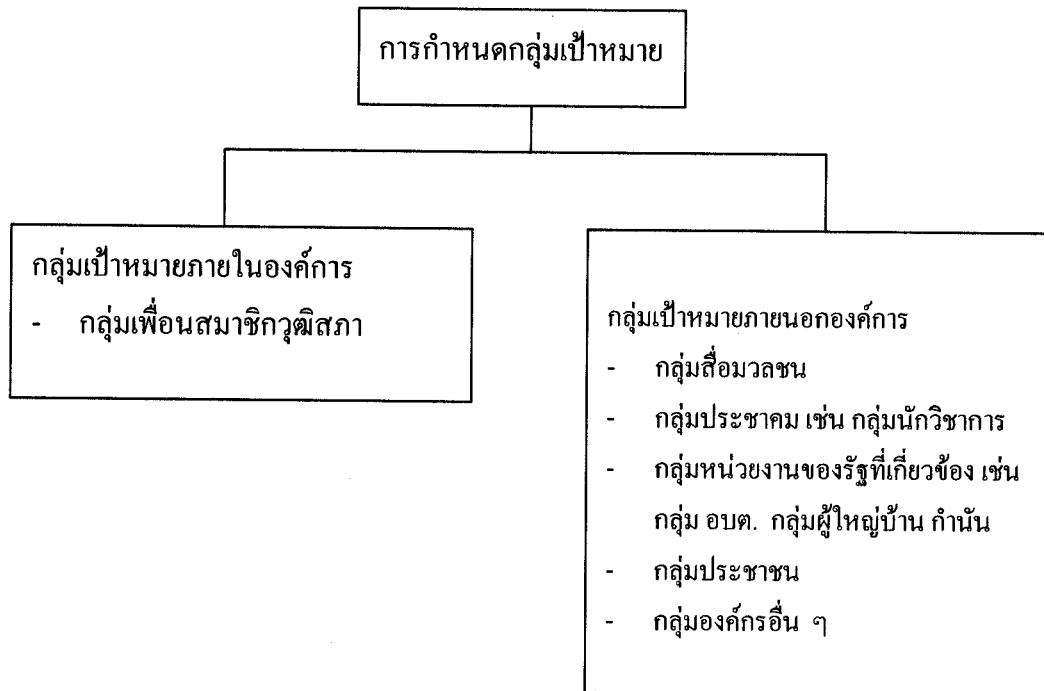
วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
2. เพื่อศึกษาการ	การกำหนด	■ มีการกำหนด	/////	6
วางแผนการสร้าง	กลุ่มเป้าหมาย	■ ไม่มีการกำหนด	//	2
ภาพลักษณ์ทาง	- กลุ่มเป้าหมาย	■ ประชาชน	/////	6
การเมืองของ		■ เพื่อนสมาชิกวุฒิสภา	/	1
สมาชิกวุฒิสภา		■ นักการเมืองท้องถิ่น	//	2
		■ กลุ่มนักวิชาการ	/	1
		■ กลุ่มสื่อมวลชน	/	1

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
		▪ เด็กและเยาวชน	/	1
		▪ ชาวไร่ชาวนา	/	1
		▪ กรรมกร	/	1
		▪ กลุ่มองค์กรอื่น ๆ	/	1
	- วิธีดำเนินการ	▪ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด	/////	6
	- ผู้ดำเนินการ	▪ ดำเนินการเอง	/////	6
	- ช่วงเวลาในการจัดทำ	▪ ก่อนการสื่อสาร	/////	6
	- ปัญหา อุปสรรค	▪ นักการเมืองท้องถิ่นไม่ให้ความร่วมมือ	/	1
	- ปัจจัยความสำเร็จ	▪ ผู้รับสารได้รู้จักตัวตนที่แท้จริงของสมาชิกวุฒิสภา	/	1

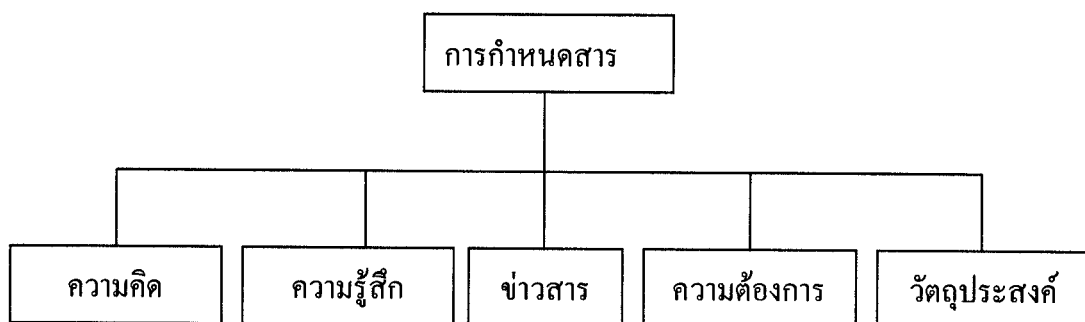
จากตารางที่ 4.4 พบว่า ส่วนใหญ่มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย รองลงมาคือ ไม่มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ตามลำดับ มีการระบุกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน ดำเนินการกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงก่อนการสื่อสาร มีการพบปัญหาอุปสรรค พร้อมทั้งพบปัจจัยความสำเร็จ

สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย สมาชิกวุฒิสภา ส่วนใหญ่มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายเพื่อการสื่อสารที่ชัดเจน โดยมีทั้งกลุ่มเป้าหมายภายในองค์กร คือ กลุ่มเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา กลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์กรคือ กลุ่มประชาชน กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มสื่อมวลชน กลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มชาวไร่ชาวนา และกลุ่มองค์กรอื่น ๆ ผู้ดำเนินการกำหนดกลุ่มเป้าหมายคือ สมาชิกวุฒิสภา ช่วงเวลาในการจัดทำคือ ก่อนการสื่อสาร พบปัญหาอุปสรรคคือ นักการเมืองท้องถิ่นไม่ให้ความร่วมมือ พบปัจจัยความสำเร็จคือ ผู้รับสารได้รู้จักตัวตนที่แท้จริงของสมาชิกวุฒิสภา ดังภาพที่ 4.7

ภาพที่ 4.7 แผนภูมิแสดงสรุปการกำหนดกลุ่มเป้าหมายของสมาชิกวุฒิสภา

2.4 การกำหนดสาร จากการศึกษาเรื่องแนวคิดด้านการสื่อสารพบว่า สาร หมายความว่า ถึงผลผลิตของสมาชิกวุฒิสภาที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ข่าวสาร และวัตถุประสงค์ของตนออกมาในรูปของรหัส มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ การกำหนดประเด็นและรายละเอียดของสาร วิธีการดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง

ภาพที่ 4.8 แผนภูมิแสดงการกำหนดสาร

2.4.1 การถ่ายทอดความคิด สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “เวลาพูดแต่ละครั้งทำไมคนถึงชอบเพราะมันมาจากหัวใจ ไม่มีการเขียนบทไว้ล่วงหน้า สิ่งที่เตรียมคือ ประสบการณ์ทั้งชีวิต ชอบอ่านหนังสือ งานบวช งานศพ หนังสืออะไรที่มีความประทับใจมันจะจดจำไว้ในสมอง คนเราพอจำด้วยใจจะไม่เสแสร้ง บางแห่งเชิญไปพูดในระดับมหาวิทยาลัย เตรียมแผ่นใส เตรียมโปรเจกเตอร์ไว้ให้ แต่ว่าไม่ได้ใช้ เพราะว่าไม่ชำนาญวิชาการ พี่เคยเจอระดับปริญญาเอกสอนไม่รู้เรื่องเขอะเขอะขอให้รู้หัวข้อก็ไปได้หมด”

เตือนใจ ดีเทศน์ กล่าวว่า “มีทีมช่วยเตรียม โดยเฉพาะถ้าเวลาลงพื้นที่ เครือข่ายที่ทำงานอยู่จะเป็นคนเตรียมจะไม่ถนัดวิชาการเท่าไร จะพูดจากการปฏิบัติและประสบการณ์ จากความเป็นจริงมากกว่า ถ้าพูดเรื่องธรรมะจะถนัด เพราะเป็นคนที่ดีว่าธรรมะเป็นพื้นฐานของคน”

2.4.2 การถ่ายทอดข่าวสาร สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

วัลลภ ตังคณานุรักษ์ กล่าวว่า “สอนหนังสือตามประเด็นที่เขาให้สอนก็เตรียมประเด็นไป ถ้าจัดที่เอฟ เอ็ม 92.5 รายการกระแสสังคม ก็เอาเรื่องสังคมในสังคมช่วงนั้นไปคุยกัน ถ้าเป็นบทความที่เขียนในเดลินิวส์ ผมเพิ่งจะเขียนเรื่องผู้สูงอายุที่ต่างจังหวัด เรากำลังจะมีกฎหมายเข้าสู่สถานะ เนื้อหาของมันคืออะไร ขณะนี้มีการเคลื่อนไหวเรื่องการลด ละ เลิกเหล้า มันจะมีกฎหมายอะไรเข้ามาเกี่ยวข้อง ผมมีคลังข้อมูลเยอะมาก เตรียมเองทุกอย่าง มันเคยชิน ผมมีข้อมูลที่เป็นเอกสารเยอะมาก มีข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เอาข้อมูลมาประกอบ เค้าโครงอยู่ในหัว ทุกอย่างเตรียมเองหมด”

2.4.3 การถ่ายทอดความต้องการ สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สุทัศน์ จันทร์แสงศรี กล่าวว่า “เตรียมเองได้ มีบรรยาย ก็จะมีเจ้าหน้าที่ในการจัดหาข้อมูลเพิ่มเติม เราก็มารอ่านแล้วก็มาบรรยาย”

2.4.4 การถ่ายทอดวัตถุประสงค์ สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความ คิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สมเกียรติ อ่อนวิมล กล่าวว่า “กำหนดอยู่แล้ว เหมือนเป้าหมายเดิมตั้งแต่
ต้น เนื้อหา คือ ให้ความรู้ที่เราทำอะไร พูดเรื่องเดิม อาจเปลี่ยนวิธีสร้างบรรยากาศนิดหน่อย โดย
หลักโครงสร้างข่าวสารเป็นโครงสร้างเดิม ตัวอย่างจะเปลี่ยนไปตามเวลาต่อไป”

โสภณ สุภาพงษ์ พบปัญหาบางอย่างในการถ่ายทอดวัตถุประสงค์ว่า
“จะเห็นว่าในสภาผมไม่ได้พูด แต่จะไปพูดตามต่างจังหวัด สอนหนังสือเยอะ เพราะว่าคนที่ฟังเขา
ฟังเขาคิดว่าเขาได้ประโยชน์ ในสภาไม่มีใครอยากฟัง ทุกคนอยากพูด เรื่อง พ.ร.บ.กิจการ
โทรคมนาคม เรารู้ทั้งสภาไม่มีทางเอากับเรา แต่เราต้องทำ ใครจะเอาด้วย ชอบไม่ชอบไม่สนใจ
ผมไม่ได้อยู่กับกลุ่มอะไร” และเสริมแนวทางแก้ไขอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะบุคคลคือ การปฏิบัติ
ตามหน้าที่ โดยไม่ต้องสนใจใคร

อย่างไรก็ตาม มีสมาชิกวุฒิสภาบางส่วนไม่ได้มีกำหนดสาร ใช้ข้อมูลที่มีอยู่
ในตัวเองในการดำเนินการ เช่น

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “ไม่ค่อยเตรียม บรรยายไปเลย ไปสอนชาวบ้าน
บางทีก็ให้คุณมนัสนันท์ ทองเปาด์ ผู้เชี่ยวชาญประจำตัวของผมเขาทำเอกสารไปแจก เขาพิมพ์เป็น
หนังสือเล่มเล็กๆ 8 - 9 เล่ม แจกให้ชาวบ้าน”

พิเชฐ พัฒนโชติ กล่าวว่า “ไม่ชอบเตรียมเอกสาร ใช้จากความทรงจำ
ประสบการณ์ ไม่ใช่เป็นวิชาการ สบายๆ ไปเล่าให้ฟังมากกว่า”

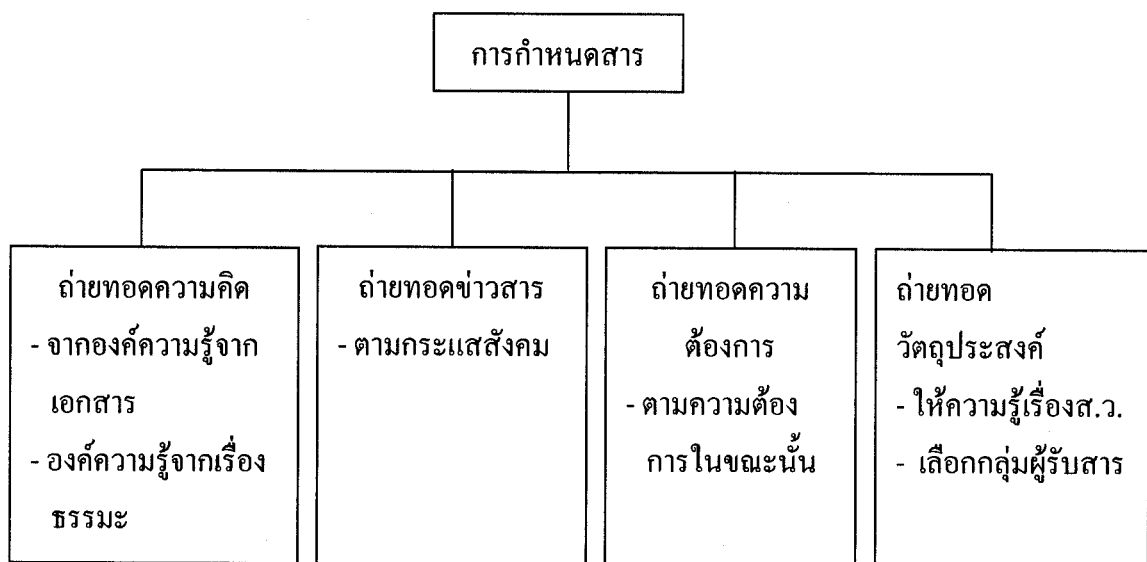
จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงรอยความถี่ด้านการกำหนดสาร

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
2. เพื่อศึกษาการ	การกำหนดสาร	■ มีการกำหนดสาร	/////	6
วางแผนการสร้าง		■ ไม่มีการกำหนดสาร	//	2
ภาพลักษณ์ทาง	- ประเด็นและราย	■ ความรู้เกี่ยวกับ ส.ว.	/	1
การเมืองของ	ละเอียด	■ องค์ความรู้จากเอกสาร	/	1
สมาชิกวุฒิสภา		ต่าง ๆ		
		■ หลักวิชาตามประเด็นเพื่อ	//	2
		บรรยาย สอนหนังสือ		
		■ องค์ความรู้ตาม	/	1
		สถานการณ์ของสังคม		
		■ องค์ความรู้จากเรื่อง	/	1
		ธรรมชาติ		
	- ผู้ดำเนินการ	■ เตรียมเอง	////	4
		■ เตรียมเอง + ทีมงาน	/	1
		■ ทีมงานและเครือข่าย	/	1
	- ช่วงเวลาในการ	■ ก่อนการสื่อสาร	/////	6
	จัดทำ			
	- ปัจจัยความสำเร็จ	■ มีความจริงใจในการ	/	1
		สื่อสาร		
		■ ตามความสนใจใน	/	1
		สถานการณ์ขณะนั้น		
		■ ผู้เข้าร่วมประชุมให้ความ	/	1
		สนใจฟังทุกครั้ง		

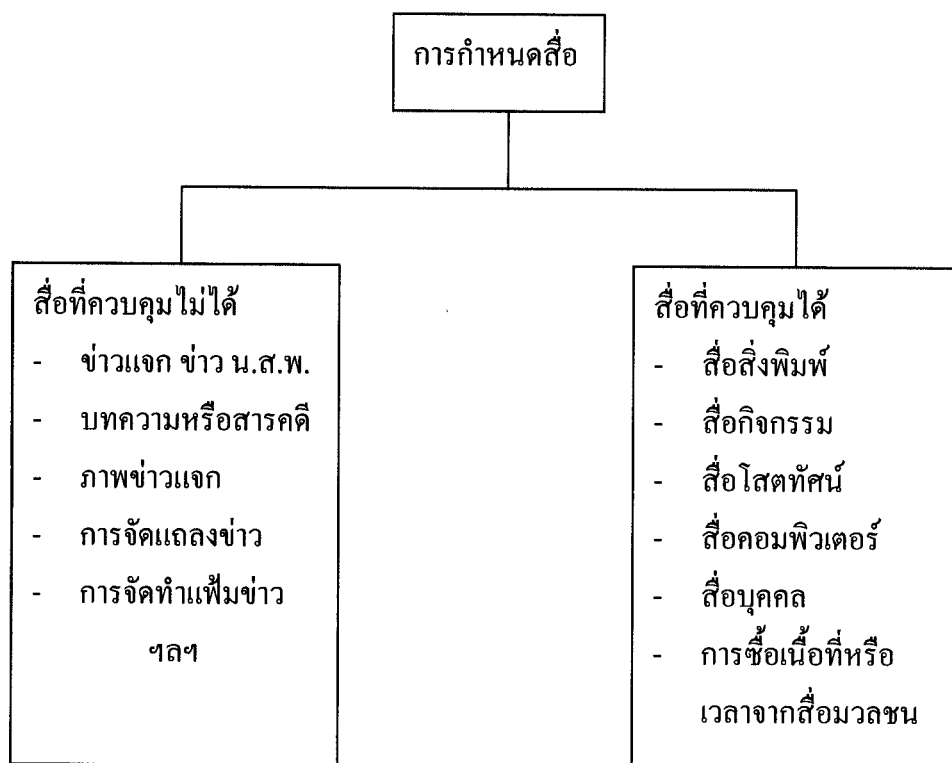
จากตารางที่ 4.5 พบว่า ส่วนใหญ่มีการกำหนดกำหนดสาร รองลงมาคือ การไม่กำหนดสารตามลำดับ มีการกำหนดประเด็นและรายละเอียดสาร โดยมีการกำหนดสารเอง เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือเตรียมเองพร้อมทั้งให้ทีมงานช่วยเตรียมสาร และให้ทีมงานและเครือข่ายที่ทำงานด้วยจัดเตรียมให้ โดยมีสัดส่วนที่เท่ากัน จัดทำในช่วงก่อนการสื่อสาร พบปัจจัยความสำเร็จ

สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการกำหนดสาร ได้ข้อมูลโดยสรุปว่า มีการกำหนดสารที่เป็นการถ่ายทอดความคิดจากองค์ความรู้จากเอกสาร องค์ความรู้จากเรื่องธรรมชาติ มีการกำหนดสารเพื่อถ่ายทอดข่าวสารตามกระแสสังคม กำหนดสารเพื่อถ่ายทอดความต้องการที่จะสื่อสารในขณะนั้น กำหนดสารเพื่อถ่ายทอดวัตถุประสงค์ให้ผู้รับสารมีความรู้เกี่ยวกับสมาชิกวุฒิสภา โดยมีการเลือกกลุ่มผู้รับสาร การกำหนดประเด็น และรายละเอียดของสาร เช่น เนื้อหาที่ให้ความรู้ว่ากำลังทำอะไร หรือต้องการสื่อสารสิ่งใดไปให้ผู้รับสารได้ทราบ มีการปรับเปลี่ยนรายละเอียดของสารไปตามความทันสมัยของเหตุการณ์ หรือเล่าเรื่องจากประสบการณ์ที่พบเจอรวมกับเรื่องที่ต้องการนำเสนอ โดยให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ฟังที่สนใจเป็นพิเศษ มีการกำหนดสารเอง หรือให้ทีมงานช่วยหาข้อมูลเพิ่มเติมเท่าที่ต้องการ แต่การทำงานที่มีเครือข่ายเข้าร่วมก็มีการกำหนดให้ทีมงานและเครือข่ายเป็นผู้จัดเตรียมให้ จัดทำในช่วงก่อนการสื่อสาร พบปัจจัยความสำเร็จคือ มีความจริงใจในการสื่อสาร กำหนดสารตามความสนใจในสถานการณ์ในขณะนั้น ผู้เข้าร่วมประชุมให้ความสนใจฟังทุกครั้ง ดังภาพที่ 4.9

ภาพที่ 4.9 แผนภูมิแสดงสรุปการกำหนดสารของสมาชิกวุฒิสภา

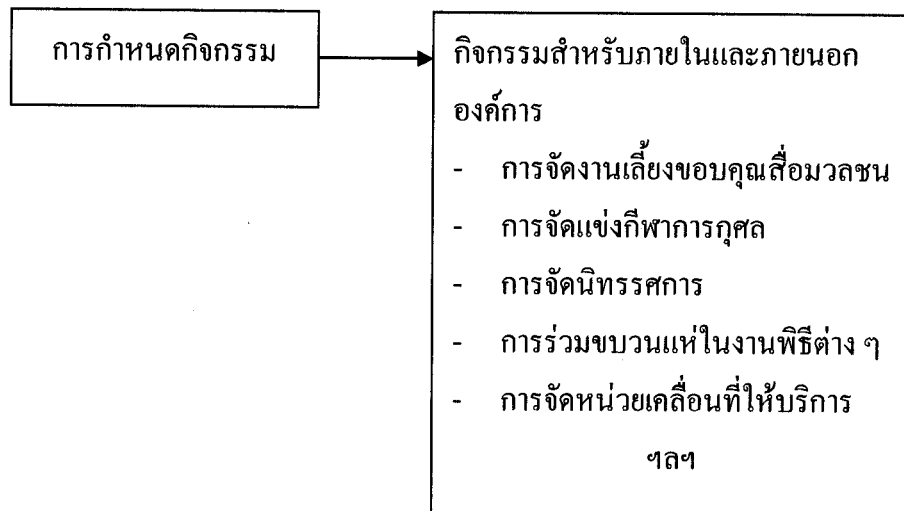
2.5 การกำหนดสื่อและกิจกรรม จากการศึกษาแนวคิดเรื่องกระบวนการวางแผนงานประชาสัมพันธ์องค์การทางการเมืองสามารถแบ่งสื่อออกเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทแรกคือ สื่อที่ควบคุมไม่ได้ เช่น ข่าวแจก ข่าวหนังสือพิมพ์ บทความหรือสารคดี ภาพข่าวแจก การจัดแถลงข่าว การจัดทำแฟ้มข่าวฯลฯ ประเภทที่สอง สื่อที่ควบคุมได้ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อกิจกรรม สื่อโสตทัศน์ สื่อคอมพิวเตอร์ สื่อบุคคล การซื้อเนื้อที่หรือเวลาจากสื่อมวลชน มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ การกำหนดสื่อที่ใช้ในการดำเนินการ วิธีการดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง

ภาพที่ 4.10 แผนภูมิแสดงการกำหนดสื่อ

ส่วนกิจกรรมหลักนั้น จากการศึกษาพบว่า เป็นกิจกรรมที่ถ่ายทอดความหมายตามหัวข้อหลัก (Theme) เป็นจุดรวมความสนใจ กิจกรรมหลักที่ดีต้องเป็นกิจกรรมที่สามารถดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนั้นถูกกำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกองค์การ เช่น การจัดงานเลี้ยงขอบคุณสื่อมวลชน การจัดแข่งขันกีฬา ฯลฯ มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ การกำหนดกิจกรรมที่ใช้

ดำเนินการ วิธีการดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ
ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง

ภาพที่ 4.11 แผนภูมิแสดงการกำหนดกิจกรรม

สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สมเกียรติ อ่อนวิมล กล่าวว่า “สื่อที่ผมทำก็คือ จดหมายข่าว ซึ่งทำในช่วงแรกเท่านั้นแล้วก็เลิกทำไป ส่วนการนัดหมายกับประชาชนถือว่าเป็นกิจกรรมหลักของเรา นัดประชาชน สื่อที่ใช้เป็นสื่อตรง ไม่ได้ทำอะไรแจก ส่วนสื่อหนังสือพิมพ์นั้น เขาตามเราเองเพราะมีประเด็น เราไม่ได้เป็นคนกำหนด เราไม่ได้จ่ายเงิน ไม่เคยโทร ให้มาตามเอง แสดงว่าสื่อทำหน้าที่ได้ดีเกี่ยวกับเราไม่มีปัญหาอะไร”

สุทัศน์ จันทรแสงศรี กล่าวว่า “กิจกรรมเป็นกิจกรรมท้องถิ่น เป็นกิจกรรมตามสังคมชาวบ้าน ไปงานชาวบ้าน งานบวช งานแต่ง งานประเพณีต่างๆ ส่วนการแถลงข่าวไม่เชิงประจำ เราจะมีเว็บไซต์ ถ้าเป็นคำถามจะให้เจ้าหน้าที่เป็นคนตอบ ส่วนผมจะไปออกรายการของรัฐสภา เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องกีฬาแล้วก็กฎหมาย”

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “ให้ความสำคัญกับทุกสื่อ เป็นมาตั้งแต่สมัยเป็นคุณนายผู้ว่าอยู่นครพนม ตั้งแต่อยู่ขอนแก่น พี่ทำโครงการอะไรเมื่อใครรอบคอบละเอียดถี่ถ้วนแล้วพี่

จะแถลงข่าว เชิญสื่อมาทั้งหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ทั้งหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ ความสำคัญของสื่อทำให้เท่ากันหมด แต่สื่อที่จะมีอิทธิพลคือ สื่อที่เห็นด้วยตาเนื้อที่ปรากฏชัดคือ โทรทัศน์ เพราะสื่อหนังสือพิมพ์บางคนไม่อ่านหนังสือ นิตยสารบางที่ไม่อ่านเลย นอกจากกลุ่มคนที่สนใจในผลงานของพี่ สื่อที่เข้าถึงทุกคนคือ วิทยุกับโทรทัศน์จะเข้าถึงได้มาก

กิจกรรมหลัก พี่มีโครงการจัดอบรม เราจะเข้าถึงประชาชนทุกกลุ่มได้ตรงนี้ เรื่อง ภูมิคุ้มกันภัยสายใยครอบครัว ให้จังหวัดจัดแล้วพี่ก็ไปเป็นวิทยากร จัดทั่วประเทศ พี่ตั้งศูนย์เฉลิมพระเกียรติเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยโรคเอดส์ทั่วประเทศ ทุกจังหวัดมีศูนย์ แล้วก็เรื่องรณรงค์ลดสวณตัว พี่ออกเดินสายพูดทั่วประเทศ ส่วนรายการวิทยุคุยกันวันอาทิตย์จัดมาตั้งแต่พี่อายุ 41 จนถึงปัจจุบัน ที่ขอนแก่นสองคลื่น ทอ.020 ตัวนี้จะเป็นสื่อที่ถึงประชาชนตลอด พี่พูดทุกเรื่อง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วิเคราะห์ ทุกเรื่องเด่นๆ เรื่องที่เป็นคำสอน ข้อคิดต่างๆ คนคิดกันเยอะ”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “สื่อเพื่อพบประชาชนมีรายการวิทยุ การเขียนบทความ ให้สัมภาษณ์ บรรยายที่วุฒิสภาตลอด 6 ปีที่ผ่านมาจะไปบรรยายกับชาวบ้านมากที่สุด ส่วนกิจกรรมคือ ไปสอนกฎหมาย”

โสภณ สุภาพงษ์ กล่าวว่า “ชีวิตทำงานกับเด็กกับประชาชนมาตลอด 40 ปีทั่วประเทศ เพราะว่าอยู่กับมูลนิธิ 10 กว่าแห่ง อยู่กับมหาวิทยาลัย 20 กว่าแห่ง อยู่กับองค์การพัฒนา องค์การวิจัย 20 กว่าแห่ง อยู่กับธุรกิจ 20 กว่าแห่ง ใช้เครื่องมือพวกนี้ทำงานให้ชาวบ้าน ไปอยู่ในหมู่บ้าน ในป่า เรื่องเด็ก เรื่องครอบครัว เรื่องคนถูกฆ่า เรื่องตาย เรื่องฟ้องร้อง ไปซ่อมบ้าน หางาน ให้เขาทำ ก็ไปในนามส่วนตัว ไม่เคยไปในฐานะ ส.ว.เลย ผมจะไม่ใช้เงิน ส่วนใหญ่ผมช่วยคน เราช่วยเรื่องความประพฤติ ผมหลีกเลี่ยงเรื่องเงิน ทำให้เขาพึ่งตัวเองได้ เป็นภาพเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดการมีคุณธรรมเราจะพบสุขภาวะเข้าไปสู่ชีวิตที่มีคุณค่า มันเป็นธรรมชาติของมันอยู่แล้วคือ ผมอยู่บนพื้นฐานที่ทำอะไรอยู่แล้ว แล้วก็ตอนที่ได้รับรางวัลแมกไซไซ ผมก็บอกเขาว่ามีคนที่เสียสละมากกว่าผมเยอะเยอะทำไมไม่ไปให้รางวัล เขาก็บอกว่ารางวัลนี้ให้สำหรับคนที่ไม่มีหน้าที่ แต่ไปทำ และทำโดยไม่ต้องการให้ใครรู้ เขาพูดประเด็นนั้นผมถึงได้ยอมรับ”

วัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์ กล่าวว่า “ผมทำงาน 4 อย่างคู่กันตลอด เป็นสมาชิกวุฒิสภา เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยสอนที่เอแบค ธรรมศาสตร์ จุฬาฯ มหิดล ม.รังสิตก็ยังสอนอยู่ การสอนคือการสื่อสารกับคนรุ่นใหม่ สามจัดรายการวิทยุแห่งประเทศไทยทุกวันอาทิตย์ ถือเป็นการสื่อสารกับประชาชน และเขียนบทความลงหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ประจำ วิธีแบบนี้ก็สื่อสารกับคนในสังคมอยู่

ตลอด ให้เขารู้ว่าเราทำอะไร เขาก็สื่อสารกลับมา กิจกรรมที่มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก ผมต้องทำงานเสาร์ – อาทิตย์คือหน้าที่ผม คือผมบริหาร เป็นผู้บริหารโดยตรง เสาร์ – อาทิตย์จะเข้าไปดูแล”

พิเชฐ พัฒนโชติ กล่าวว่า “มีรายการวิทยุที่โคราชที่ผมไปประจำออกวันอาทิตย์ มันจะมีรายการที่ชื่อว่ารายการวิทยุชุมชนคนโคราช ซึ่งปกติเขามีข่าวสาร เพลง เราไปเล่าให้ฟังเรื่องการเมือง บ่ายสามถึงบ่ายสี่วันอาทิตย์ แต่ว่าไม่ประจำเช่น เดือนนี้เราไปครั้งหรือสองครั้ง ก็จะดูว่าเรื่องอะไรที่เป็นเรื่องใหญ่ ๆ เช่น การส่งทหารไปอิรักคิดยังไง เรื่อง FTA ก็ไปเล่าให้ฟัง ไม่ได้สอนหนังสือ แต่จะมีเชิญไปบรรยาย กลุ่มโน้น กลุ่มนี้ แม้กระทั่งนักเรียนเข้าค่าย อาจารย์เขาชอบก็จะเชิญเราไปพูดเรื่องประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญ เรื่องเลือกตั้ง ก็ไปคุย

ในส่วนของกิจกรรมก็จะมี หนึ่งปกติก็จะเป็นงานทั่วไป งานศพ งานแต่งงาน เราก็จะเล่าให้ฟังบ้างตามเวลาที่มีวามเป็น ส.ว.ทำอะไรบ้าง เจออะไรบ้าง สองพยายามจัดสรรเวลาไปทุกอำเภอคือ วันประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เนื่องจากว่าวันประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะเป็นช่วงต้นเดือนคือ วันที่ 1, 2, 3 แล้วแต่ว่าอำเภอไหนจะประชุมวันไหน โคราชมี 32 อำเภอ บางทีวันเดียวกันประชุม 20 อำเภอ ไปครั้งหนึ่งไปได้สองอำเภอติดกัน ในรอบหกปีผมไปสามรอบ เฉลี่ยสองปีครั้งต่ออำเภอ เพราะบางวันไปไม่ได้ติดประชุมก็มี นอกจากนั้น ก็มีกลุ่มองค์กรอื่นๆ กลุ่มแม่บ้าน อสม. อันนั้นแล้วแต่โอกาสและจังหวะ บางทีในกรณีประชุม อบต. ถ้าเขาเชิญก็ไป เนื่องจาก อบต.เยอะมากและประชุมไม่พร้อมกัน ไปไม่หมดทุก อบต. และแต่เขาเชิญ”

เตือนใจ ดีเทศน์ กล่าวว่า “งานด้านสื่อวิทยุรัฐสภา ช่วยให้ประชาชนได้มีโอกาสสะท้อนตีแผ่ความเป็นจริงสู่ผู้ฟังทั่วประเทศผ่านรายการ “ส.ว.ฟังประชาชน” ตั้งแต่เข้าสู่รัฐถึง 08.30 น. แต่จัดได้เพียง 3 ปี แล้วถูกเปลี่ยนผังรายการ ส่วนกิจกรรมก็จะเป็นที่มูลนิธิพัฒนาชุมชนและเขตภูเขาที่ทำมาแต่เดิมคู่กับงานที่สภา”

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงรอยความถี่ด้านการกำหนดสื่อและกิจกรรม

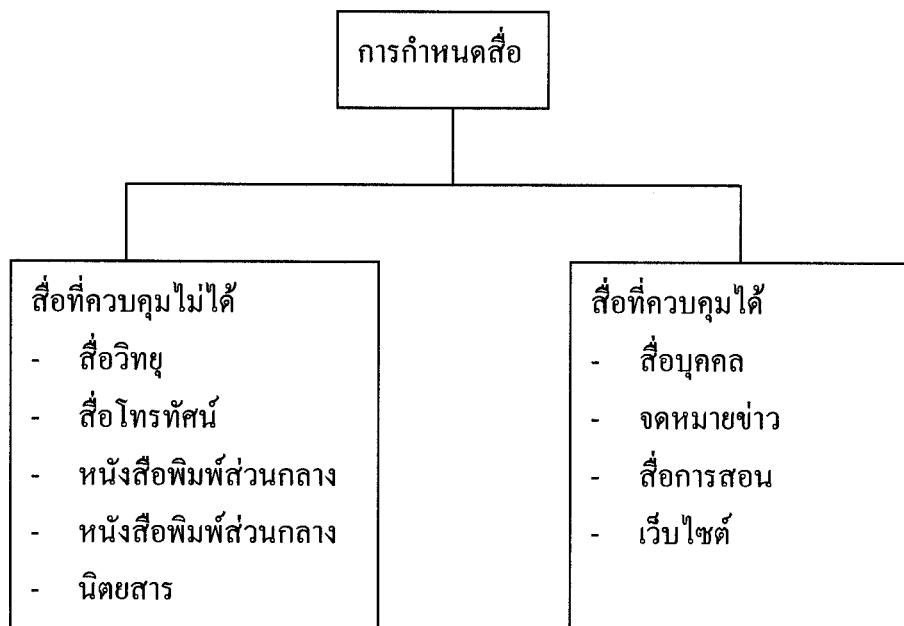
วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
2. เพื่อศึกษาการ	การกำหนดสื่อและ	■ มีการกำหนด	////////	8
วางแผนการสร้าง	กิจกรรม	■ ไม่มีการกำหนด	-	-
ภาพลักษณ์ทาง	- สื่อที่ใช้	■ บุคคล	////////	8
การเมืองของ		■ จดหมายข่าว	/	1
สมาชิกวุฒิสภา		■ สื่อการสอน	//	2
		■ วิทยู	////	5
		■ โทรทัศน์	//	2
		■ เว็บไซต์	/	1
		■ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	/	1
		■ หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง	//	2
		■ นิตยสาร	/	1
	- กิจกรรมที่ใช้	■ นัดหมายประชาชน+ นักการเมืองท้องถิ่น	/	1
		■ ร่วมประชุมกับผู้ใหญ่บ้าน กำนัน+นักการเมืองท้องถิ่น	/	1
		■ กิจกรรมท้องถิ่น	//	2
		■ โครงการจัดอบรม	//	2
		■ จัดรายการวิทยุ	////	5
		■ สอนกฎหมาย	/	1
		■ สอนหนังสือ	///	3
		■ มุลนิธิ	//	2
		■ สมาคม	/	1

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

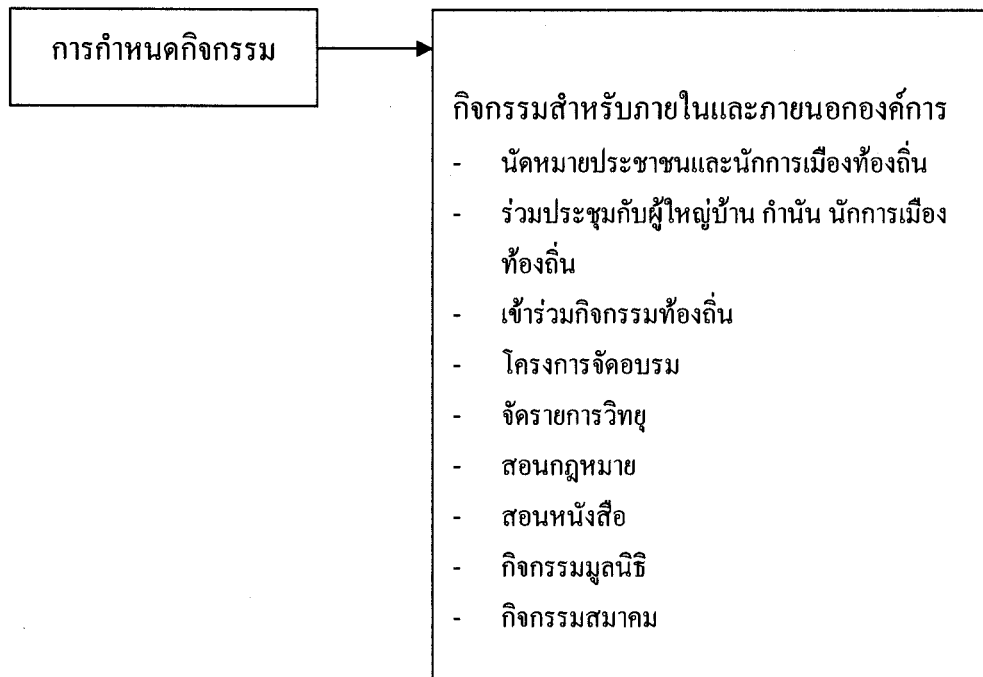
วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอย ความถี่	รวม
	- วิธีดำเนินการ	▪ นักประชาชนในพื้นที่+ นักการเมืองท้องถิ่น ▪ เข้าร่วมประชุมในวันประชุม ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ▪ ไปงานกิจกรรมของชาวบ้าน ▪ จัดการอบรม ▪ จัดรายการวิทยุ ▪ ทำในลักษณะมูลนิธิ ▪ ทำในลักษณะสมาคม	/ / // /// //// // /	1 1 2 3 5 2 1
	- ผู้ดำเนินการ	▪ ดำเนินการเอง ▪ ดำเนินการเอง + ทีมงาน ▪ ดำเนินการเอง + ทีมงาน + เครือข่าย	/// // ///	3 2 3
	- ช่วงเวลาในการ จัดทำ	▪ ขณะดำรงตำแหน่ง ▪ ก่อนดำรงตำแหน่ง + ขณะ ดำรงตำแหน่ง	/// ////	3 5
	- ปัญหา อุปสรรค	▪ ต้องการเผยแพร่ผ่านสื่อที่มี อิทธิพลต่อผู้รับสาร	/	1
	- ปัจจัยความสำเร็จ	▪ ก่อให้เกิดความรู้กับ ประชาชน ▪ ก่อให้เกิดการตอบรับ	// /	2 1

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดมีการกำหนดสื่อและกิจกรรม โดยที่สมาชิกวุฒิสภาดำเนินการเอง และสมาชิกวุฒิสภาดำเนินการพร้อมกับทีมงานและเครือข่ายจัดดำเนินการทั้งในขณะที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา หรือจัดดำเนินการมาก่อนการดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาแล้วจึงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง พบปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการพร้อมกับพบปัจจัยความสำเร็จ ตามรายละเอียดที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการกำหนดสื่อและกิจกรรมพบว่า สมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดมีการกำหนดสื่อและกิจกรรม สื่อที่ใช้คือ สื่อที่ควบคุมได้มีดังนี้ สื่อบุคคล จดหมายข่าว สื่อการสอน เว็บไซต์ และสื่อที่ควบคุมไม่ได้คือ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง และนิตยสาร ส่วนกิจกรรมที่ใช้มีดังนี้ กิจกรรมนัดหมายประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่น กิจกรรมการร่วมประชุมกับผู้ใหญ่บ้าน กำนันและนักการเมืองท้องถิ่น เข้าร่วมกิจกรรมในท้องถิ่น โครงการจัดอบรม จัดรายการวิทยุ สอนกฎหมาย สอนหนังสือ กิจกรรมมูลนิธิ กิจกรรมสมาคม วิธีดำเนินการคือ นัดประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่นเข้าร่วมประชุมในวันประชุมผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ไปงานกิจกรรมของชาวบ้าน จัดการอบรม จัดรายการวิทยุ ทำในลักษณะมูลนิธิ ทำในลักษณะสมาคม ผู้ดำเนินการคือ สมาชิกวุฒิสภา ทีมงานและเครือข่าย ช่วงเวลาในการจัดทำคือ ก่อนมาดำรงตำแหน่ง ในขณะที่ดำรงตำแหน่ง พบปัญหาอุปสรรคคือ ต้องการเผยแพร่ผ่านสื่อที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร พบปัจจัยความสำเร็จคือ ก่อให้เกิดความรู้กับประชาชน และก่อให้เกิดการตอบรับการสื่อสาร ดังภาพที่ 4.12

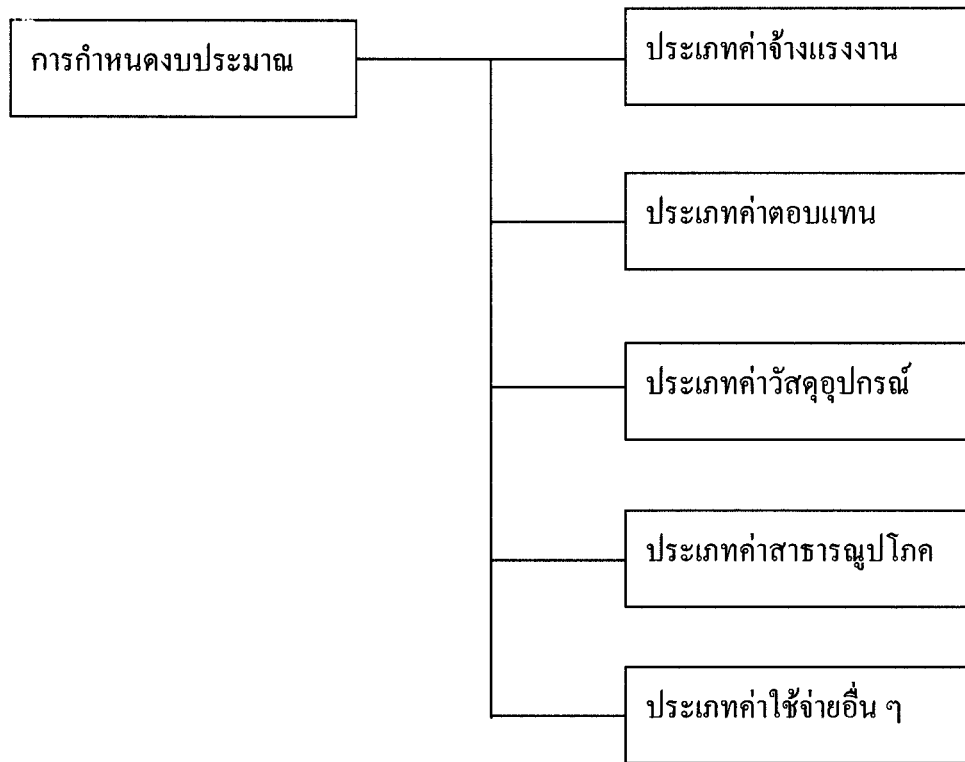

ภาพที่ 4.12 แผนภูมิสรุปการกำหนดสื่อของสมาชิกวุฒิสภา

ภาพที่ 4.13 แผนภูมิแสดงสรุปการกำหนดกิจกรรมของสมาชิกวุฒิสภา

2.6 การกำหนดงบประมาณ จากการศึกษาแนวคิดเรื่องกระบวนการวางแผนงานประชาสัมพันธ์องค์การทางการเมือง พบว่า การกำหนดงบประมาณเป็นการกำหนดแผนการดำเนินงานอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับระยะเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต และยังรวมถึงการควบคุมงบประมาณโดยการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานว่าเป็นไปตามแผนที่วางเอาไว้หรือไม่ การกำหนดงบประมาณในแผนการประชาสัมพันธ์แบ่งออกเป็น 5 ประเภทคือ ประเภทค่าจ้างแรงงาน ประเภทค่าตอบแทน ประเภทค่าวัสดุอุปกรณ์ ประเภทค่าสาธารณูปโภค และประเภทค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ภาพที่ 4.14 แผนภูมิแสดงการกำหนดงบประมาณ

มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ การกำหนดงบประมาณด้านต่างๆ วิธีการดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุงสมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สุทัศน์ จันทร์แสงศรี กล่าวว่า “ไม่มีกำหนด เท่าที่เรามีดังค์ 300, 500 บางทีก็พันสองพันแล้วแต่”

สมเกียรติ อ่อนวิมล กล่าวว่า “ไม่มีระบบงบประมาณ จ่ายตามใจชอบ มันไม่มีระบบ มันเป็นเรื่องการภารกิจส่วนตัว บางคนเขาอาจจะจัดระบบ ทำบัญชีว่าใช้จ่ายอะไร เรามีเงินเดือนก็จ่ายไป เราไม่มีระบบ ไม่ใช่เฉพาะงาน ชีวิตครอบครัวก็ไม่มีการทำบัญชีใช้ไปก็ระวังให้มันเหลือบ้าง”

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “ไม่ค่อยนึกถึงเรื่องเงินเท่าไร พอทำไปคนเห็น คนจะมาเอง คนเห็นคนจะให้ มันเป็นเรื่องที่ประหลาดนะ เพราะเขาเห็นเราเอาจริงเอางัง พี่ไม่เคยขาดเงินที่จะทำบุญเลย พี่จะมีเงินเดือนของ ส.ว. เงินเดือน ส.ว. คือเงินใช้ทำบุญ เงินใช้ทำงาน”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “จ่ายเอง ก็มีคาร์ดไปกลับ อย่างอื่นก็ไม่ต้องจ่าย นั่งรถโดยสารไปเมื่อก่อนก็ไม่ก็ร้อยบาท ทีมงานไปด้วย ก็จ่ายเองทั้งหมด ก็มีเงินจากแมกไซไซ ผมไม่เอา ผมจะใช้สักวันเพื่อช่วยเหลือประชาชน ใช้จบส่วนตัว ไม่มีใครสนับสนุน และไม่ได้มีการกำหนดค่าใช้จ่าย”

วัลลภ ตังคณานุรักษ์ กล่าวว่า “ไม่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว ขับรถไปเอง จ่ายค่าน้ำมันเอง ก็เฉลี่ยกันเขียนบทความมาได้เงินมาเป็นค่าน้ำมันไปจัดรายการวิทยุ เรื่องเงินเป็นเรื่องรอง”

พิเชฐ พัฒนโชติ กล่าวว่า “ไม่มาก เราไปพูดก็มีค่าน้ำมันรถ เราก็จ่ายเองแล้ว จังหวัดพวกนี้จ่ายเองมากกว่าจังหวัดที่อยู่ไกลขับรถไปกลับน้ำมันจ่ายเอง เบิกไม่ได้”

เตือนใจ ดีเทศน์ กล่าวว่า “เราก็ต้องใช้เงินของเราเองนั่นแหละ เพราะว่ามูลนิธิฯ ที่พี่เป็นผู้ก่อตั้ง ก็เป็นมูลนิธิฯ เล็ก ๆ ไม่ค่อยมีสตางค์ ก็พยายามประหยัด ไม่ได้กำหนดไว้ว่าเท่าไร มีก็จ่าย”

อย่างไรก็ตาม มีสมาชิกวุฒิสภาบางส่วนให้ความเห็นในเรื่องนี้ที่แตกต่างออกไป โดยที่โสภณ สุภาพงษ์ กล่าวว่า “ผมจะไม่ใช้เงิน ส่วนใหญ่ผมช่วยคน เราช่วยเรื่องความประพฤติ ผมหลีกเลี่ยงเรื่องเงินทำให้เขาพึ่งตัวเองได้”

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

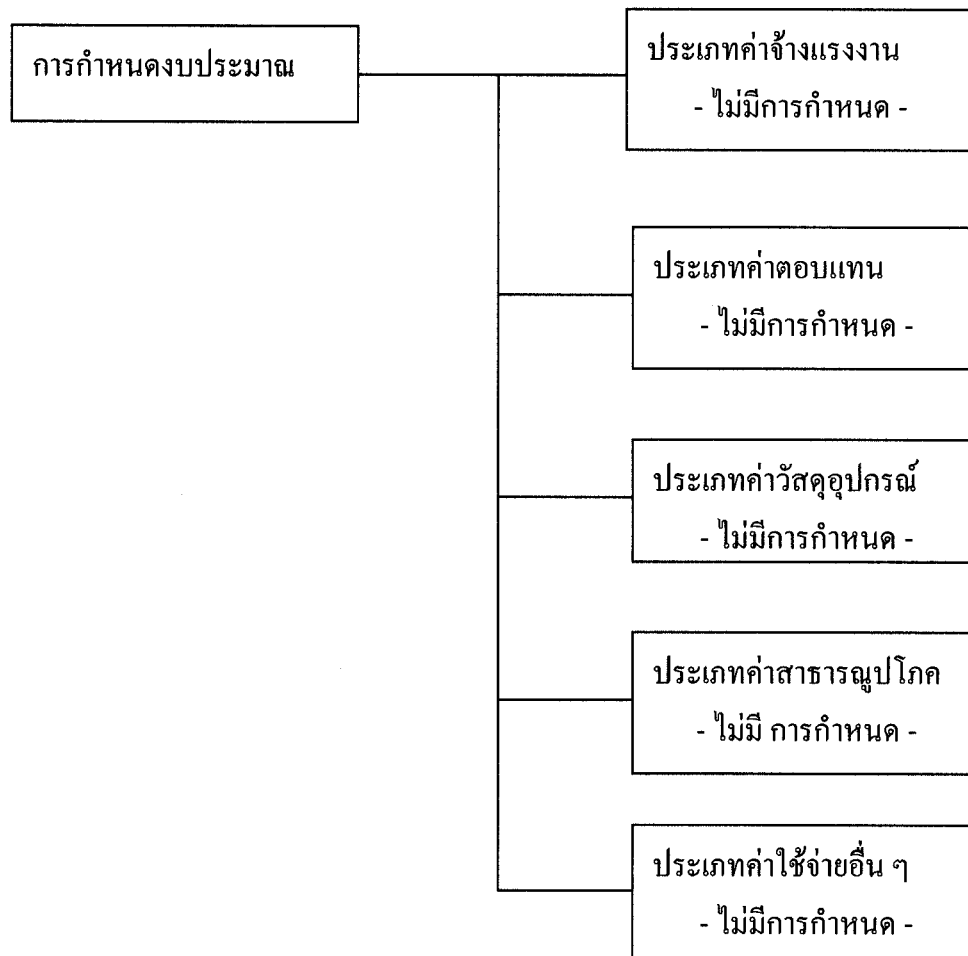
ตารางที่ 4.7 แสดงรอยความถี่ด้านการกำหนดงบประมาณ

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
2. เพื่อศึกษาการ	การกำหนด	■ มีการกำหนด	-	-
วางแผนการสร้าง	งบประมาณ	■ ไม่มีการกำหนด	////////	8
ภาพลักษณ์ทาง	- รายการ	■ ร่วมกิจกรรมท้องถิ่น	//	2
การเมืองของ	งบประมาณ	■ ใช้ทำบุญ	/	1
สมาชิกวุฒิสภา		■ ค่ำรถโดยสาร	/	1
		■ คำน้ำมันรถ	//	2
	- ผู้ดำเนินการ	■ ดำเนินการเอง	////////	8
	- ช่วงเวลาในการจัดทำ	■ ขณะดำเนินกิจกรรม	////////	8
	- ปัญหา อุปสรรค	■ ไม่มีผู้สนับสนุน	/	1
	- ปัจจัยความสำเร็จ	■ ดำเนินกิจกรรมไปคนเดียว คนจะให้การสนับสนุน	/	1
	- แนวทางปรับปรุง	■ ควรให้มีการเบิกค่าน้ำมัน ในการเดินทางระยะไม่เกิน 300 กิโลเมตร	/	1

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดไม่มีการกำหนดงบประมาณ มีการกำหนดประเด็นรายละเอียดของค่าใช้จ่ายอย่างคร่าวๆ โดยสมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการเอง จัดทำในช่วงของการดำเนินกิจกรรม พบปัญหาอุปสรรคคือ การไม่มีผู้สนับสนุน ส่วนปัจจัยความสำเร็จพบว่า พอมีคนเห็นสมาชิกวุฒิสภาดำเนินกิจกรรมเหล่านี้ ก็จะเข้าร่วมสนับสนุนค่าใช้จ่ายเอง พบแนวทางปรับปรุงคือ ควรให้มีการเบิกค่าน้ำมันในการเดินทางระยะไม่เกิน 300 กิโลเมตร ตามรายละเอียดที่ได้จากการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

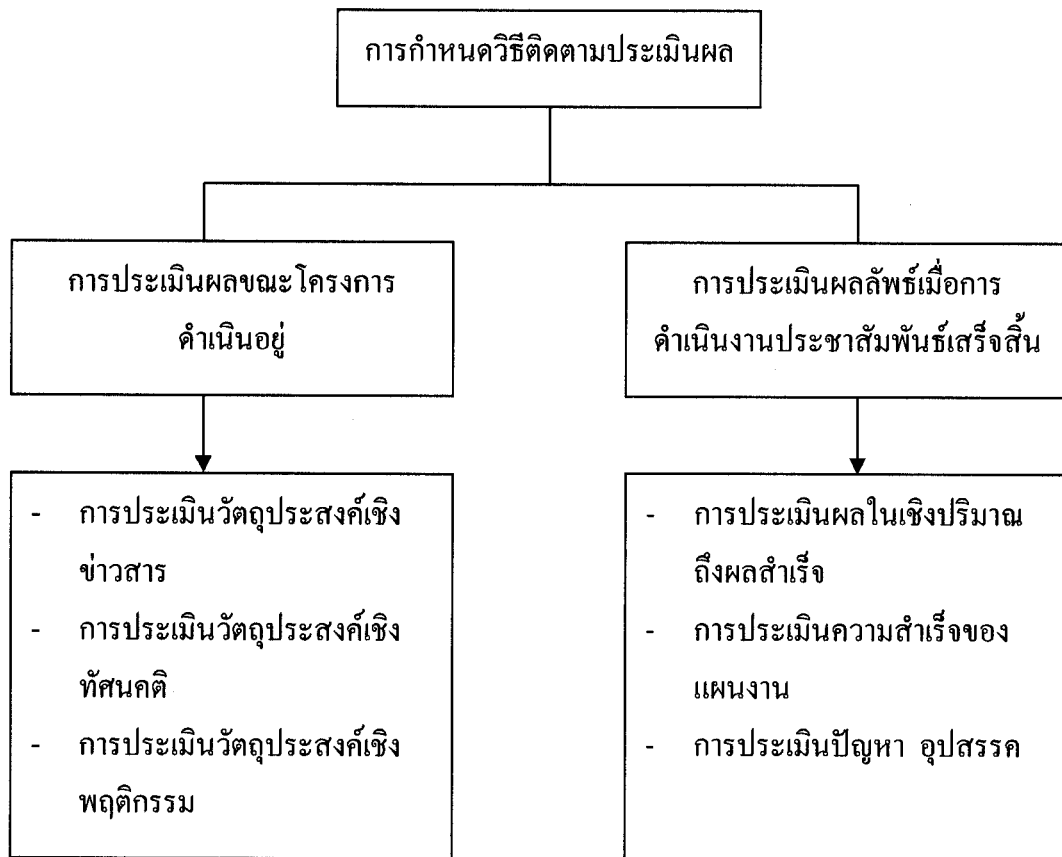
สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการกำหนดงบประมาณพบว่า สมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดไม่มีการกำหนดงบประมาณที่ชัดเจน มีเพียงการคิดค่าใช้จ่ายไว้เพียงคร่าวๆ ส่วนรายการค่าใช้จ่ายที่พบคือ การเข้าร่วมกิจกรรมท้องถิ่น ใช้ทำบุญ ค่ำรถโดยสาร คำน้ำมันรถ ผู้ดำเนินการคือ

สมาชิกวุฒิสภา ช่วงเวลาในการจัดทำคือ ขณะดำเนินกิจกรรม ปัญหาอุปสรรคที่พบคือ ไม่มีผู้สนับสนุนค่าใช้จ่าย และมีรายการจ่ายที่เบิกไม่ได้ พบปัจจัยความสำเร็จคือ พอดำเนินกิจกรรมไปแล้วจะมีคนเห็นจะให้การสนับสนุน พบแนวทางปรับปรุงคือ ควรให้มีการเบิกค่าน้ำมันในการเดินทางไปเข้าร่วมกิจกรรมระยะไม่เกิน 300 กิโลเมตร ดังภาพที่ 4.15

ภาพที่ 4.15 แผนภูมิแสดงสรุปการกำหนดงบประมาณ

2.7 การกำหนดวิธีติดตามประเมินผล จากการศึกษาแนวคิดเรื่องกระบวนการวางแผนงานประชาสัมพันธ์องค์การทางการเมืองพบว่า เป็นการวิเคราะห์การดำเนินงานว่าเป็นไปตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์หรือไม่ เพียงใด ดังภาพที่ 4.16

ภาพที่ 4.16 แผนภูมิแสดงการกำหนดวิธีติดตามประเมินผล

มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ การกำหนดงบประมาณด้านต่างๆ วิธีการดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “สังคมไทย ระบบการประเมินไม่ค่อยเป็นรูปธรรมเท่าไร ถ้าจะให้พี่พูดในเชิงวิชาการคงไม่ แต่พี่ดูจากกระแสความนิยมที่เราไปพบ อย่างที่พูดให้ฟัง เราจะประเมินจากกลุ่มผู้คนที่ไป จะรู้จักพี่แทบทุกคน แล้วเดี๋ยวจักหมด ก็แปลว่างานที่เราทำมันเข้าตา ก็อยู่ที่สื่อเองงานของพี่ไปขยาย ถ้าประเมินอีกอันหนึ่ง เวลาสัมภาษณ์ประเด็นอะไร นิติสาร หรือหนังสือพิมพ์ จะตลอดเลยวันหนึ่งไม่เคยว่าง บางทีประเด็นร้อนๆ แทบไม่ได้กินข้าว อย่างประเด็นหม่อม แคมลียา แมคอินทอช แสดงว่าสื่อเขาเชื่อถือเรา แล้วความคิดของพี่ พูดแล้วมีเหตุผลสนับสนุน”

เตือนใจ ดีเทศน์ กล่าวว่า “อย่างบางเรื่องมันก็ไม่ต้องติดตาม เพราะมันพูดแล้วก็จบ เช่น ไปเป็นวิทยากรต่างๆ แต่อย่างเรื่องงานที่ไปทำเครือข่ายก็เช่น เครือข่ายอนุรักษ์ แม่น้ำโขงก็ต้องประเมินว่า งานที่ทำมีคนเข้าใจมากขึ้นไหม เป็นนโยบายได้ไหม แต่จริงๆ มันไม่ได้เห็นผลทันตา”

อย่างไรก็ตาม สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่ไม่มีวิธีการติดตามประเมินผล โดยให้ข้อมูลโดยสรุปดังนี้ กลุ่มที่ไม่มีการกำหนดวิธีติดตามประเมินผล จะดำเนินการตามสะดวก แต่ก็เชื่อว่าการดำเนินการประสบความสำเร็จ โดยดูจากการตอบรับกิจกรรมจากประชาชนที่สมาชิกวุฒิสภาดำเนินการอยู่ ซึ่งบางท่านก็คิดว่าเป็นสมาชิกวุฒิสภาเพียงสมัยเดียว จึงไม่ได้มีการคิดการกำหนดวิธีการติดตามประเมินผลให้เป็นระบบ ตามรายละเอียดของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

สุทัศน์ จันทรแสงศรี กล่าวว่า “ไม่ได้ประเมิน สบาย ๆ เพราะเป็นสมัยเดียว”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “ไม่ได้ประเมิน เราคิดว่ามันประสบความสำเร็จ ชาวบ้านก็เรียกร้องตลอดเวลาให้เราไปทำที่อุดรธานี บุรีรัมย์ เขาเรียกมา เราไม่ได้ทำตรงนี้อย่างเดียว เรายุบรวมกับธรรมศาสตร์เราไปสอนธรรมศาสตร์ประจำ ธรรมศาสตร์เขาให้เราแต่ชาวบ้านเราจ่ายเอง เขาให้เรากินก็พอแล้ว เรากินก็ไม่มากนะกินแบบชาวบ้าน ชาวบ้านอยู่อย่างไรเราอยู่อย่างนั้น ชาวบ้านกินอย่างไรเรากินอย่างนั้น

โสภณ สุภาพงษ์ กล่าวว่า “เราเคารพธรรมชาติ พระพุทธเจ้าเองตอนอยู่ในวัง พระพุทธเจ้าไม่ได้ทำสำรวจประชามติ”

วัลลภ ตังคณานุรักษ์ กล่าวว่า “ไม่มีเวลา ฟังจากเสียงตอบรับมากกว่า ไม่มีเวลาคิดเป็นระบบ”

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

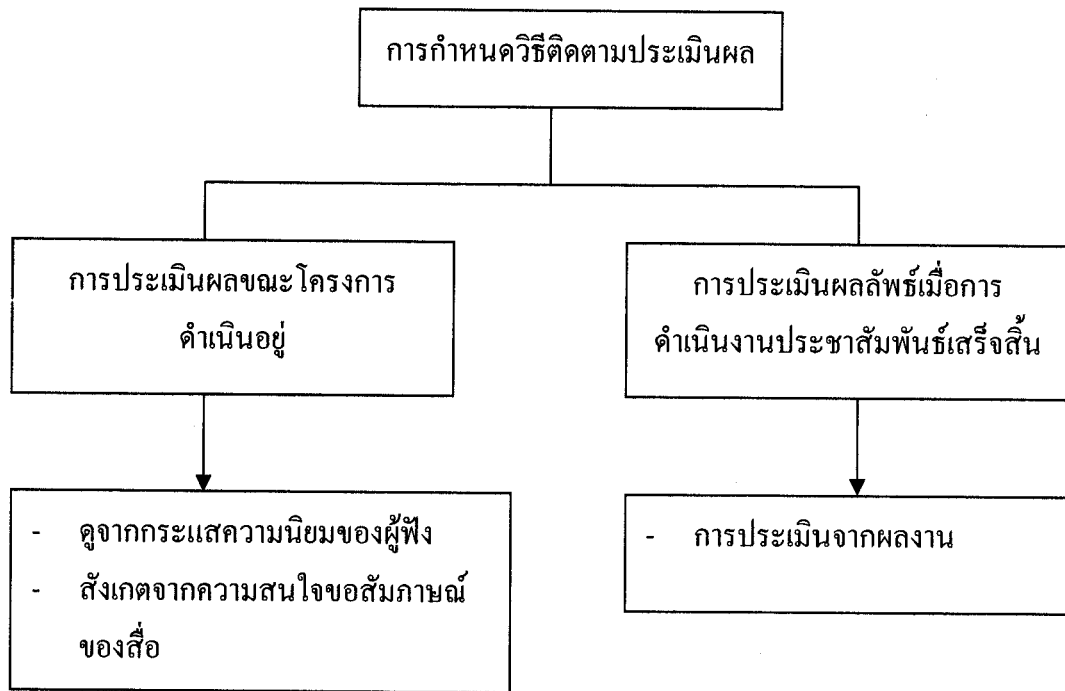
ตารางที่ 4.8 แสดงรอยความถี่ด้านการกำหนดวิธีติดตามประเมินผล

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
2. เพื่อศึกษาการ	การกำหนดวิธี	■ มีการกำหนด	//	2
วางแผนการสร้าง	ติดตามประเมินผล	■ ไม่มีการกำหนด	/////	6
ภาพลักษณ์ทาง	- ประเด็นการคิด	■ สังเกตจากกระแสความ	/	1
การเมืองของ	ตามประเมินผล	นิยมของผู้ฟัง		
สมาชิกรัฐสภา		■ สังเกตจากความสนใจขอ	/	1
		สัมภาษณ์ของสื่อ		
		■ ประเมินตามผลงาน	/	1
	- วิธีดำเนินการ	■ สังเกตเวลาไปเข้าร่วม	/	1
		กิจกรรม		
		■ ประเมินจากผลงาน	/	1
	- ผู้ดำเนินการ	■ ดำเนินการเอง	/	1
	- ช่วงเวลาในการ	■ ขณะดำเนินกิจกรรม	//	2
	จัดทำ			
	- ปัญหาอุปสรรค	■ ไม่มีระบบติดตาม	/	1
		ประเมินผล		
	- ปัจจัยความสำเร็จ	■ สื่อเอาผลงานไปเผยแพร่	/	1

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการกำหนดวิธีติดตามประเมินผล รองลงมา คือ มีการกำหนดวิธีติดตามประเมินผล มีการกำหนดประเด็นรายละเอียดของการติดตามประเมินผล และวิธีในการติดตามประเมินผล โดยสมาชิกรัฐสภาเป็นผู้ดำเนินการเอง จัดทำในช่วงขณะดำเนินกิจกรรม พบปัญหาอุปสรรคในการกำหนดวิธีติดตามประเมินผล และพบปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินการ

สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการกำหนดวิธีติดตามประเมินผลพบว่า สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่ไม่มีการกำหนดวิธีติดตามประเมินผล พบประเด็นการกำหนดวิธีติดตามประเมินผล โดยสังเกตจากกระแสความนิยมของผู้ฟัง สังเกตจากความสนใจขอสัมภาษณ์ของสื่อ

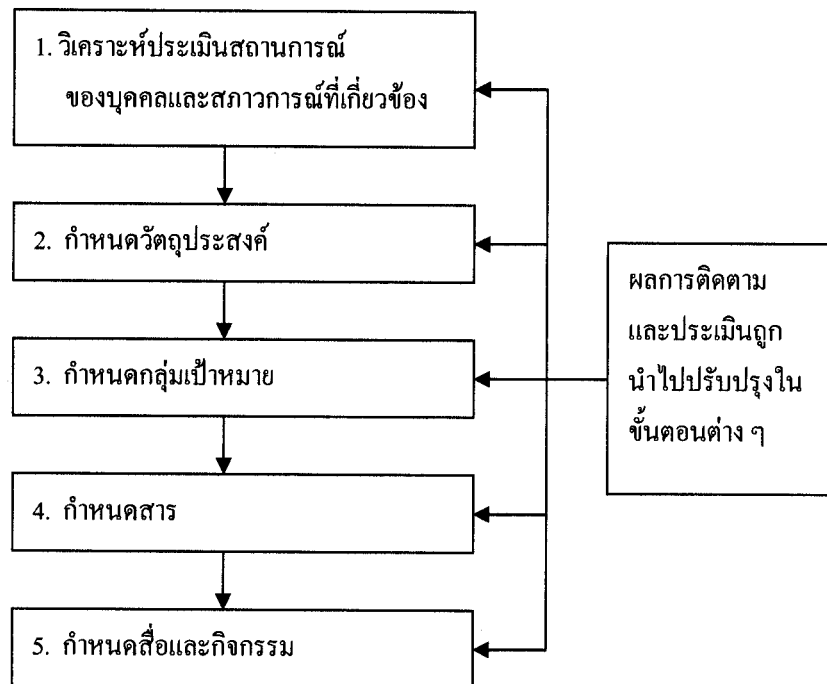
และประเมินตามผลงาน วิธีดำเนินการคือ สังเกตเวลาไปเข้าร่วมกิจกรรม ประเมินจากผลงาน ผู้ดำเนินการคือ สมาชิกวุฒิสภา ช่วงเวลาในการจัดทำ จัดทำในขณะที่ดำเนินกิจกรรม พบปัญหา อุปสรรคคือ การที่ไม่มีระบบการติดตามประเมินผลประเมินผล พบปัจจัยความสำเร็จคือ สื่อมวลชนเอาผลงานไปเผยแพร่

ภาพที่ 4.17 แผนภูมิแสดงการกำหนดวิธีติดตามประเมินผลของสมาชิกวุฒิสภา

สรุปผลการวิเคราะห์ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา

จากการสัมภาษณ์เรื่อง “กระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา” ได้ข้อมูลโดยสรุปดังนี้ สมาชิกวุฒิสภามีกระบวนการวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง ประกอบไปด้วยกิจกรรมใน 6 ประการ ดังต่อไปนี้คือ การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสภาวการณ์ที่เกี่ยวข้อง การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การกำหนดสาร การกำหนดสื่อและกิจกรรม และการกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล โดยแต่ละกิจกรรมต้องกระทำอย่างต่อเนื่องเป็นขั้นตอน

ภาพที่ 4.18 แผนภูมิแสดงสรุปความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่างๆ

ในกระบวนการวางแผนงานประชาสัมพันธ์ของสมาชิกวุฒิสภา

จากภาพที่ 14 จะพบกิจกรรมทั้ง 6 ประการนั้น เป็นกระบวนการสื่อสารสองทางและเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องไม่สิ้นสุด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง พบว่า สมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดมีการประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ได้มีการวิเคราะห์จุดแข็งของ ส.ว. คือ มีความอิสระ มีการทำงานเพื่อประชาชนมาโดยตลอด มีคุณงามความดีที่สะสมมาตลอดจนเป็นต้นทุนที่ดีทางสังคม การวิเคราะห์จุดอ่อนของสมาชิกวุฒิสภานั้นคือ การทำงานด้านการเมืองของผู้หญิงยากมาก พร้อมทั้งไม่ใช่สโตนัการการเมือง และไม่มีพื้นฐานทางการเมือง ขาดผู้สนับสนุนในการเลือกตั้ง วิเคราะห์อุปสรรคในด้านการไม่มีผู้สนับสนุนในสภา ทั้งสื่อมวลชนก็ไม่สนใจ ส.ว. ที่ไม่ใช่กนักกฎหมาย และสมาชิกวุฒิสภาไม่ใช่กการเมืองที่แท้จริงทำให้ประชาชนไม่สนใจ และข้อจำกัดทางกฎหมาย การถูกแปลเจตนาให้ผิดจากเดิม และข้อจำกัดทางกฎหมาย วิเคราะห์โอกาสได้ว่าการเป็น ส.ว. ทำให้มีโอกาการทำงานได้มากขึ้น ได้รู้แนวคิดของสมาชิกวุฒิสภาที่มีชื่อเสียงมาก่อน และเคยผ่านการเป็น ส.ว. แต่งตั้งมาก่อนทำให้ทำงานได้ง่ายขึ้น โดยทำการวิเคราะห์ทั้งก่อนการสื่อสารและหลังการสื่อสาร ดำเนินการโดยการตระเวนหาข้อมูลสมาชิก

วุฒิสภา เพื่อนและผู้ใหญ่ หรือครอบครัวเป็นผู้ดำเนินการวิเคราะห์ และพบปัจจัยความสำเร็จคือ การมีเครือข่ายที่ดีทำให้ทำงานการเมืองได้ง่ายขึ้น

2. **การกำหนดวัตถุประสงค์** พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่ชัดเจน โดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผลกระทบ ทั้งวัตถุประสงค์เชิงข่าวสารที่ต้องการให้กลุ่มเป้าหมายได้รับข้อมูลข่าวสาร หรือได้ความรู้วัตถุประสงค์เชิงทัศนคติที่เน้นการสร้างทัศนคติที่ดีของกลุ่มเป้าหมายต่อองค์กร และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการกระตุ้นพฤติกรรมที่คาดหวัง โดยมีการกำหนดประเด็นวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนดังนี้คือ ให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ให้ความรู้เรื่องคุณธรรม ให้ความรู้เรื่องกฎหมาย ให้ความรู้เรื่องที่มาของวุฒิสภา ให้ความรู้ความเข้าใจตามสถานการณ์ในขณะนั้น ดำเนินการโดยการจัดประชุมชาวบ้าน การจัดอบรม สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงก่อนการสื่อสาร พบปัจจัยความสำเร็จคือ ได้รับการตอบรับจากประชาชน

3. **การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย** พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายไว้อย่างชัดเจน โดยมีกลุ่มเป้าหมายภายในองค์กรคือ กลุ่มเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา และกลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์กรคือ กลุ่มประชาชน กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มสื่อมวลชน กลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มชาวไร่ชาวนา และกลุ่มองค์กรอื่นๆ กำหนดกลุ่มเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำช่วงก่อนการสื่อสาร พบปัญหาอุปสรรคคือ นักการเมืองท้องถิ่นไม่ให้ความร่วมมือ พบปัจจัยความสำเร็จคือ ผู้รับสารได้รู้จักตัวตนที่แท้จริงของสมาชิกวุฒิสภา

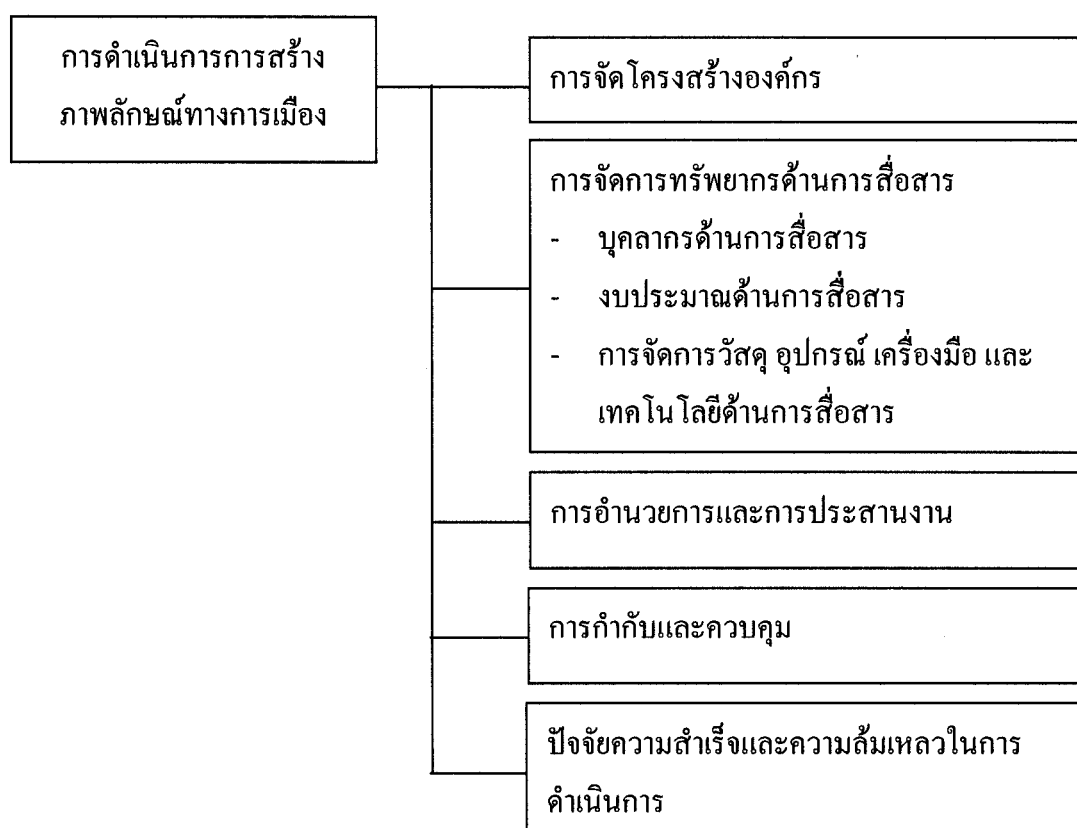
4. **การกำหนดสาร** พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการกำหนดสารที่เป็นการถ่ายทอดความคิดจากองค์ความรู้จากเอกสาร องค์ความรู้จากเรื่องธรรม มีการกำหนดสารเพื่อถ่ายทอดข่าวสารตามกระแสสังคม กำหนดสารเพื่อถ่ายทอดความต้องการที่จะสื่อสารในขณะนั้น กำหนดสารเพื่อถ่ายทอดวัตถุประสงค์ให้ผู้รับสารมีความรู้เกี่ยวกับสมาชิกวุฒิสภา โดยมีการเลือกกลุ่มผู้รับสาร โดยให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ฟังเป็นพิเศษ มีการกำหนดประเด็นและรายละเอียดของสารที่ชัดเจน สมาชิกวุฒิสภา ทีมงานและเครือข่าย เป็นผู้กำหนดสาร จัดทำในช่วงก่อนการสื่อสาร พบปัจจัยความสำเร็จคือ การมีความจริงใจในการสื่อสาร กำหนดสารตามความสนใจในสถานการณ์ขณะนั้น ผู้เข้าร่วมประชุมให้ความสนใจฟังทุกครั้ง

5. **การกำหนดสื่อและกิจกรรม** พบว่า สมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดมีการกำหนดสื่อและกิจกรรมที่ชัดเจน สื่อที่ใช้คือ สื่อที่ควบคุมได้มีดังนี้ สื่อบุคคล จดหมายข่าว สื่อการสอน เว็บไซต์ และสื่อที่ควบคุมไม่ได้คือ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง และนิตยสาร ส่วนกิจกรรมที่ใช้มีดังนี้ กิจกรรมนัดหมายประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่น ร่วมประชุม

กับผู้ใหญ่บ้าน กำนันและนักการเมืองท้องถิ่น เข้าร่วมกิจกรรมในท้องถิ่น โครงการจัดอบรม จัดรายการวิทยุ สอนกฎหมาย สอนหนังสือ กิจกรรมมูลนิธิ กิจกรรมสมาคม แสดงวิธีดำเนินการคือ สมาชิกวุฒิสภา ทีมงานและเครือข่ายเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงตั้งแต่ก่อนเข้ามาดำรงตำแหน่ง และในขณะดำรงตำแหน่ง พบปัญหาอุปสรรคคือ การเผยแพร่ผ่านสื่อที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสารเป็นไปด้วยความยากลำบาก พบปัจจัยความสำเร็จคือ สามารถก่อให้เกิดความรู้กับประชาชน และก่อให้เกิดการตอบรับจากการสื่อสาร

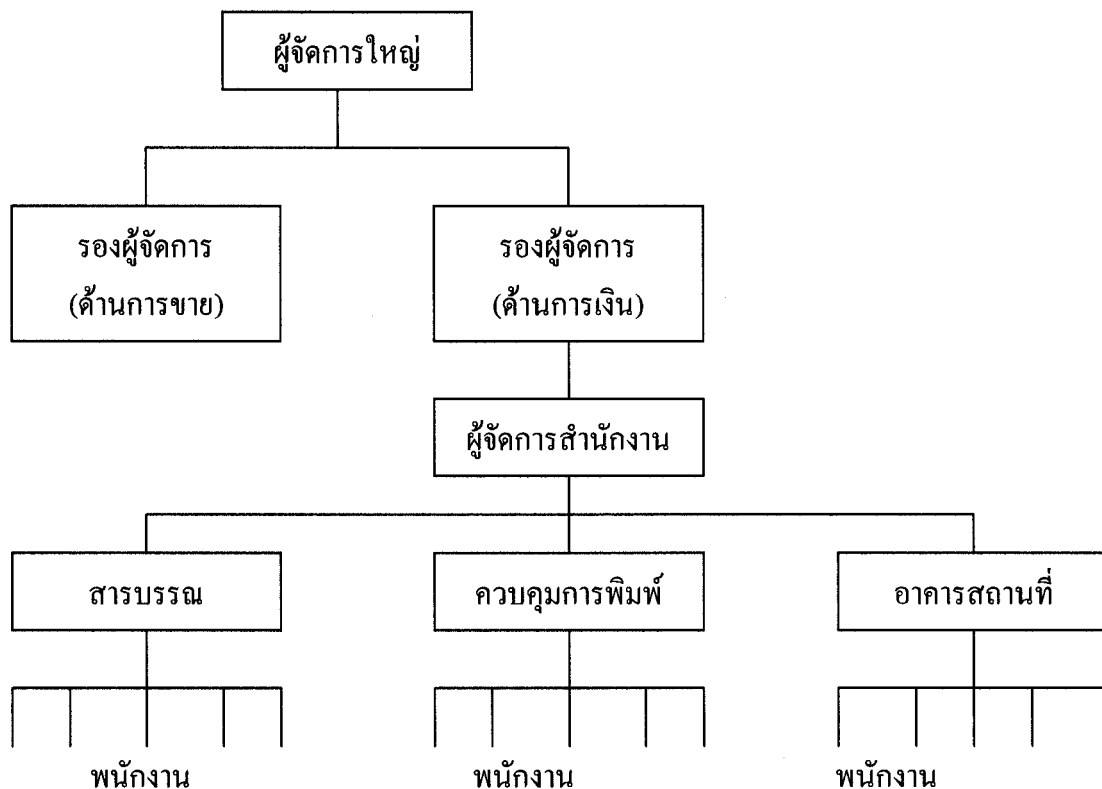
ตอนที่ 3 การดำเนินการการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา

จากการศึกษาเรื่อง “กระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา” วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การดำเนินการการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา ศึกษาจากแนวคิดเรื่องงานสำนักงานและการประชาสัมพันธ์นั้นประกอบไปด้วยการจัดโครงสร้างองค์กร การจัดการทรัพยากรด้านการสื่อสาร การอำนวยความสะดวกและการประสานงาน การกำกับและควบคุม และปัจจัยความสำเร็จและปัจจัยล้มเหลวในการดำเนินการ ซึ่งศึกษาจากแนวคิดเรื่องปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงานตามแผนงานประชาสัมพันธ์

ภาพที่ 4.19 แผนภูมิแสดงการดำเนินการการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง

3.1 การจัดโครงสร้างองค์การเพื่อดำเนินการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง ศึกษาจากแนวคิดเรื่องงานสำนักงานและการประชาสัมพันธ์พบว่า กระบวนการจัดองค์กรคือ แนวทางที่งานถูกจัดระเบียบและจัดสรรระหว่างสมาชิกขององค์กรเพื่อให้เป้าหมายขององค์การประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดโครงสร้างองค์การทำได้หลายรูปแบบ แต่ที่นิยมคือ โครงสร้างองค์การตามสายการบังคับบัญชา มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาค้างนี้ ลักษณะการจัดโครงสร้างองค์กร วิธีดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง

ภาพที่ 4.20 แผนภูมิแสดงการจัดโครงสร้างองค์การตามสายบังคับบัญชา

สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “เวลานี้ประเด็นที่จะอภิปราย หรือได้รับเชิญไป ก็ให้เขาหาข้อมูลในเชิงสถิติ ข้อมูลที่เราใช้อ้างอิงได้ แล้วเขาก็จะทำสคริป (script) ของการบรรยายให้”

วัลลภ ตังคณานุรักษ์ กล่าวว่า “เนื่องจากผมทำงานมูลนิธิฯ พอเรามาเป็นสมาชิกวุฒิสภา มันเท่ากับว่าเราเอาเปรียบคนทำงานด้วยกัน ผมก็เอาคนทำงานในนั้น เป็นผู้ช่วยผม แต่หน้าที่คุณคือทำงานในนั้น หน้าที่ผู้ช่วยทั้งหมดคือ ทำงานในมูลนิธิฯ ผมจะใช้เป็นบางเรื่อง ทำงานเพิ่มค่าตอบแทนเพิ่ม แต่ให้ทำเป็นบางเรื่อง ดึงมาใช้เป็นครั้งคราว ผู้เชี่ยวชาญบางคนเรื่องการเงิน ให้ดูเรื่องงบประมาณเป็นการเฉพาะ”

แต่สำหรับพิเชฐ พัฒนโชติ มีวิธีการจัดโครงสร้างองค์การที่แตกต่างจากผู้ให้สัมภาษณ์ท่านอื่นคือ “จะหมุนเวียน เพราะผมมีทีมงานเยอะ คนหนึ่งปีสองปีแล้วแต่ บางคนปีหนึ่งเขาอาจจะไม่ค่อยมีกิจกรรมอะไรมาก มีภารกิจส่วนตัวเยอะ ก็เปลี่ยนเอาคนอื่นเข้ามาแทน แต่ว่าผมจะใช้วิธี ทุกคนจะไม่รับเงินเดือน เงินเดือนจะเป็นกองกลาง สำหรับทีมงาน ทีมงานนี้ไม่ใช่ 6 คนที่เป็นนะ ทีมงานนี้มีเป็น 20 – 30 คน สมมติมีสัมมนา ก็จะมีเงินกองกลางตรงนี้ทีมก็เบิกไปค่าน้ำมัน ค่าใช้จ่ายสัมมนา มาร่วมสัมมนา สัมมนาผู้ช่วย ส.ว. สัมมนาอะไรดีๆ ที่สถาบันพระปกเกล้า ก็จะมีทีมของผมไป ทีมหนึ่ง 3 คน 5 คน เราจะใช้วิธีการอย่างนี้

ส่วนสำนักงานก็จะมีเงินเดือน ตัวเลข 1 – 2 คน เขาจะแจ้งมาที่ผม ก็จะแจ้งทีมงานทั้งหมด ทีมงานบางคนก็เป็นผู้ช่วย บางคนก็ไม่ใช่ ถึงปีบางคนก็สับเปลี่ยนเป็นคณะทำงานของผม เป็นคนที่ช่วยลงหาเสียง ทำกิจกรรมกับเรา เป็นตัวแทนเรา วันเกิดใครก็เอาของขวัญไป เงินตรงนี้เป็นกองกลางตรงนี้ ตรงนี้บริหารกันไป ทุกคนที่มาอยู่ตรงนี้เป็นคนที่ชอบกัน อยู่กันในแวดวงเรา ใช้คำว่าทีมงาน”

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด ไม่มีการจัดโครงสร้างองค์การ ให้ข้อมูลโดยสรุปดังนี้ ทีมงานที่มีเป็นทีมงานที่สภากำหนดให้ โดยสมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้กำหนดโครงสร้างองค์การเอง แบ่งลักษณะงานตามธรรมชาติ ไม่มีการกำหนดหน้าที่ที่ชัดเจนนัก โดยส่วนใหญ่ประจำอยู่ในจังหวัดที่สมาชิกวุฒิสภาดำรงตำแหน่งอยู่ เพื่อคอยรับเรื่องและประสานงานกับประชาชน ตามรายละเอียดของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

สมเกียรติ อ่อนวิมล กล่าวว่า “ไม่มีการสร้างภาพลักษณ์ จึงไม่มีโครงสร้างองค์การ ส่วนทีมงานเป็นธรรมชาติที่สภากำหนดให้ มีผู้ช่วย มีผู้เชี่ยวชาญประจำตัว มีบ้างไม่มีบ้างแล้วแต่สถานการณ์กันเอง ไม่มีพิธีรีตอง ง่ายๆ เพราะว่ามันไม่ใช่กระบวนการสร้างภาพลักษณ์ จัดตั้งมวลชน หัวคะแนน เพื่อให้ได้รับการเลือกตั้งต่อเนื่อง ไม่มี อาจจะเป็นเพราะว่าเราเป็น ส.ว. ที่รู้ว่าไม่ลงเล่นการเมืองต่อเนื่องจากรัฐธรรมนูญไม่ให้และเราไม่อยากจะอยู่แล้ว ฉะนั้นการทำงานของเราก็ไม่ต้องตั้งอกตั้งใจที่จะเอาชนะใจประชาชน”

สุทัศน์ จันทรแสงศรี กล่าวว่า “ไม่ได้จัดว่าต้องทำอะไร เราใช้งานในส่วนที่เราจำเป็นต้องใช้ คุณไปติดต่อในส่วนนี้ คุณทำเรื่องคอมพิวเตอร์ คุณทำเรื่องเอกสาร ผมเป็นคนสั่งเองโดยตรง ผมโชคดีที่เราเป็นประธานคณะกรรมการจะมีเจ้าหน้าที่สภาเข้ามาช่วยด้วย เจ้าหน้าที่สภาเขาจะเป็นคนลิงค์ (link) เป็นคนเชื่อมโยงข้อมูล”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “ไม่มี สบายๆ ถ้าอยู่ต่างจังหวัดก็คอยประสานกับชาวบ้าน อยู่ต่างจังหวัด 3 – 4 คน ต้องไปรับเรื่องชาวบ้าน ติดต่อชาวบ้าน”

เตือนใจ ดีเทศน์ กล่าวว่า “ไม่มีการจัดโครงสร้างอะไร ผู้ช่วยอยู่ที่กรุงเทพฯ คนหนึ่งที่เชียงราย 5 คน เพราะว่าการเป็น ส.ว. เราเป็นตัวแทนของจังหวัด ก็ต้องมีคนที่ทำงานด้านต่างๆ อยู่ในจังหวัดเชียงราย”

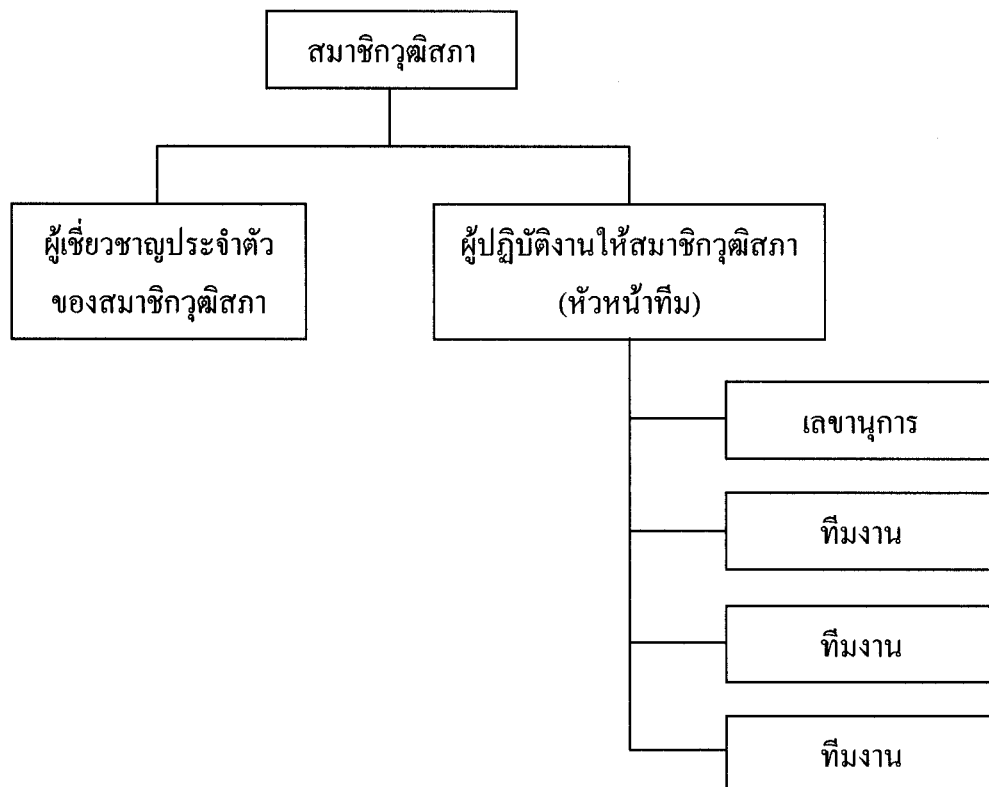
จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงรอยความถี่ด้านการจัดโครงสร้างองค์กร

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
3. เพื่อศึกษาการดำเนินการสร้าง	การจัดโครงสร้างองค์กร	■ มีการกำหนด	///	3
ภาพลักษณ์ทาง	- การแบ่งโครงสร้างองค์กร	■ ไม่มีการกำหนด	////	5
การเมืองของ	- วิธีดำเนินการ	■ จัดตามลักษณะงานเดิม	///	3
สมาชิกวุฒิสภา		■ หมุนเวียนกันเป็นทีมงาน	/	1
		■ ตามความเชี่ยวชาญ	//	2
		■ ตามความสะดวก	/	1
	- ผู้ดำเนินการ	■ ดำเนินการเอง	///	3
	- ช่วงเวลาในการจัดทำ	■ หลังเข้ารับตำแหน่ง	///	3
	- ปัญหา อุปสรรค	■ ไม่มีการจัดการเพราะไม่ได้ดำเนินงานการเมืองต่อเนื่อง	/	1
	- ปัจจัยความสำเร็จ	■ เป็นทีมงานเดิมที่ทราบและเข้าใจวิธีการทำงานร่วมกัน	//	2
		■ ทำให้มีทีมงานมากถึง 20 – 30 คน	/	1

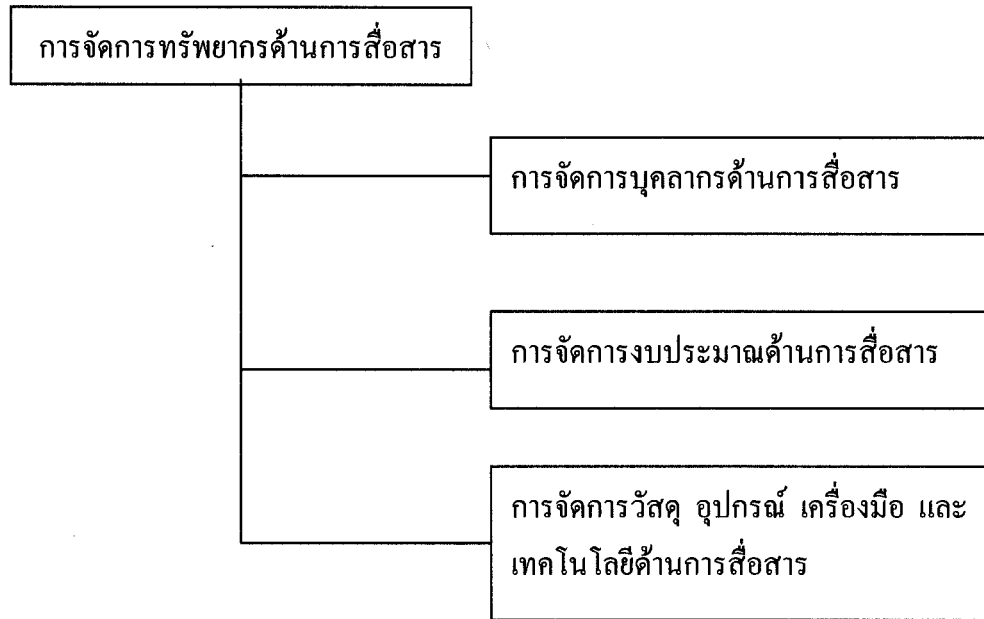
จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดโครงสร้างองค์การ รองลงมาคือ มีการจัดโครงสร้างองค์การ ตามลำดับ มีการจัดแบ่งหน้าที่ตามลักษณะงานเดิมและมีการหมุนเวียนกันเป็นทีมงาน โดยดำเนินการตามความเชี่ยวชาญของบุคคล หรือหมุนเวียนตามความสะดวกของทีมงานแต่ละคน สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการเอง จัดทำในช่วงหลังเข้ารับตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา พบปัญหาอุปสรรคของการไม่มีการจัดองค์การ เพราะไม่ได้ดำเนินงานการเมืองต่อเนื่อง พบปัจจัยความสำเร็จคือ เป็นทีมงานเดิมที่ทราบและเข้าใจวิธีการทำงานร่วมกัน ส่วนกรณีที่มีการหมุนเวียนกันเป็นทีมงาน ทำให้มีทีมงานเพิ่มขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก

สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการจัดโครงสร้างองค์การพบว่า สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่ไม่มีการจัดโครงสร้างองค์การ มีการจัดแบ่งหน้าที่ตามลักษณะงานเดิม และมีการหมุนเวียนกันเป็นทีมงาน วิธีดำเนินงาน ตามความเชี่ยวชาญของแต่ละบุคคล ตามความสะดวกของบุคคล สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงหลังเข้ารับตำแหน่ง พบปัญหาอุปสรรคคือ สมาชิกวุฒิสภาไม่มีการจัดโครงสร้างองค์การเพราะไม่ได้ดำเนินงานทางการเมืองต่อเนื่อง พบปัจจัยความสำเร็จคือ เป็นทีมงานที่ทราบและเข้าใจวิธีการทำงานร่วมกัน การบริหารจัดการทำให้มีทีมงานมากขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก ดังภาพที่ 4.21

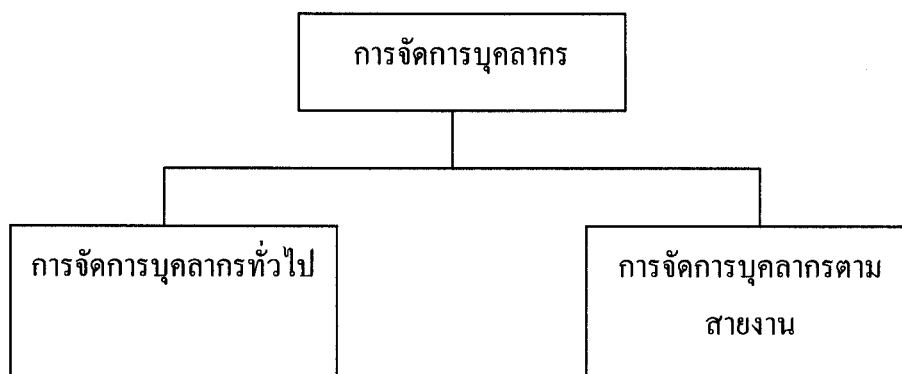
ภาพที่ 4.21 แผนภูมิแสดงการจัดโครงสร้างองค์การของสมาชิกวุฒิสภา

3.2 การจัดการทรัพยากรด้านการสื่อสาร ศึกษาจากแนวคิดเรื่องการบริหารสำนักงานพบว่า การจัดการทรัพยากรด้านการสื่อสาร ประกอบด้วยการจัดการบุคลากรด้านการสื่อสาร การจัดการงบประมาณด้านการสื่อสาร และการจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร

ภาพที่ 4.22 แผนภูมิแสดงการจัดการทรัพยากรด้านการสื่อสาร

3.2.1 การจัดการบุคลากรด้านการสื่อสาร ศึกษาจากแนวคิดเรื่องการบริหารสำนักงานพบว่า การคัดเลือกบุคลากรให้ถูกต้องตามสายสาย ผู้บริหารองค์การส่วนใหญ่ถือว่า งานต่อไปนี้เป็น การวัดประสิทธิภาพของผู้บริหารสำนักงานคือ รู้ถึงความสามารถของแต่ละคน บรรจุคนในตำแหน่งที่ว่าง รู้จักใช้เครื่องมือต่างๆ ในการคัดเลือกบุคลากร เช่น การสัมภาษณ์ การใช้ใบสมัคร หนังสือแนะนำและการทดสอบ ความสามารถในการสื่อสาร มีคำถามที่ได้ ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ การจัดการบุคลากรด้านการสื่อสาร วิธีดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง ดังภาพที่ 4.23

ภาพที่ 4.23 แผนภูมิแสดงการจัดการบุคลากรในองค์กร

สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้
ดังต่อไปนี้

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “วางอยู่แล้ว ได้หมดทุกคน อย่างคุณมนัสนันท์ ทองเปาด์ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญประจำตัวสมาชิกวุฒิสภา ก็เขียนหนังสือหมอชาวบ้าน เขาเขียนอยู่ประจำ บางทีเขาก็เขียนแทนผมในสกุลไทย”

วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ กล่าวว่า “นิสัยบุคลากรด้านการสื่อสารคนแรกคือตัวเอง มันเป็นนิสัยส่วนตัว ผมมีความรู้สึก ว่า สื่อต้องการข้อมูล หนังสือพิมพ์ก็ต้องมีข้อมูลที่สดและลับ บางทีข้อมูลลับเขาก็อยากรู้ พร้อมจะหาให้เขา เอกสารลับคุยไม่ได้แต่เล่าบรรยากาศได้ ก็เลยสนิทกัน ลึกๆ มันก็เหนียวนะ แต่ก็ภูมิใจ ถ้าข้อมูลเราไม่มีแนะนำคนให้ พร้อมจะให้เบอร์โทรศัพท์ พร้อมจะให้เอกสาร ไม่เคยปฏิเสธ เป็นกับพรรคพวก เพื่อนผมทุกคนให้ข่าวได้หมด ผมมีเครือข่ายใหญ่มาก ทุกเรื่องจึงหาให้สื่อมวลชนได้”

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ไม่มีการกำหนดบุคลากรด้านการสื่อสารได้ข้อมูลโดยสรุปดังนี้ ไม่มีการกำหนดบุคลากรด้านการสื่อสารที่ชัดเจน เพียงแต่วางตัวบุคคลที่สามารถประสานงานกับสื่อมวลชนได้ตามความถนัดของบุคคล โดยให้ความสำคัญกับงานในพื้นที่ตามรายละเอียดของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

สมเกียรติ อ่อนวิมล กล่าวว่า “ไม่มี มีผู้ช่วยของผมคนเดียว ผมไม่ได้กำหนดลักษณะของงาน มีข่าวสารอะไรก็แจ้งมา แล้วก็นัดหมาย ไม่ต้องวางแผนเพื่อให้ผมดูดี ไม่ได้ต้องการ”

สุทัศน์ จันทร์แสงศรี กล่าวว่า “เขาจบทางด้านคอมพิวเตอร์ จบสื่อสารโดยตรงไม่มี การตั้งเจ้าหน้าที่ ผมจะตั้งคนในพื้นที่เป็นตัวรองรับเรื่อง อาจจะไม่ใช่นักวิชาการ ช่วงหลังเราเป็นประธานคณะกรรมการ เขาทำไว้หมดแล้ว จะให้ความสำคัญกับงานในพื้นที่”

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “บุคลากรด้านการสื่อสารโดยตรงไม่มี จะมีเด็กที่มาช่วยงานแล้วเขาอยู่ในสายสารสนเทศ เขาก็สามารถบอกได้ว่าวันนี้พี่แกลงข่าว อย่างทำหนังสือเรื่องโฆษณาที่หมิ่นศักดิ์ศรีลูกผู้หญิง โฆษณาที่เกินจริง โดยเอาเรื่องของการโชว์สตรีระเป็น การทำลายเกียรติผู้หญิง พี่ก็ทำหนังสือเวียนให้สื่อมวลชนทราบทุกฉบับ พอมีประเด็นก็จะมาหาพี่”

พิเชฐ พัฒนโชติ กล่าวว่า “ไม่มีบุคลากรด้านการสื่อสารโดยตรง เป็นคนที่จบไม่ค่อยสูงนะ จบปริญญาตรีบ้าง ไม่จบบ้าง บางคนเป็น อบต. เป็นข้าราชการ เป็นพ่อค้า แต่ในทีมงานก็มีคนที่ เป็นสื่ออยู่หนึ่งคน จัดรายการวิทยุ แล้วก็ทำหนังสือพิมพ์ แล้วก็ก็มีคนที่คอยประสานกับสื่อมวลชนได้อีก 1 – 2 คน สื่อมวลชนมีอะไรก็โทรศัพท์มาที่คนนี้ ไม่ได้วางตัว”

เตือนใจ ดีเทศน์ กล่าวว่า “ไม่มีบุคลากรด้านการสื่อสารโดยตรง แต่เขาประสานกับสื่อได้ ใช้คนที่สำนักงานมูลนิธิเรือนร่มเย็น เป็นคนทำ”

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 แสดงรอยความถี่ด้านการจัดการบุคลากรด้านการสื่อสาร

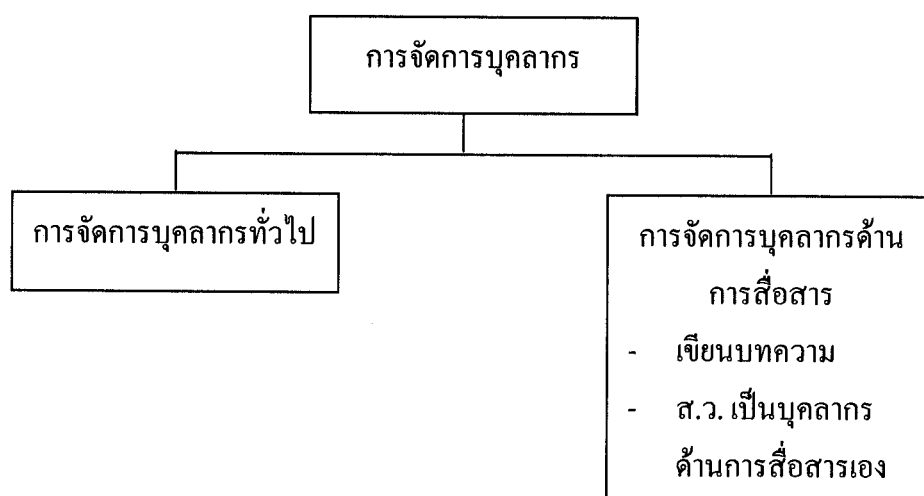
วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
3. เพื่อศึกษาการ	การจัดการบุคลากรด้านการ	■ มีการกำหนด	//	2
ดำเนินการสร้าง	สื่อสาร	■ ไม่มีการกำหนด	/////	6
ภาพลักษณ์ทาง	- ประเด็นด้านการจัดการ	■ เขียนบทความ	/	1
การเมืองของ		■ เตรียมข้อมูล	/	1
สมาชิกวุฒิสภา	- วิธีดำเนินการ	■ วางหน้าที่ให้ชัดเจน	//	2
	- ผู้ดำเนินการ	■ ดำเนินการเอง	//	2
	- ช่วงเวลาในการดำเนินการ	■ ก่อนการดำเนินการ	//	2
	- ปัญหา อุปสรรค	■ เหนื่อย	/	1

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
	- ปัจจัยความสำเร็จ	■ ช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่	/	1
		■ รู้ความต้องการข้อมูลของสื่อ	/	1

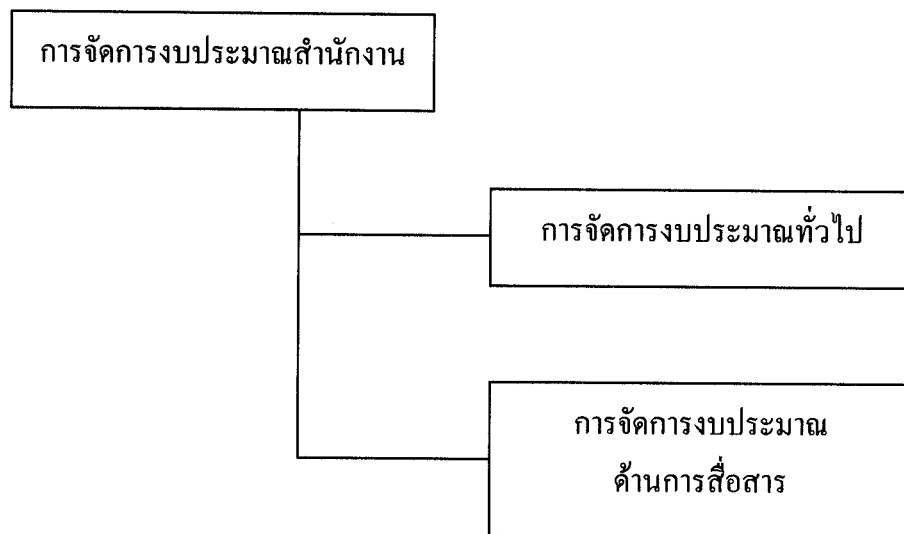
จากตารางที่ 4.10 พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดการบุคลากรด้านการสื่อสาร รองลงมาคือ มีการจัดการบุคลากรด้านการสื่อสาร มีการจัดการบุคลากรด้านการสื่อสารในด้านการเขียนบทความแทนสมาชิกวุฒิสภาบ้างในบางครั้งคราว มีการเตรียมข้อมูลที่สื่อต้องการ ดำเนินการโดยจัดวางหน้าที่ให้อย่างชัดเจน สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้กำหนดหน้าที่ให้เอง จัดทำในช่วงก่อนการดำเนินการ พบปัญหาและอุปสรรคคือ ความเหน็ดเหนื่อย พบปัจจัยความสำเร็จคือ การช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาและจัดการเรื่องข้อมูลข่าวสารที่สื่อต้องการได้อย่างถูกต้อง

สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการจัดการบุคลากรด้านการสื่อสาร พบว่า สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่ไม่มีการจัดการบุคลากรด้านการสื่อสาร ประเด็นด้านการจัดการเกี่ยวกับการเขียนบทความ การเตรียมข้อมูล วิธีดำเนินการคือ วางหน้าที่ให้ชัดเจน สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงก่อนการดำเนินการ พบปัญหาอุปสรรคคือ เมื่อบุคลากรด้านการสื่อสารคือสมาชิกวุฒิสภาเองจะรู้สึกเหนื่อย พบปัจจัยความสำเร็จคือ ช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา และรู้ความต้องการข้อมูลของสื่อ ดังภาพที่ 4.24

ภาพที่ 4.24 แผนภูมิแสดงสรุปการจัดการบุคลากรด้านการสื่อสารของสมาชิกวุฒิสภา

3.2.2 การจัดการงบประมาณด้านการสื่อสาร ศึกษาจากแนวคิดเรื่องการบริหารสำนักงานเป็นการคุมให้งานเดินตามแผน ต้องทำงานโดยคำนึงถึงต้นทุน วางระบบการควบคุมการใช้จ่าย ระบบบัญชี และจัดทำงบประมาณของสำนักงาน ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ การจัดการงบประมาณด้านการสื่อสาร วิธีดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง ดังภาพที่ 4.25

ภาพที่ 4.25 แผนภูมิแสดงการจัดการงบประมาณด้านการสื่อสาร

สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ดังต่อไปนี้

สุทัศน์ จันทรแสงศรี กล่าวว่า “ในส่วนที่ไม่ใช่ทีมงาน เป็นพวกเพื่อนๆ พวกผู้ร่วมงาน ค่าตอบแทน ก็ไม่เชิงว่าเป็นค่าตอบแทนนะ ถ้าเป็นงานเราก็ให้ค่าน้ำมัน ก็ไม่ได้ประจำหรืออะไร มาเจอกัน มาคุยกัน”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “งบประมาณด้านสื่อสารคือ เงินส่วนตัว ผู้ช่วยต่างๆ มีเงินเดือนของเขาอยู่แล้ว การจัดการเรื่องนี้เป็นคุณมนัสนันท์ ทองเปาด์ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญประจำตัวสมาชิกวุฒิสภา เป็นคนดูแลทั้งหมด”

เดือนใจ คีเทสน์ กล่าวว่า “บางทีก็ช่วยค่าน้ำมันบ้าง ไม่ได้มีอะไรพิเศษ สื่อบางทีถ้าเขาไปบนดอยนาน ๆ ที่เราก็กู้ค่าน้ำมันรถ แต่ไม่มีค่าสมนาคุณอะไรหมายถึงว่าทำด้วยใจ”

แต่สำหรับพิเชฐ พัฒนโชติ มีวิธีการจัดการที่แตกต่างจากผู้ให้สัมภาษณ์ท่านอื่น กล่าวว่า “ใช้ส่วนกลางซึ่งเป็นเงินประจำตำแหน่งของผู้ช่วยทุกคน นำมารวมกัน เขาคิดกันเอง พอเราเป็นก็ประชุม มีอยู่ 5 คน อีกคนเป็นผู้เชี่ยวชาญไม่ได้เปลี่ยน ทุกคนบอกว่าเดี๋ยวค่อยสลับกัน บางทีไปอบรมก็ไม่ได้ใช้ตำแหน่งเลขา อย่างอบรมของสถาบันพระปกเกล้า บางทีมีกำหนดจำนวน 3 คนเราขอ 5 คนได้ไหม พอได้ก็มากัน บางทีเขาไม่มีค่าโรงแรม ก็เป็นค่าใช้จ่ายที่เราต้องจัดการให้เขา”

อย่างไรก็ตาม สมาชิกวุฒิสภาในจำนวนที่เท่ากัน ไม่มีการจัดการงบประมาณด้านการสื่อสารคือ สมเกียรติ อ่อนวิมล ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช วุฒิสภา วุฒิสภา และโสภณ สุภาพงษ์ ให้ความเห็นว่า ไม่มีการจัดการงบประมาณด้านการสื่อสารโดยตรง มีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเท่าไรก็จ่ายไปตามรายจ่ายจริง

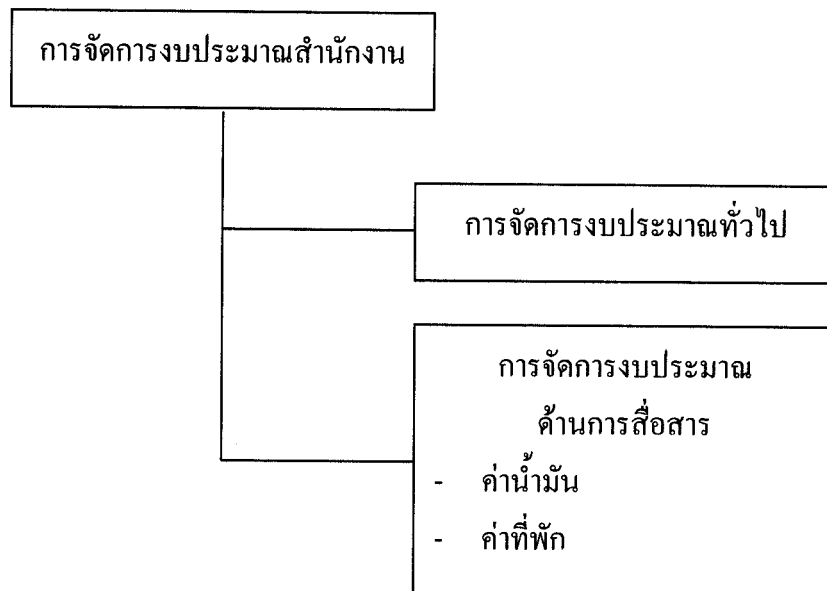
จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 แสดงรอยความถี่ด้านการจัดการงบประมาณด้านการสื่อสาร

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
3. เพื่อศึกษาการ	การจัดการ	■ มีการจัดการ	////	4
ดำเนินการสร้าง	งบประมาณด้าน	■ ไม่มีการจัดการ	////	4
ภาพลักษณ์ทาง	การสื่อสาร			
การเมืองของ	- งบประมาณด้าน	■ ค่าน้ำมัน	//	2
สมาชิกวุฒิสภา		■ ค่าที่พัก	/	1
	- วิธีดำเนินการ	■ ตามความเหมาะสม	////	4
	- ผู้ดำเนินการ	■ ดำเนินการเอง	///	3
		■ หัวหน้าทีมงาน	/	1
	- ช่วงเวลาในการจัดทำ	■ ขณะดำเนินการ	////	4

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีการจัดการงบประมาณด้านการสื่อสารและไม่มีการจัดการงบประมาณด้านการสื่อสาร เป็นจำนวนที่เท่ากัน มีการใช้งบประมาณด้านการสื่อสารด้านค่าน้ำมัน ค่าที่พัก การดำเนินการตามความเหมาะสม โดยสมาชิกวุฒิสภาดำเนินการเองหรือหัวหน้าทีมงานเป็นผู้ดำเนินการให้ จัดทำในช่วงกำลังดำเนินการ

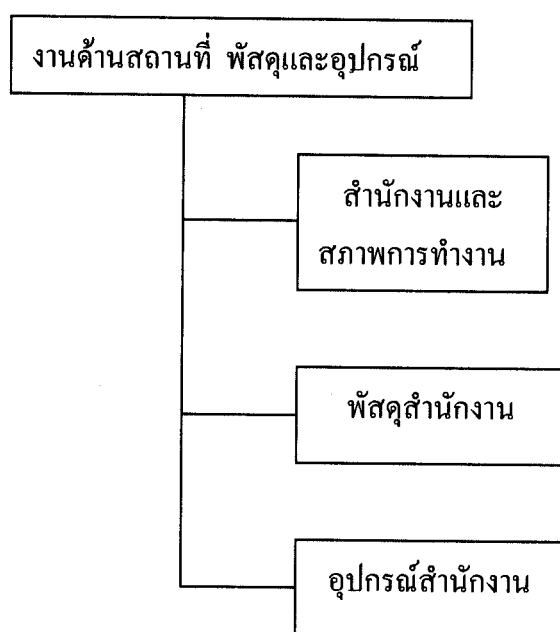
สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการจัดการงบประมาณด้านการสื่อสาร พบว่าสมาชิกวุฒิสภามีการจัดการงบประมาณด้านการสื่อสารและไม่มีการจัดการงบประมาณด้านการสื่อสารในจำนวนที่เท่ากัน เป็นการใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าน้ำมัน ค่าที่พัก ดำเนินการตามความเหมาะสม สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงขณะดำเนินการ ดังภาพที่ 4.26

ภาพที่ 4.26 แผนภูมิแสดงสรุปการจัดการงบประมาณด้านการสื่อสารของสมาชิกวุฒิสภา

3.2.3 การจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร ศึกษา

จากแนวคิดเรื่องงานสำนักงานพบว่า งานสำคัญประการแรกของผู้บริหารสำนักงานคือ การจัดการด้านสถานที่ พัสตุ และอุปกรณ์ ทั้งนี้เพราะความเหมาะสมของสถานที่และพัสดุในสำนักงานจะก่อให้เกิดความประทับใจแก่ผู้มาติดต่อ และเกิดความภูมิใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานของราชการหรือเอกชน งานด้านนี้จะประกอบด้วยสิ่งต่างๆ ดังนี้ งานด้านสำนักงานและสภาพการทำงาน งานด้านพัสดุสำนักงาน งานด้านอุปกรณ์สำนักงาน มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ การจัดการงบประมาณด้านการสื่อสาร วิธีดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง ดังภาพที่

ภาพที่ 4.27 แผนภูมิแสดงการจัดการวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร

จากการสัมภาษณ์ประเด็นด้านการจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ดังต่อไปนี้

สุทัศน์ จันทร์แสงศรี กล่าวถึงเรื่องนี้พร้อมปัญหาอุปสรรคที่พบเจอและวิธีการแก้ไขปัญหาว่า “ผมเปิดออฟฟิศทุกวัน แต่ว่าชาวบ้านไม่เคยเข้าเลย เปิดช่วงสามสี่ปีหลังชาวบ้านไม่ค่อยเข้า ผมจะอยู่บ้าน ออฟฟิศจะอยู่ต่างหาก เขาชอบมานั่งที่บ้านผม อุปกรณ์สำนักงานครบ แต่ไม่ได้ใช้เลย เพราะคนเขาไม่ไปกัน”

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “มีคอมพิวเตอร์มีที่ทำงาน ที่สมาคมเสริมสร้างครอบครัวให้อบอุ่นและเป็นสุขมีหมด”

วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ กล่าวว่า “อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ ใช้ฐานเดิมที่มีอยู่แล้ว ทรัพยากรที่ใช้มากคือ คน คนที่เป็นเครือข่ายทั้งหลายมหาศาล แม้กระทั่งเรื่องกฎหมาย ผมแทบไม่ต้องอ่านรายละเอียด แม้กระทั่งเสนอกฎหมาย เขาก็ร่างมาให้เลยนะคนข้างนอก”

อย่างไรก็ตาม สมาชิกวุฒิสภาบางส่วนไม่มีการจัดการวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและเทคโนโลยี ได้ให้ความเห็นสำหรับประเด็นนี้ เช่น สมเกียรติ อ่อนวิมล กล่าวว่า “ไม่มีอะไรก็ไปพูดเฉยๆ ชาวบ้านเป็นคนจัดให้”

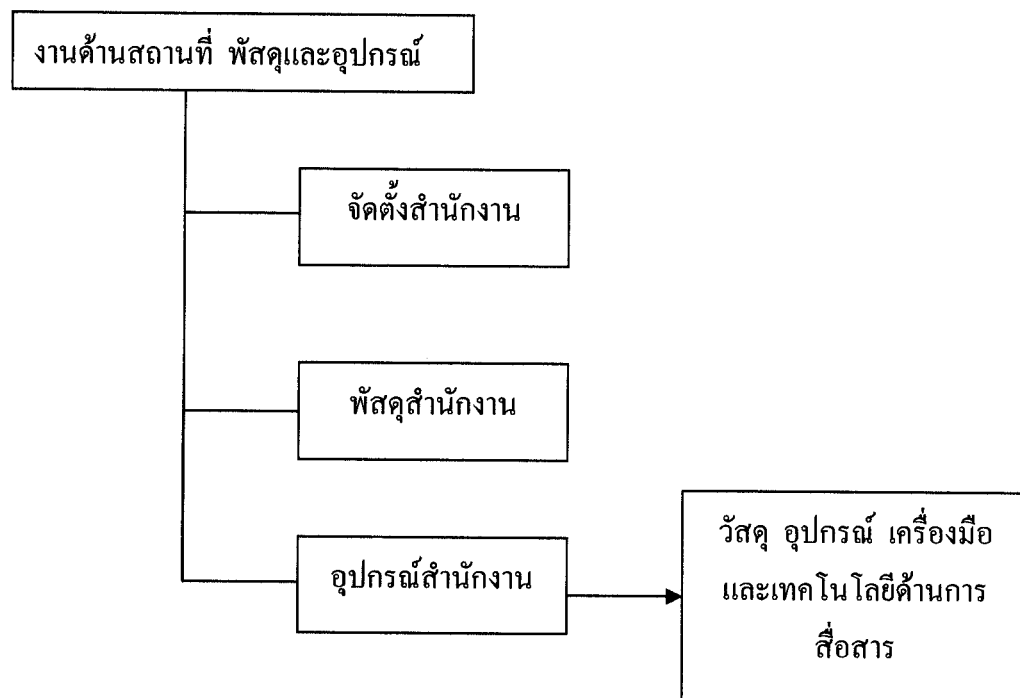
จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 แสดงรอยความถี่ด้านการจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
3. เพื่อศึกษาการ	การจัดการวัสดุ	■ มีการจัดการ	/////	6
ดำเนินการสร้าง	อุปกรณ์ เครื่องมือ	■ ไม่มีการจัดการ	//	2
ภาพลักษณ์ทาง	และเทคโนโลยี			
การเมืองของ	ด้านการสื่อสาร			
สมาชิกวุฒิสภา	- อุปกรณ์	■ อุปกรณ์สำนักงาน เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต แฟกซ์ ฯลฯ	/////	6
	- สถานที่ดำเนินการ	■ เปิดสำนักงานใหม่	/	1
	การ	■ ใช้สำนักงานเดิม	////	5
	- ผู้ดำเนินการ	■ ดำเนินการเอง	/////	6
	- ช่วงเวลาในการดำเนินการ	■ ก่อนการดำเนินการ	/////	6
	- ปัญหา อุปสรรค	■ ประชาชนไม่ชอบใช้สำนักงาน	/	1
	- ปัจจัยความสำเร็จ	■ ได้รับข้อมูลเพื่อใช้ในการทำงาน	/	1
	- แนวทางปรับปรุง	■ ให้ประชาชนเข้าพบที่บ้านพัก	/	1

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีการจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร รองลงมาคือไม่มีการจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร มีการจัดการให้มีอุปกรณ์สำนักงานที่ครบถ้วน เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต แฟกซ์ ฯลฯ มีการดำเนินการเปิดเป็นสำนักงานขึ้นมาโดยเฉพาะ หรือใช้สำนักงานเดิมที่มีอยู่แล้วเพื่อการดำเนินการ โดยสมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการเอง จัดทำในช่วงก่อน การดำเนินการ พบปัญหาอุปสรรคคือ ประชาชนไม่ค่อยชอบใช้สำนักงาน พบปัจจัยความสำเร็จคือ ได้รับข้อมูลเพื่อใช้ในการทำงาน แนวทางปรับปรุงคือ ให้ประชาชนเข้าพบที่บ้านพัก

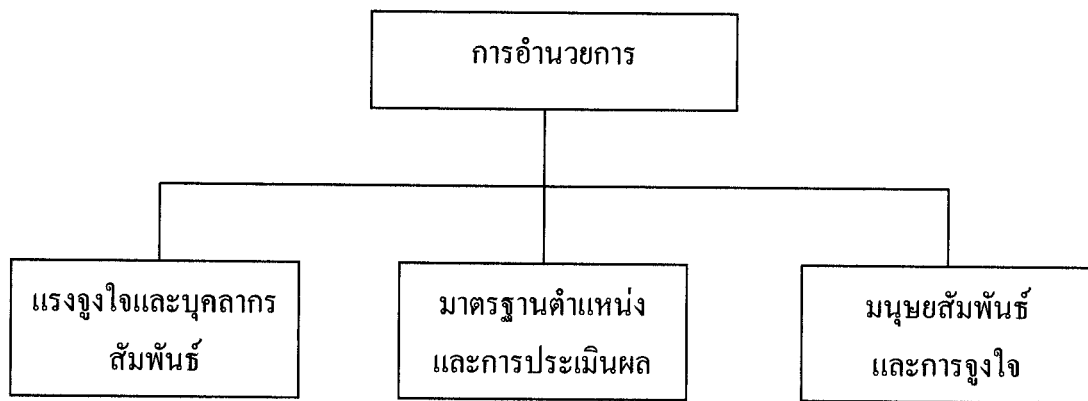
สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีด้านการสื่อสารพบว่า สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่มีการจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร มีการจัดการให้มีอุปกรณ์สำนักงานที่ครบถ้วน เช่น คอมพิวเตอร์ แฟกซ์ ฯลฯ มีการเปิดสำนักงานขึ้นมาเป็นการเฉพาะ สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงก่อนการดำเนินการ พบปัญหาอุปสรรคคือ ประชาชนไม่ค่อยชอบใช้สำนักงาน พบปัจจัยความสำเร็จคือ ได้รับข้อมูลเพื่อใช้ในการทำงาน แนวทางปรับปรุงคือ ให้ประชาชนเข้าพบที่บ้านพัก

ภาพที่ 4.28 แผนภูมิแสดงสรุปการจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือและเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร

3.3 การอำนวยความสะดวกและการประสานงาน

3.3.1 การอำนวยความสะดวก ศึกษาแนวคิดเรื่องการบริหารสำนักงานพบว่า การอำนวยความสะดวกแบ่งออกเป็น 3 ด้านดังนี้ แรงจูงใจและบุคลากรสัมพันธ์ มาตรฐานตำแหน่งและการประเมินผล มนุษยสัมพันธ์และการจูงใจ มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ การจัดการด้านการอำนวยความสะดวก วิธีดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง ดังภาพที่ 4.29

ภาพที่ 4.29 แผนภูมิแสดงการอำนวยความสะดวกภายในสำนักงาน

จากการสัมภาษณ์ประเด็นการอำนวยความสะดวก สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สุทัศน์ จันทร์แสงศรี กล่าวว่า “ผมเอง แต่เขาจะมาเจอผมโดยตรง แต่ก็จะมีทีมของผม พวกเพื่อนๆ พวกผู้ร่วมงาน เขาจะนั่งอยู่ตรงนั้นอยู่แล้ว”

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “ไม่ชอบการรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร มีอะไรให้โทรศัพท์คุยกันตลอดเวลา ถ้าต้องการเป็นหลักฐานที่จะปรากฏในวันข้างหน้า ไม่ได้ทุจริต ต้องการหลักฐาน อันนี้ก็ต้องทำบันทึก”

เดือนใจ ดีเทศน์ กล่าวว่า “ให้ทีมงานช่วยจัดการ โดยมีหัวหน้าทีม เขาจบมหาวิทยาลัยเชียงใหม่”

อย่างไรก็ตาม มีสมาชิกวุฒิสภาในจำนวนที่เท่ากัน ไม่มีการอำนวยความสะดวก โดยให้ข้อมูลโดยสรุปดังนี้คือ ไม่มีรูปแบบการบริหารจัดการอยู่แบบกันเองแบบไม่เป็นทางการ เช่น

สมเกียรติ อ่อนวิมล ให้ความเห็นในประเด็นนี้ว่า “ไม่มี สบายๆ เป็นกันเอง”

ในขณะที่ พิเชฐ พัฒนโชติ วัลลภ ตังคณานุรักษ์ และโสภณ สุภาพงษ์ กล่าวว่า “ไม่มีใครบริหารจัดการ สบายๆ มากกว่า กันเอง ไม่มีเป็นทางการ”

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

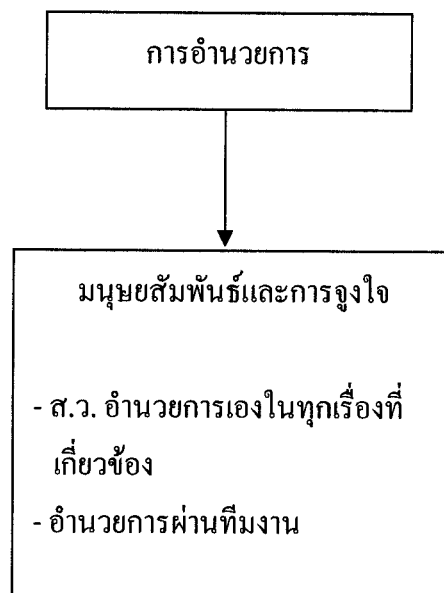
ตารางที่ 4.13 แสดงรอยความถี่ด้านการอำนวยความสะดวก

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
3. เพื่อศึกษาการดำเนินการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา	การอำนวยความสะดวก	■ มีการอำนวยความสะดวก	////	4
		■ ไม่มีการอำนวยความสะดวก	////	4
	- ด้านการอำนวยความสะดวก	■ ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง	////	4
	- วิธีดำเนินการ	■ เจอกันโดยตรงพร้อมทีมงาน	//	2
		■ ผ่านทางโทรศัพท์	/	1
		■ ผ่านหัวหน้าทีม	/	1
	- ผู้ดำเนินการ	■ ดำเนินการเอง	///	3
		■ หัวหน้าทีมงาน	/	1
	- ช่วงเวลาในการจัดทำ	■ ก่อนการดำเนินการ	////	4
	- ปัจจัยความสำเร็จ	■ สามารถดำเนินงานได้ด้วยดี	////	4

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีการอำนวยความสะดวกและไม่มีการอำนวยความสะดวก ในสัดส่วนเท่ากัน พบว่า มีการอำนวยความสะดวกทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการโดยพบกับสมาชิก

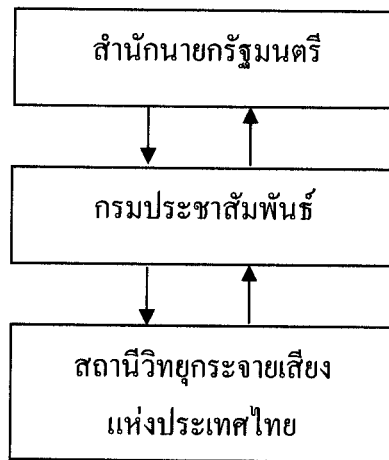
วุฒิสภาโดยตรง อำนาจการผ่านโทรศัพท์ และอำนาจการผ่านหัวหน้าทีมงาน โดยสมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ และสมาชิกวุฒิสภาดำเนินการผ่านหัวหน้าทีมงาน จัดทำในช่วงก่อนการดำเนินการ พบปัจจัยความสำเร็จคือ สามารถดำเนินงานได้ด้วยดี

สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการอำนาจการพบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการอำนาจการและไม่มีอำนาจในจำนวนที่เท่ากัน มีการอำนาจการในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง โดยใช้หลักการของความมีมนุษยสัมพันธ์และการจงใจทีมงาน ดำเนินการโดยการเจอกันโดยตรงพร้อมทีมงาน ผ่านทางโทรศัพท์ ผ่านหัวหน้าทีม ดำเนินการโดยสมาชิกวุฒิสภา จัดทำในช่วงก่อนการดำเนินการ พบปัจจัยความสำเร็จคือ สามารถดำเนินงานได้ด้วยดี ดังภาพที่ 4.30

ภาพที่ 4.30 แผนภูมิแสดงสรุปการอำนาจการของสมาชิกวุฒิสภา

3.3.2 การประสานงาน ศึกษาจากแนวคิดเรื่องการประสานงานการปฏิบัติตามแผนงานประชาสัมพันธ์ ในส่วนของการประสานงานระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาหรือเป็นไปตามสายการบังคับบัญชาในการบริหารหน่วยงานตามปกติ โดยมีการสั่งการ มอบหมายนโยบายและหน้าที่ ร่วมกันพิจารณาจัดทำแผนการดำเนินงาน มีการควบคุมโดยการกำหนดให้รายงานเป็นระยะๆ มีการติดต่อสื่อสารกัน ตลอดจนการติดตามประเมินผล มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ การจัดการด้านการประสานงาน วิธีดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง ดังภาพที่ 4.31

ภาพที่ 4.31 แผนภูมิแสดงการประสานงานระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา

จากการสัมภาษณ์ประเด็นการประสานงาน สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลัก ได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สุทัศน์ จันทรแสงศรี กล่าวว่า “คนประสานงานเป็นทีมงานและหลานชาย บางส่วน ไม่ใช่ทีม 6 คน มีเพื่อนด้วย”

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “ประสานกันโดยตรง สามารถโทรศัพท์หาพี่ได้ตลอดเวลา”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “ประสานงานกับทีมงานเอง ปัญหาอุปสรรคกับทีมงานไม่มี”

วัลลภ ตังคณานุรักษ์ กล่าวว่า “ประสานกันได้โดยตรงตลอดเวลา สบายๆ ยกหูโทรศัพท์เคี้ยวข้อมูลเพียบ ทุกเรื่อง ผมมีข้อมูลมหาศาลมาก”

แต่สำหรับ เตือนใจ ดีเทศน์ ที่ใช้วิธีการประสานงานแตกต่างกับผู้ให้สัมภาษณ์ท่านอื่น กล่าวคือ “หัวหน้าทีมอยู่เชียงราย จะทำอะไรก็จะบอกเขาไว้ที่กรุงเทพฯ ก็มีผู้ช่วยอีกคนหนึ่งที่กรุงเทพฯ กับเชียงรายเขาจะประสานกัน ที่กรุงเทพฯ ก็มีนัดหมายอะไรต่างๆ ถ้าไม่มีผู้ช่วยอยู่ที่นี้ลำบาก”

อย่างไรก็ตาม มีสมาชิกวุฒิสภาบางส่วนไม่มีการจัดการด้านการประสานงานให้ความเห็นโดยสรุปดังนี้ ให้มีการประสานงานตามระบบธรรมชาติขององค์กรตามรายละเอียดของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

พิเชฐ พัฒนโชติ กล่าวว่า “มันจะประสานโดยเป็นธรรมชาติของมันเอง เช่น ผู้ช่วยของผมคนหนึ่งซึ่งเป็นเลขา เขาก็เป็นเหมือนกับเป็นแม่ค้าในวงการธุรกิจ พอมีอะไรเขาก็จะเป็นคนแจ้งมา อย่างอีกคนที่ เป็น อบต. ถ้าอำเภอมีงานอะไรอยากให้เราไปเขาก็แจ้งมา มันจะมาโดยลักษณะของมันเอง ผู้ช่วยมีอยู่ทุกอำเภอ ไปไม่ได้ก็จะให้ตัวแทนไป ความสำเร็จไม่รู้ว่าเป็นอะไร อยู่ตรงไหน คือ มันเป็นไปตามธรรมชาติ เราไม่ได้มีวิธีการจัดการอะไร”

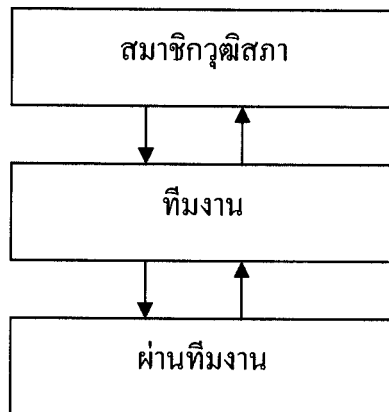
จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.14 แสดงรอยความถี่ด้านการประสานงาน

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
3. เพื่อศึกษาการดำเนินการสร้าง	การประสานงาน	■ มีการประสานงาน	////	5
		■ ไม่มีการประสานงาน	///	3
ภาพลักษณ์ทาง	- ประเด็นการ	■ ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง	////	5
การเมืองของ	ประสานงาน			
สมาชิกวุฒิสภา	- วิธีประสานงาน	■ ทีมงาน+ ญาติ + เพื่อน	/	1
		■ ประสานงานกับ ส.ว. โดยตรง	///	3
		■ ทีมงานต่างจังหวัดและ กรุงเทพฯ ประสานกันเอง	/	1
	- ผู้ดำเนินการ	■ ดำเนินการเอง	///	3
		■ ผ่านทีมงาน	//	2
	- ช่วงเวลาในการดำเนินการ	■ ก่อนดำเนินการ	////	5
	- ปัจจัยความสำเร็จ	■ การมีเครือข่ายเพื่อรับข้อมูล	/	1

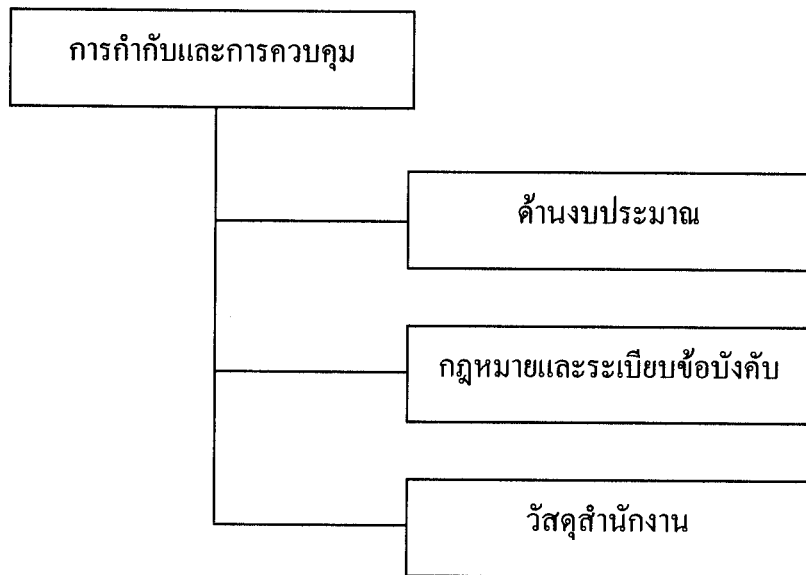
จากตารางที่ 4.14 พบว่า ส่วนใหญ่มีการประสานงาน รองลงมาคือ ไม่มีการประสานงาน ส่วนการไม่สนใจการประสานงานเป็นจำนวนน้อยที่สุด มีการประสานงานในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกวุฒิสภา ดำเนินการโดยสมาชิกวุฒิสภาเอง รองลงมาคือ ญาติและทีมงานทั้งในส่วนที่อยู่ต่างจังหวัดและในส่วนที่อยู่กรุงเทพฯ ช่วยดำเนินการ จัดทำในช่วงก่อนการดำเนินการ พบปัจจัยความสำเร็จคือ การมีเครือข่ายที่ดีช่วยให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ

สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการประสานงานพบว่า สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่มีการประสานงาน โดยมีการประสานงานในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง ประสานงานผ่านสมาชิกวุฒิสภา ทีมงาน ญาติและเพื่อน สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการและผ่านทีมงาน จัดทำในช่วงก่อนการดำเนินการ พบปัจจัยความสำเร็จคือ การมีเครือข่ายที่ดีช่วยให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ

ภาพที่ 4.32 แผนภูมิแสดงสรุปการประสานงานของสมาชิกวุฒิสภา

3.4 การกำกับและการควบคุม ศึกษาตามแนวคิดการบริหารสำนักงาน แบ่งการกำกับและการควบคุมออกเป็น 3 ด้านดังนี้ ด้านงบประมาณเป็นการคุมให้งานเดินตามแผน ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับมีกฎหมายต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคลากรในองค์กร และด้านวัสดุสำนักงาน ผู้บริหารต้องเข้าใจการดำเนินการในเรื่องนี้ ทั้งนโยบายและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับวัสดุสำนักงาน มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ การจัดการด้านการประสานงาน วิธีดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง ดังภาพที่ 4.33

ภาพที่ 4.33 แผนภูมิแสดงการกำกับและการควบคุม

จากการสัมภาษณ์ประเด็นการกำกับและการควบคุม สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สุทัศน์ จันทร์แสงศรี กล่าวว่า “ตามเอง เจอกันเกือบทุกอาทิตย์”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “กำกับควบคุมการทำงาน ส่วนมากเขาจะส่งมา เราจะพิจารณากัน ทำด้วยตัวเอง บางทีคุณมนัสนันท์ ทองเปาด์ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญประจำสมาชิกวุฒิสภา ก็จัดการไปเลย”

เดื่อนใจ ดีเทศน์ กล่าวว่า “ใช้วิธีการให้ทีมงานดูกันเอง”

อย่างไรก็ตาม สมาชิกวุฒิสภาในจำนวนที่เท่ากัน ไม่มีการกำกับและควบคุม ให้ข้อมูลโดยสรุปได้ว่า เมื่อดำเนินการตามที่ต้องการแล้วและไม่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้รับสารได้ ก็ไม่ดำเนินการต่อ และทำงานตามระบบสำนักงานเดิม ปรับเปลี่ยนบ้างไม่มากนัก ตามรายละเอียดของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

วัลลภ ตังคณานุรักษ์ กล่าวว่า “ไม่มี เป็นลูกน้องเก่าอยู่แล้ว ให้งานเป็นชิ้นเฉพาะ ด้าน บางทีก็มาเป็นอนุกรรมการให้ เราไปประชุมที่นั่นที่นี่ เช่น ผู้ช่วยของผมนคนหนึ่งต้องไปประชุมแทน แต่คนอื่นก็มานั่งเป็นกรรมการ”

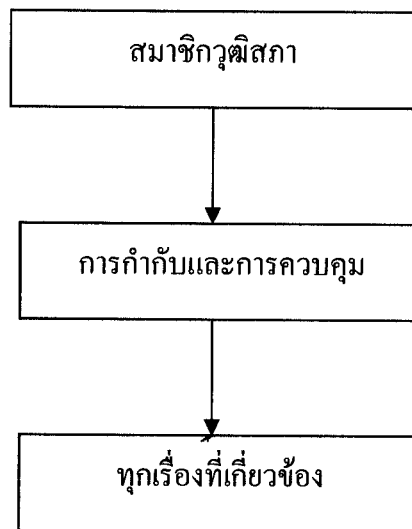
จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.15 แสดงรอยความถี่ด้านการกำกับและควบคุม

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
3. เพื่อศึกษาการ	การกำกับและ	■ มีการกำกับและการควบคุม	////	4
ดำเนินการสร้าง	ควบคุม	■ ไม่มีการกำกับและควบคุม	////	4
ภาพลักษณ์ทาง	- ประเด็นการ	■ ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง	////	4
การเมืองของ	กำกับและควบ			
สมาชิกวุฒิสภา	คุม			
	- วิธีดำเนินการ	■ ติดตามตลอดเวลา	////	4
	- ผู้ดำเนินการ	■ ดำเนินการเอง	///	3
		■ ให้ทีมงานกำกับและควบคุม	/	1
		กันเอง		
	- ช่วงเวลาในการ	■ ในขณะที่ดำเนินการ	////	4
	จัดทำ			

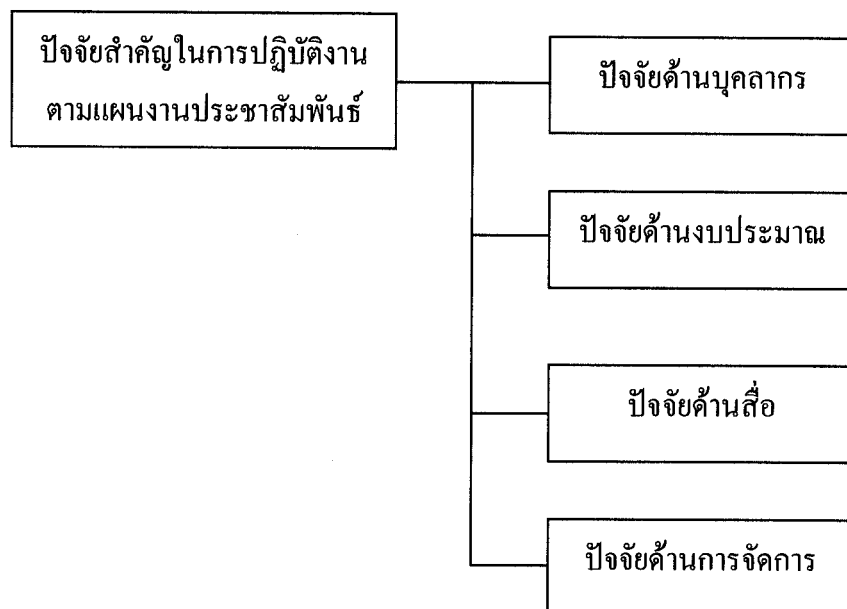
จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีการกำกับและควบคุม และไม่มีการกำกับและควบคุม ในสัดส่วนที่เท่ากัน มีการกำกับและควบคุมในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการกำกับและควบคุมตลอดเวลา ส่วนผู้ดำเนินการกำกับและควบคุมนั้น พบว่า สมาชิกวุฒิสภาดำเนินการเองมากที่สุด รองลงมาคือให้ทีมงานกำกับและควบคุมกันเอง จัดทำในช่วงเวลาขณะดำเนินการ

สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการกำกับและการควบคุมพบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการกำกับและการควบคุม และไม่มีการกำกับและการควบคุมในจำนวนที่เท่ากัน มีการกำกับและการควบคุมในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการกำกับและการควบคุมตลอดเวลา ผู้ดำเนินการคือสมาชิกวุฒิสภา ทีมงาน จัดทำในช่วงขณะดำเนินการ

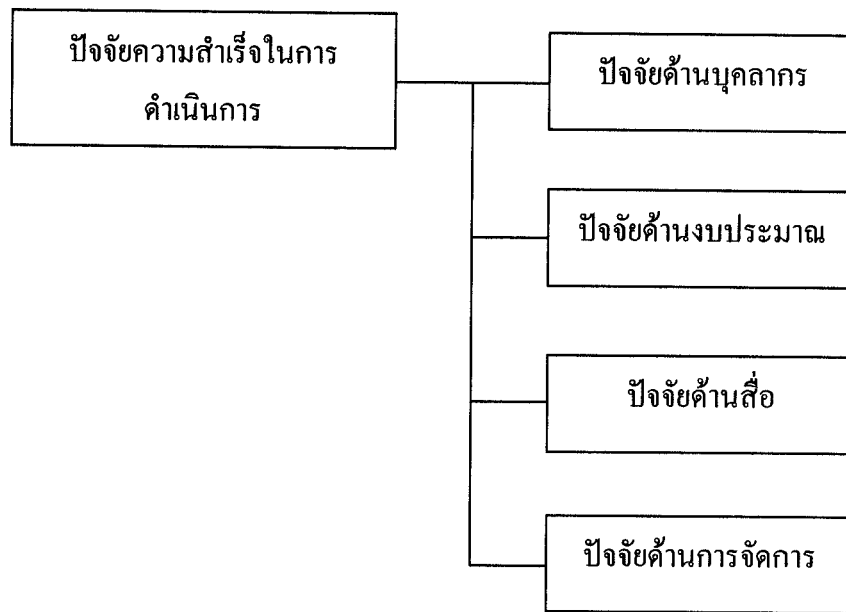
ภาพที่ 4.34 แผนภูมิแสดงสรุปการกำกับและการควบคุมของสมาชิกรัฐสภา

3.5 ปัจจัยความสำเร็จและความล้มเหลวในการดำเนินการ ศึกษาจากแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงานตามแผนงานประชาสัมพันธ์พบว่า ต้องประกอบไปด้วยปัจจัยสำคัญ 4 อย่างดังนี้ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านสื่อ ปัจจัยด้านการจัดการ

ภาพที่ 4.35 แผนภูมิแสดงปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์

3.5.1 ปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินการ ศึกษาจากแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงานตามแผนงานประชาสัมพันธ์พบว่า ต้องประกอบไปด้วยปัจจัยสำคัญ 4 อย่างดังนี้ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านสื่อ ปัจจัยด้านการจัดการ มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ ปัจจัยความสำเร็จ วิธีดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง

ภาพที่ 4.36 แผนภูมิแสดงปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินการ

จากการสัมภาษณ์ประเด็นความสำเร็จในการดำเนินการ สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

1) **ปัจจัยด้านสื่อ** นับว่าเป็นทรัพยากรที่เป็นปัจจัยให้การประชาสัมพันธ์ได้รับผลด้วยความเข้าใจถูกต้อง เพราะสื่อเป็นพาหนะในการนำข่าวสารไปสู่ประชาชน

สุทัศน์ จันทร์แสงศรี กล่าวว่า “หนึ่งเราเป็นคนในพื้นที่ สองเรามีความจริงใจกับชาวบ้าน เราเข้าใจแนวคิดที่ว่าชาวบ้านต้องการความเป็นกันเอง เราวางตัวเสมอต้นเสมอปลาย มีความเป็นกันเองและในส่วนของการแก้ปัญหาเราเป็นผู้กำกับเอง ถ้ามีปัญหาผมจะต่อสายตรงไปถึงอธิบดีถึงรัฐมนตรี แล้วก็ให้เขาสั่งการลงมา พวกเพื่อนผมทีมงานจะประสานในตัวจังหวัด ผมจะไม่ยุ่งกับตัวจังหวัด จะไม่รบกวนส่วนราชการในจังหวัด”

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “ถ้าพี่ทำงานแล้วไม่มีคนเอาผลงานที่ไปตีแผ่ อาจจะอยู่ในป่าในดงไม่มีใครรู้จัก พี่ให้ความสำคัญกับสื่อ ต้องขอบคุณสื่อ ตรงนี้มันก็อาจจะเป็นเพราะเราให้เกียรติเขา ให้เกียรติพี่น้องๆ ให้เกียรติสื่อทุกคน เขาก็เลยเอางานที่เราทำไปตีแผ่ ไปเผยแพร่พี่ว่าเบื้องหลังความสำเร็จนอกจากความเป็นตัวพี่คือ ความจริงใจ จริงจัง กรอบความคิด คิดอะไรก็ตามที่มันเป็นประโยชน์กับสังคม พี่จะเอาตัวนั้นไปเน้นเยาวชนเป็นที่ตั้งก่อน เน้นครอบครัวเป็นที่ตั้ง เมื่อเราคิดตรงนี้แล้ว คำพูดของเราได้รับการขยายผลต่อไปโดยสื่อ มันก็เลยทำให้งานของเราประสบความสำเร็จ”

2) **ปัจจัยด้านการจัดการ** เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการปฏิบัติงานตามแผนงานประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ประสบความสำเร็จ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การจัดการตามแผนประชาสัมพันธ์ ต้องเป็นการจัดการที่พยายามให้ทุกฝ่ายทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการสนับสนุนให้ความร่วมมือ ขณะเดียวกันก็เน้นผลสำเร็จในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ด้วย สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สมเกียรติ อ่อนวิมล กล่าวว่า “ต้องแยกเป็นสองแบบ ความสำเร็จส่วนเป้าหมายของผมคือ ลงไปหาข้อมูล สำเร็จแน่นอนเพราะไปครบทุกแห่ง ทุก อบต. ทุกเทศบาล จะได้คนมากคนน้อยไม่รู้ เป้าหมายคือไปให้ครบทุกจุดที่เป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนเป้าหมายในส่วนนี้ ไปครบแล้วได้ความรู้เอามาใช้ในสภา ถือว่าบรรลุเป้าหมายร้อยเปอร์เซ็นต์”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “ผมว่าสำเร็จนะ ชาวบ้านรู้กฎหมาย รู้สิทธิมนุษยชนด้วย การดำเนินการก็ถือว่าประสบความสำเร็จ ไม่มีปัญหาอะไร ทุกอย่างที่เราทำ ทำให้เราประสบความสำเร็จ”

วัลลภ ตังคณานุรักษ์ กล่าวว่า “ให้ความสำคัญกับเครือข่าย ความเป็นธรรมชาติ เป็นตัวของตัวเอง ความเป็นกันเองกับสื่อ อันนี้สำคัญมากและเราไม่เคยคาดหวังว่า จะต้องลงเรา อยากได้ข้อมูลเราก็ให้ เมื่อเขาต้องการเขาก็นึกถึงเรา มันเป็นการช่วยกันและให้สังคมไปข้างหน้าได้”

พิเชฐ พัฒนโชติ กล่าวว่า “ก็สบายๆ พวกเราทุกคนที่อยู่กันก็แฮปปี้ บางทีมาที่บ้านเขารู้ว่าวันนี้คนเยอะ เขาก็เอาข้าวมา อยู่กันแบบไม่เป็นทางการ สบายๆ”

เตือนใจ ดิเทศน์ กล่าวว่า “ส่วนใหญ่ก็อยู่กันเหมือนพี่น้อง เหมือนครอบครัวเดียวกัน”

อย่างไรก็ตาม มีสมาชิกวุฒิสภาบางส่วนที่ไม่พบปัจจัยความสำเร็จใดๆ และได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นนี้ เช่น โสภณ สุภาพงษ์ กล่าวว่า “มันเป็นชีวิตเฉย ๆ ตัวเองไม่ได้ทำอะไร แล้วจะไปอยู่กับมันก็ทำอะไรที่มันแข็งแรง เปลี่ยนแปลงแล้วผมก็จะจากไป ไม่ได้เป็นเจ้าของ วันตายไม่มีใครร้องไห้ดีที่สุด ทำหน้าที่ ชีวิตก็อย่างนั้น ไม่มีความรู้สึกอยากครอบครอง”

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.16 แสดงรอยความถี่ด้านปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินการ

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
3. เพื่อศึกษาการ	ปัจจัยความสำเร็จ	■ มีปัจจัยความสำเร็จ	//////	7
ดำเนินการสร้าง	ในการดำเนินการ	■ ไม่มีปัจจัยความสำเร็จ	/	1
ภาพลักษณ์ทาง	- ประเด็นความ	■ ลงพื้นที่เพื่อหาข้อมูล	/	1
การเมืองของ	สำเร็จ	■ เป็นคนในพื้นที่	/	1
สมาชิกวุฒิสภา		■ มีความจริงใจกับชาวบ้าน	/	1
		■ สื่อเอาผลงานไปเผยแพร่	/	1
		■ ให้ความสำคัญกับสื่อ	/	1
		■ ชาวบ้านรู้กฎหมายและสิทธิมนุษยชน	/	1
		■ มีเครือข่ายที่ดี	/	1
	- ประเด็นความ	■ เป็นตัวของตัวเอง	//	2
	สำเร็จ	■ เป็นกันเองกับสื่อ	/	1
		■ มีกิจกรรมร่วมกันแบบไม่เป็นทางการ	/	1

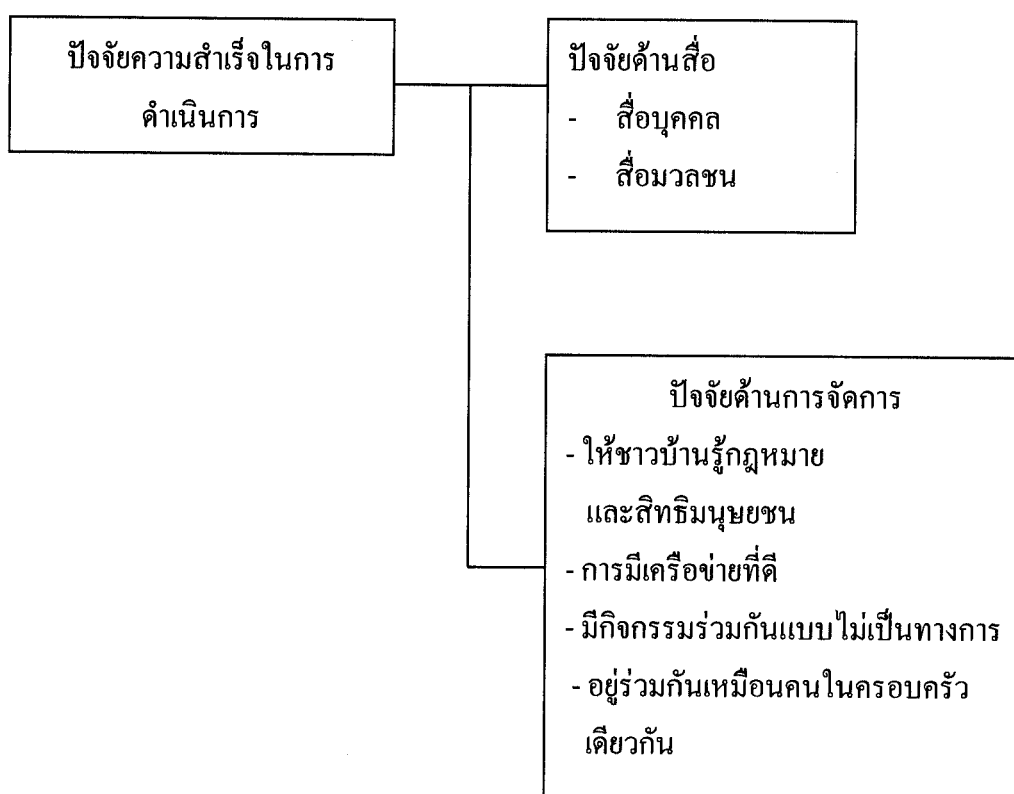
ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
- วิธีดำเนินการ		■ อยู่ร่วมกันเหมือนคนในครอบครัวเดียวกัน	/	1
		■ ไปให้ครบในพื้นที่ ทุก อบต. ทุกเทศบาล	/	1
		■ อยู่ในพื้นที่ตลอดเวลา	/	1
		■ เสมอต้น เสมอปลายกับ ชาวบ้าน	/	1
		■ ให้เกียรติสื่อทุกคน	/	1
		■ สอนกฎหมายให้ชาวบ้าน	/	1
		■ สร้างเครือข่าย	/	1
		■ ช่วยสื่อหาข้อมูล	/	1
		■ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในสังคม	//	2
		■ รับประทานอาหารร่วมกับ ชาวบ้านแบบไม่เป็น ทางการ	/	1
		■ ปฏิบัติต่อกันเหมือนคนใน ครอบครัวเดียวกัน	/	1

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ส่วนใหญ่พบปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินการ
รองลงมาคือ ไม่พบปัจจัยความสำเร็จ ตามลำดับ ปัจจัยความสำเร็จที่พบมีดังนี้คือ การลงพื้นที่เพื่อ
หาข้อมูลประกอบการทำงาน ความเป็นคนในพื้นที่ มีความจริงใจกับชาวบ้าน สื่อเอาผลงานไป
เผยแพร่ ให้ความสำคัญกับสื่อ ชาวบ้านรู้กฎหมายและสิทธิมนุษยชน การมีเครือข่ายที่ดี ความเป็น
ตัวของตัวเอง ความเป็นกันเองกับสื่อ การมีกิจกรรมร่วมกันแบบไม่เป็นทางการ อยู่กันเหมือนเป็นพี่
น้องครอบครัวเดียวกัน ส่วนการดำเนินการนั้น ดำเนินการดังต่อไปนี้คือ ไปให้ครบทุกแห่ง ทุก
องค์การบริหารส่วนตำบล ทุกเทศบาลในพื้นที่ อยู่ในพื้นที่ตลอดเวลา ปฏิบัติตนแบบเสมอต้น
เสมอปลาย ให้เกียรติสื่อทุกคน สอนกฎหมายให้ชาวบ้าน สร้างเครือข่ายที่ดี ช่วยสื่อหาข้อมูล

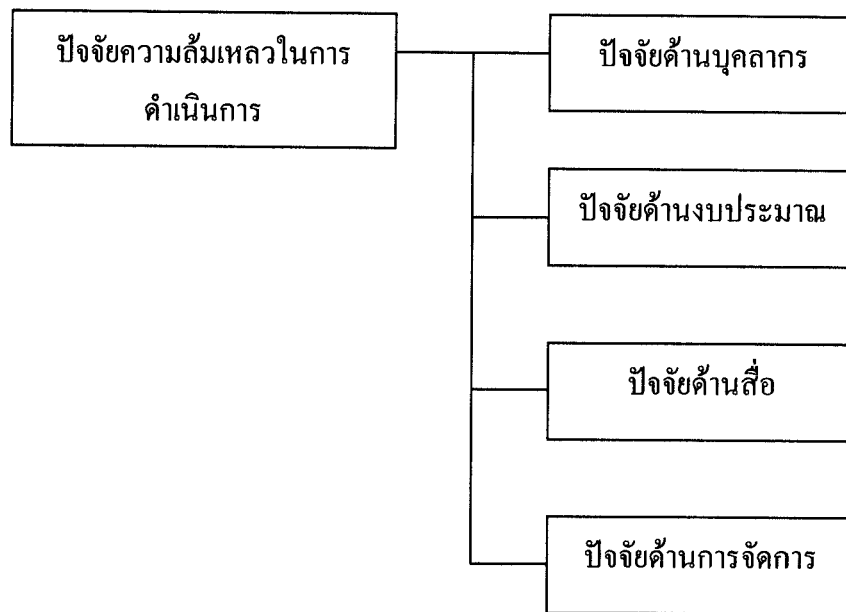
ให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับประทานอาหารร่วมกับชาวบ้านแบบไม่เป็นทางการ และปฏิบัติต่อกันเหมือนเป็นในครอบครัวเดียวกัน

สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินการ พบว่าสมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่มีปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินการ แยกออกเป็นปัจจัยด้านสื่อคือ ในด้านสื่อบุคคลคือเป็นคนในพื้นที่ มีความจริงใจกับชาวบ้าน เป็นตัวของตัวเอง ในส่วนของ สื่อมวลชนคือ สื่อเอาผลงานไปเผยแพร่ ให้ความสำคัญกับสื่อ เป็นกันเองกับสื่อ ปัจจัยด้านการจัดการคือ ให้ชาวบ้านรู้กฎหมายและสิทธิมนุษยชน การมีเครือข่ายที่ดี มีกิจกรรมร่วมกันแบบไม่เป็นทางการ อยู่กันเหมือนคนในครอบครัวเดียวกัน วิธีดำเนินการคือ ลงพื้นที่ให้ครบทุก อบต. ทุกเทศบาล อยู่ในพื้นที่ตลอดเวลา เสมอต้นเสมอปลายกับชาวบ้าน ให้เกียรติสื่อทุกคน ช่วยสืบหาข้อมูล สอนกฎหมายชาวบ้าน สร้างเครือข่าย การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในสังคม รับประทานอาหารร่วมกับชาวบ้านแบบไม่เป็นทางการ ปฏิบัติต่อกันเหมือนคนในครอบครัวเดียวกัน

ภาพที่ 4.37 แผนภูมิแสดงสรุปปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินการของสมาชิกวุฒิสภา

3.5.2 ปัจจัยความล้มเหลวในการดำเนินการ ศึกษาจากแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงานตามแผนงานประชาสัมพันธ์พบว่า ต้องประกอบไปด้วยปัจจัยสำคัญ 4 อย่างดังนี้ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านสื่อ ปัจจัยด้านการจัดการ มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ ปัจจัยความล้มเหลว วิธีดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง

ภาพที่ 4.38 แผนภูมิแสดงปัจจัยความล้มเหลวในการดำเนินการ

จากการสัมภาษณ์ประเด็นความล้มเหลวในการดำเนินการ สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

1) **ปัจจัยด้านสื่อ** นับว่าเป็นทรัพยากรที่เป็นปัจจัยให้การประชาสัมพันธ์ได้รับผลด้วยความเข้าใจถูกต้อง เพราะสื่อเป็นพาหนะในการนำข่าวสารไปสู่ประชาชน ถ้าสื่อไม่ส่งเสริมในกิจกรรมต่างๆ ของสมาชิกวุฒิสภา ก็จะก่อให้เกิดความล้มเหลวในการดำเนินการ

วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ กล่าวว่า “บางทีเขาวิจารณ์แรงๆ ผมคุยเรื่องว่าวุฒิจะสัมมนาเรื่อง “อนาคตหกเดือนข้างหน้าจะทำอะไรให้กันดี” เขาพาดหัวว่า “หยุดคำว่า 2 ล้านจัดสัมมนา” พุดแบบนี้เราเสียหาย ผมก็เฉย ๆ อ่านข้างในไม่มีอะไร ชาวบ้านเขาเข้าใจ ก็หงุดหงิดบ้างเป็นธรรมดา”

เตือนใจ ศิเทศน์ กล่าวว่า “อย่างบางทีมีหนหนึ่งที่จำได้จนถึงบัดนี้ คือ รายการสัมภาษณ์ทางทีวีเป็นภาษาอังกฤษ ที่ไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน พอให้สัมภาษณ์พูดไม่ดี ก็เลยต้องตัดไปเลย ก็เลยรู้เลยว่าต่อไปนี่ยิ่งถ้าสัมภาษณ์เป็นภาษาอังกฤษเรายังต้องเตรียม พอเราไม่เตรียมตัวมันจะทำให้ชื่อเราไม่ดี ว่าเราไม่มีความรู้ ไม่มีการเตรียม สำคัญมาก จากวันนั้นก็เลยบอกกับผู้ช่วยว่า ถ้าเรื่องที่ไม่ได้ทำเองกับมือแล้วให้สัมภาษณ์ หรือยังเป็นภาษาอังกฤษยังต้องเตรียมตัวให้พร้อม เพราะเราไม่ได้รู้ทุกเรื่อง”

2) **ปัจจัยด้านการจัดการ** เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการปฏิบัติงานตามแผนงานประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ประสบความสำเร็จ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การจัดการตามแผนประชาสัมพันธ์ ต้องเป็นการจัดการที่พยายามให้ทุกฝ่ายทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการสนับสนุนให้ความร่วมมือ ขณะเดียวกันก็เน้นผลสำเร็จในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ด้วย ถ้าสมาชิกรัฐสภาไม่สารธบริหารจัดการในส่วนนี้ได้ ก็จะประสบกับความล้มเหลวในการดำเนินการ สมาชิกรัฐสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สมเกียรติ อ่อนวิมล กล่าวว่า “ให้ประชาชนเข้าใจว่าเรามาทำอะไร ตรงนี้ผมว่าไม่บรรลุเท่าไรคือ ให้เขาเข้าใจว่า เรามายกขาว่ามีหน้าที่กำกับดูแลตัวเอง และมีหน้าที่สร้างพลังอำนาจของตัวเอง ให้เข้าใจว่าผู้แทนที่เขาเลือกไป ต้องยอมฟังเขา ตั้งเขาได้ ทำยังไงให้ชาวสุพรรณบุรีรู้ว่าเขาใหญ่กว่า ส.ส. ใหญ่กว่า ส.ว. ใหญ่กว่า อบต. ใหญ่กว่าแม้กระทั่งผู้ว่าราชการจังหวัด ในแง่ว่าเป็นประชาชนมีอำนาจเหนือกว่า อันนี้ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะไปแต่ละคนยังเกรงใจ กลัวเรา มันไม่เกิดผล อันนี้คงต้องทำบ่อยๆ หรืออยู่ในพื้นที่เลย ต้องปลุกกระดมวัตถุประสงค์ด้านเขาไม่บรรลุ ส่วนด้านผมถือว่าเหมือนโบนัสเป็นคนสุพรรณบุรีได้ไปทุกตำบล เราได้เห็น แค้ขับรถผ่านเห็นว่าเขาอยู่กันยังไง ก็ถือว่าคุ้มแล้ว”

สุทัศน์ จันทร์แสงศรี กล่าวว่า “อันหนึ่งที่ยังไม่ประสบความสำเร็จคือเรื่องหมอน ไหม ตอนให้ผมช่วย ผมก็พาไปพบเชิญตัวแทน รทส. ปรากฏว่าราษฎรเหมือนโดนภาคราชการหลอกก็ไม่ใช่คือ เขาเป็นหนี้จากโครงการรัฐ ที่รัฐต้องชดใช้ มติยังไม่ออก รทส.ให้เงื่อนไขเขาว่าถ้าคุณแปลงหนี้เป็นอย่างนี้แล้วเขาจะให้ แต่พอแปลงหนี้ของโครงการรัฐเป็นหนี้ส่วนตัว แล้วก็ไม่มีเงื่อนไขในการช่วยเหลือ”

พิเชฐ พัฒนโชติ กล่าวว่า “มันมีบางคน ในช่วงหนึ่งก็ทีมงานเรา บางทีเขาช่วยหาเสียง มีบางคนเอาชื่อไปอ้าง เป็นเลขาท่านพิเชฐ บางทีไปทำอะไรที่มัน เพื่อผลประโยชน์ของเขา บางทีเราก็ต้องตามไปแก้ปัญหาก็ได้ แต่เดิมเขาก็เป็นทีมงานเรา เอาชื่อไปอ้างก็มี แต่ไม่มาก เอาชื่อไปอ้างถามว่าเสียหายไหม คนที่โทรฯ มาเขารู้สึกว่าเขาเสียหาย จะป้องกันยังไง มันก็ยาก ก็ต้องตามแก้เอา ในขณะที่คนที่อยู่ภายในจะรู้ เวลาประชุมก็ต้องพูดกัน”

อย่างไรก็ตาม สมาชิกวุฒิสภาบางส่วน ไม่พบปัจจัยความล้มเหลวในการดำเนินการ ตามรายละเอียดของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เช่น

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “อย่างโครงการเอดส์ พี่ให้แนวทางการทำงานทุกจังหวัด และพี่ไปตามงานทุกจังหวัด ประชาชนจะได้ประโยชน์หรือไม่อยู่ที่จิตสำนึกของทีมที่อยู่ที่นั่น ถ้าทีมมีปัญหา ก็อาจจะแก้ไม่ได้ เพราะถ้าเขาไม่ทำ เราก็คำอะไรไม่ได้ พี่ให้เงินไปเป็นแนวทางให้ทุกจังหวัดไป ส่วนเขาจะหาเพิ่มก็เป็นเรื่องของเข เรื่องที่มันยากเป็นอะไรที่ทำหายสำหรับพี่ อะไรง่ายพี่ไม่ทำ อะไรง่ายเหมือนใครก็ทำได้ ถ้าเราไปกระตุ้นแล้วคุณไม่ทำ พอโครงการเป็นที่รู้ไปทั่วคุณก็เสียเองถ้าคุณไม่ทำ”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “ปัญหาอุปสรรคกับทีมงานไม่มีกับประชาชนก็ไม่มี ในแง่การสื่อสาร ถือว่าประสบความสำเร็จ”

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

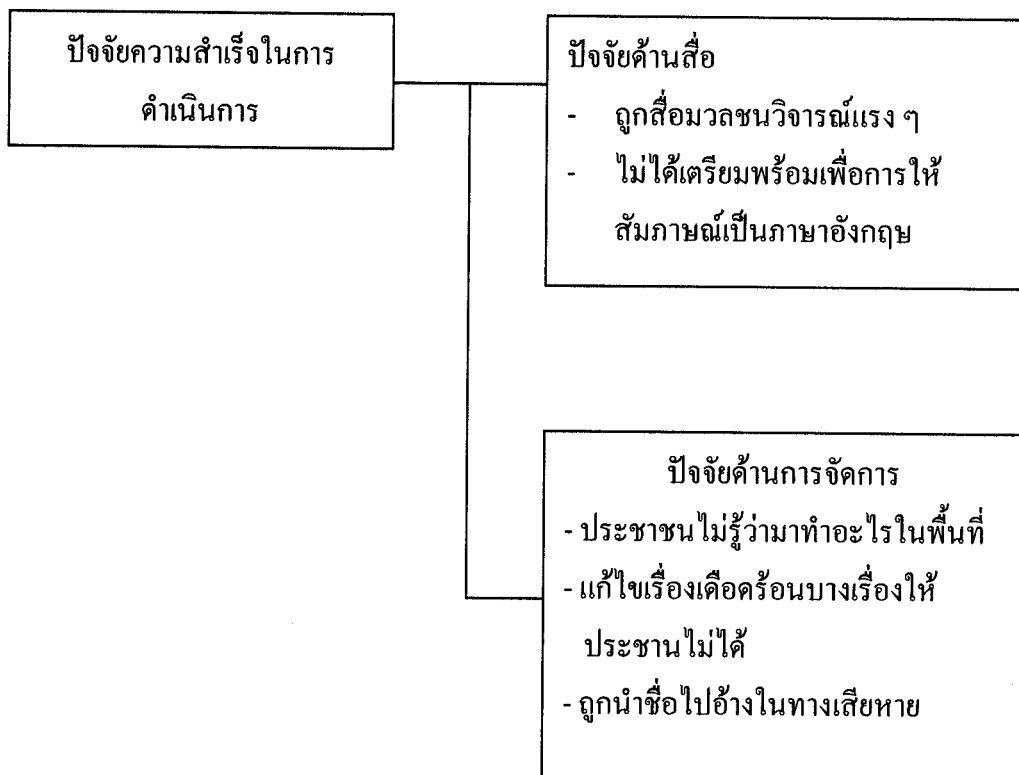
ตารางที่ 4.17 แสดงรอยความถี่ด้านปัจจัยความล้มเหลวในการดำเนินการ

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
3. เพื่อศึกษาการดำเนินการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา	ปัจจัยความล้มเหลวในการดำเนินการ	- มีปัจจัยความล้มเหลว - ไม่มีปัจจัยความล้มเหลว	//// ///	5 3
	- ประเด็นความล้มเหลว	- ประชาชนไม่เข้าใจว่า ส.ว. มาทำอะไรในพื้นที่ - เรื่องเดือดร้อนของประชาชน - ถูกสื่อวิจารณ์แรง ๆ - มีคนนำชื่อไปอ้างก่อให้เกิดความเสียหาย - ไม่ได้เตรียมตัวเพื่อให้สัมภาษณ์เป็นภาษาอังกฤษ	/ / / / /	1 1 1 1 1
	- วิธีการแก้ไข	- ต้องสื่อสารกับประชาชนบ่อย ๆ - ต้องแก้ไขที่กลไกของรัฐ - วางแผนเมื่อถูกสื่อวิจารณ์ - ติดตามแก้ไขเมื่อถูกอ้างชื่อในทางเสียหาย - เตรียมตัวให้พร้อมเพื่อการสัมภาษณ์ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ	/ / / / /	1 1 1 1 1

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ส่วนใหญ่พบปัจจัยความล้มเหลวในการดำเนินการ รองลงมาคือ ไม่มีปัจจัยความล้มเหลวในการดำเนินการ ปัจจัยความล้มเหลวในการดำเนินการ มีดังต่อไปนี้ให้ประชาชนเข้าใจว่าสมาชิกวุฒิสภามาทำอะไรในพื้นที่ เรื่องความเดือดร้อนของ

ประชาชน กรณีหม่อม ไหม การถูกสื่อวิจารณ์แรงๆ มีบางคนที่เคยเป็นทีมงานเอาชื่อไปอ้าง ก่อให้เกิดความเสียหาย ไม่ได้เตรียมตัวเพื่อการสัมภาษณ์ภาษาอังกฤษให้ดี แนวทางแก้ไขที่พบคือ ต้องสื่อสารกับประชาชนบ่อยๆ ต้องแก้ไขกลไกอำนาจรัฐ วางเฉยเมื่อถูกวิจารณ์ ติดตามแก้ไขเมื่อ ถูกอ้างชื่อในทางเสียหาย และเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อการให้สัมภาษณ์ โดยเฉพาะเมื่อถูกสัมภาษณ์ เป็นภาษาอังกฤษ

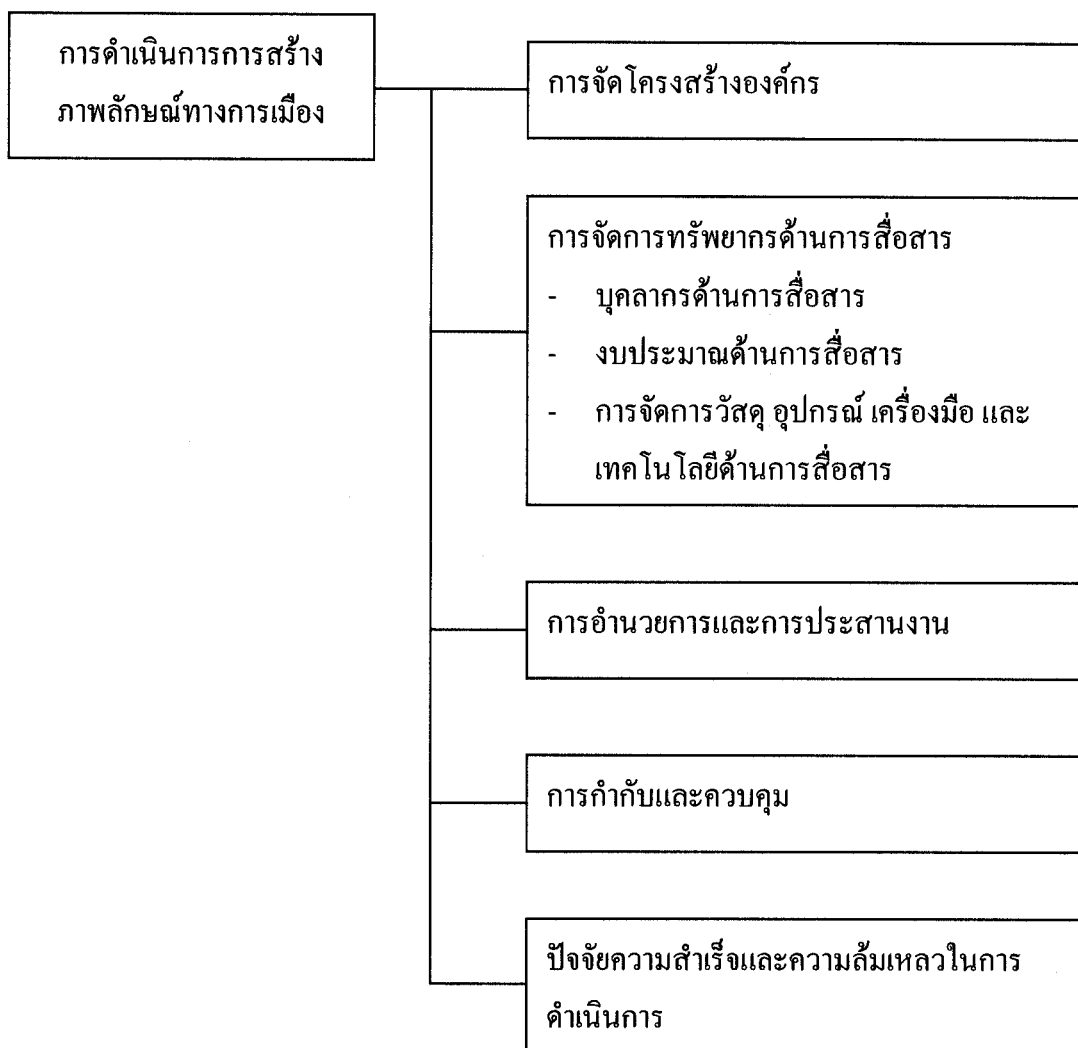
สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นปัจจัยความล้มเหลวในการดำเนินการ พบว่าสมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่มีความล้มเหลวในการดำเนินการ แยกออกเป็นปัจจัยด้านสื่อคือ การ ถูกสื่อวิจารณ์แรงๆ ไม่ได้เตรียมตัวเพื่อให้สัมภาษณ์เป็นภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านการจัดการคือ ไม่ สามารถทำให้ประชาชนเข้าใจได้ว่าสมาชิกวุฒิสภามาทำอะไรในพื้นที่ ไม่สามารถแก้ไขเรื่อง เดือดร้อนบางเรื่องของประชาชนได้ ถูกนำชื่อไปอ้างก่อให้เกิดความเสียหาย พร้อมพบวิธีการแก้ไข คือ วางเฉยเมื่อถูกสื่อวิจารณ์ เตรียมตัวให้พร้อมเพื่อการสัมภาษณ์ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ต้อง สื่อสารกับประชาชนบ่อยๆ ต้องแก้ไขที่กลไกของรัฐ และติดตามแก้ไขเมื่อถูกอ้างชื่อในทางเสียหาย

ภาพที่ 4.39 แผนภูมิแสดงสรุปปัจจัยความล้มเหลวในการดำเนินการ

**สรุปผลการวิเคราะห์ตอนที่ 3 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การดำเนินการการสร้างภาพลักษณ์
ทางการเมืองของสมาชิกรัฐสภา**

จากการสัมภาษณ์เรื่อง “กระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกรัฐสภา” ได้ข้อมูลโดยสรุปดังต่อไปนี้ สมาชิกวุฒิสภามีการดำเนินการการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง อันประกอบไปด้วยกิจกรรม 5 ประการ ดังต่อไปนี้ การจัดโครงสร้างองค์กร การจัดทรัพยากรด้านการสื่อสาร การอำนวยความสะดวกและการประสานงาน การกำกับและการควบคุม ปัจจัยความสำเร็จและล้มเหลวในการดำเนินการ

ภาพที่ 4.40 แผนภูมิแสดงสรุปการดำเนินการการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกรัฐสภา

จากภาพที่ 4.40 การดำเนินการการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งดำเนินไปโดยกิจกรรม 5 ประการ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. **การจัดโครงสร้างองค์การ** พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการจัดโครงสร้างองค์การ โดยมีการจัดโครงสร้างองค์การตามสายการบังคับบัญชา มีการกำหนดหน้าที่ของทีมงานที่ชัดเจน จัดแบ่งหน้าที่ตามลักษณะงานเดิมก่อนมาปฏิบัติหน้าที่ให้กับสมาชิกวุฒิสภา และมีการหมุนเวียนกันเป็นทีมงาน ดำเนินงานตามความเชี่ยวชาญของแต่ละบุคคล หรือตามความสะดวกของบุคคล สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงหลังเข้ารับตำแหน่ง พบปัญหาอุปสรรคคือ สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่ไม่มีการจัดโครงสร้างองค์การ เพราะไม่ได้ดำเนินงานทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง พบปัจจัยความสำเร็จคือ เป็นทีมงานเดิมที่ทราบและเข้าใจวิธีการทำงานร่วมกัน การบริหารจัดการ ทำให้มีทีมงานเพิ่มขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก

2. **การจัดการทรัพยากรด้านการสื่อสาร** แบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ การจัดการบุคลากร ด้านการสื่อสาร การจัดการงบประมาณด้านการสื่อสาร และการจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร

2.1 **การจัดการบุคลากรด้านการสื่อสาร** พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการจัดการบุคลากรด้านการสื่อสาร โดยรู้ถึงความสามารถของบุคลากรแต่ละคน พร้อมทั้งมอบหมายงานที่เหมาะสมเพื่อแบ่งเบางานด้านการสื่อสารของสมาชิกวุฒิสภาในด้านการเขียนบทความ การเตรียมข้อมูล สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกบุคลากรด้านการสื่อสาร จัดทำในช่วงก่อนการสื่อสาร พบปัญหาอุปสรรคคือ กรณีที่บุคลากรด้านการสื่อสารคือ สมาชิกวุฒิสภาเอง จะรู้สึกเหนื่อย พบปัจจัยความสำเร็จคือ ช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ด้านการสื่อสารของสมาชิกวุฒิสภา และรู้ถึงความต้องการข้อมูลของสื่อ

2.2 **การจัดการงบประมาณด้านการสื่อสาร** พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการจัดการงบประมาณด้านการสื่อสาร ซึ่งเป็นการคุมให้งานเดินตามแผน ต้องทำงานโดยคำนึงถึงต้นทุน รู้จักวางระบบการควบคุมการใช้จ่าย เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าน้ำมัน ค่าที่พัก ดำเนินการตามความเหมาะสมของค่าใช้จ่าย สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในขณะดำเนินกิจกรรม

2.3 **การจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร** พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะความเหมาะสมของสถานที่และพัสดุในสำนักงานจะก่อให้เกิดความประทับใจแก่ผู้ที่มาติดต่อ สมาชิกวุฒิสภามีการเปิดสำนักงานขึ้นมาเป็นการเฉพาะ สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงก่อนการดำเนินการ พบปัญหาอุปสรรคคือ ประชาชนไม่ค่อยชอบใช้สำนักงาน พบปัจจัยความสำเร็จคือ ได้รับข้อมูลเพื่อใช้ในการทำงาน แนวทางปรับปรุงคือ ให้ประชาชนเข้าพบที่บ้านพัก

3. การอำนวยความสะดวกและการประสานงาน มีรายละเอียดดังนี้

3.1 การอำนวยความสะดวก พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการอำนวยความสะดวกโดยใช้หลักการของความมีมนุษยสัมพันธ์และการตั้งใจทีมงาน โดยมีการอำนวยความสะดวกทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการโดยการเจอกันพร้อมทีมงาน ผ่านทางโทรศัพท์ ผ่านหัวหน้าทีม ดำเนินการโดยสมาชิกวุฒิสภา จัดทำในช่วงก่อนการดำเนินการ พบปัจจัยความสำเร็จคือ สามารถดำเนินงานได้ด้วยดี

3.2 การประสานงาน พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการประสานงาน โดยใช้หลักการประสานงานระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา หรือเป็นไปตามสายการบังคับบัญชาในการบริหารงานตามปกติ มีการสั่งการ มอบหมายนโยบายและหน้าที่ มีการควบคุมโดยการกำหนดให้รายงานเป็นระยะๆ มีการติดต่อสื่อสารกัน มีการประสานงานในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง ประสานผ่านสมาชิกวุฒิสภา ทีมงาน ญาติและเพื่อน สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการและประสานผ่านทีมงาน จัดทำในช่วงก่อนการดำเนินการ พบปัจจัยความสำเร็จคือ การมีเครือข่ายที่ดี ช่วยให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ

4. การกำกับและการควบคุม พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการกำกับและการควบคุมในทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง ทั้งในด้านงบประมาณ กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ วัสดุสำนักงาน ดำเนินการกำกับและการควบคุมตลอดเวลาที่ปฏิบัติงาน สมาชิกวุฒิสภา ทีมงานเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงขณะดำเนินการ

5. ปัจจัยความสำเร็จและความล้มเหลวในการดำเนินการ มีรายละเอียดดังนี้

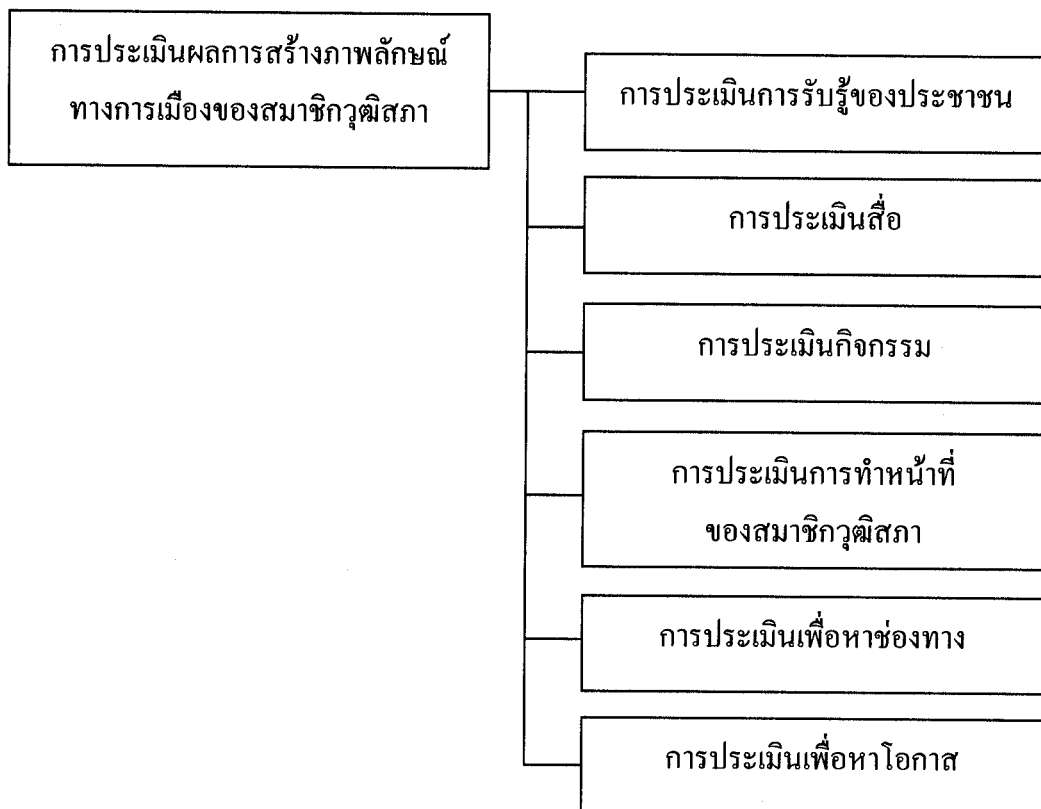
5.1 ปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินการ พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินการ แยกออกเป็นปัจจัยด้านสื่อคือ สื่อบุคคล โดยเป็นคนในพื้นที่ มีความจริงใจกับชาวบ้าน เป็นตัวของตัวเอง ในส่วนของสื่อมวลชนคือ สื่อเอาผลงานไปเผยแพร่ การให้ความสำคัญกับสื่อ เป็นกันเองกับสื่อ ปัจจัยด้านการจัดการคือ ชาวบ้านรู้กฎหมายและสิทธิมนุษยชน การมีเครือข่ายที่ดี มีกิจกรรมร่วมกันแบบไม่เป็นทางการ อยู่กันเหมือนคนในครอบครัวเดียวกัน ดำเนินการโดยการลงพื้นที่ให้ครบทุกองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกเทศบาล อยู่ในพื้นที่ตลอดเวลา เสนอต้นเสนอปลายกับชาวบ้าน ให้เกียรติสื่อทุกคน ช่วยสื่อหาข้อมูล สอนกฎหมายให้ชาวบ้าน สร้างเครือข่าย การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในสังคม รับประทานอาหารร่วมกับชาวบ้านแบบไม่เป็นทางการ ปฏิบัติต่อกันเหมือนคนในครอบครัวเดียวกัน

5.2 ปัจจัยความล้มเหลวในการดำเนินการ พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีปัจจัยความล้มเหลวในการดำเนินการ โดยแยกออกเป็นปัจจัยด้านสื่อคือ การถูกสื่อวิจารณ์แรงๆ ไม่ได้เตรียมตัวเพื่อให้สัมภาษณ์เป็นภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านการจัดการคือ ไม่สามารถทำให้ประชาชนเข้าใจได้ว่าสมาชิกวุฒิสภามาทำอะไรในพื้นที่ ไม่สามารถแก้ไขเรื่องเดือดร้อนบางเรื่องของประชาชน มีคน

นำชื่อไปอ้างก่อให้เกิดความเสียหาย พร้อมพบวิธีการแก้ไขคือ วางเฉยเมื่อถูกสื่อวิจารณ์ เตรียมตัวให้พร้อมเพื่อการให้สัมภาษณ์โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ต้องสื่อสารกับประชาชนบ่อยๆ ต้องแก้ไขที่กลไกของรัฐ และติดตามแก้ไขเมื่อถูกอ้างชื่อในทางเสียหาย

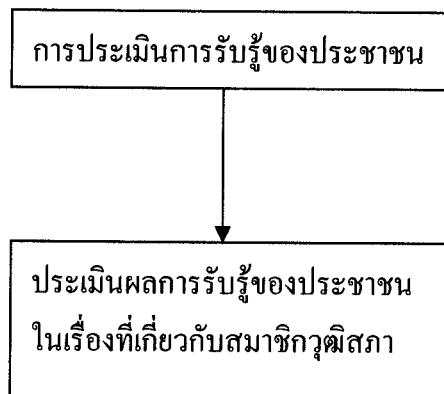
ตอนที่ 4 การประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา

การศึกษาเรื่อง “กระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา” วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 การประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา จากแนวคิดเรื่องการประเมินผลงานประชาสัมพันธ์ การประเมินผล หมายถึง การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และการใช้เทคนิคการวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์เพื่อหาข้อมูลที่เป็นจริงและเชื่อถือได้เกี่ยวกับโครงการต่างๆ เพื่อให้การตัดสินใจว่า โครงการดังกล่าวดีหรือไม่ดีอย่างไร หรือเป็นการค้นหาผลของกิจกรรมที่วางไว้ในโครงการว่าประสบความสำเร็จตรงกับวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายของโครงการหรือไม่ แบ่งการประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภาออกเป็น 6 ด้านดังนี้

ภาพที่ 4.41 แผนภูมิแสดงการประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง

4.1 การประเมินการรับรู้ของประชาชน ศึกษาจากแนวคิดเรื่องการประเมินผลงาน ประชาสัมพันธ์พบว่า เป็นการประเมินการรับรู้ของประชาชน ในแง่ของการประเมินการรับรู้ของผู้รับสารว่าประชาชนรับรู้ข้อมูลและข่าวสารที่สมาชิกรัฐสภาทำการสื่อสารออกไปตามวัตถุประสงค์ได้มากน้อยแค่ไหน มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกรัฐสภาดังนี้ ประเด็นของการประเมินผลการรับรู้ของประชาชน วิธีดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง

ภาพที่ 4.42 แผนภูมิแสดงการประเมินผลการรับรู้ของประชาชน

จากการสัมภาษณ์ประเด็นการประเมินการรับรู้ของประชาชน สมาชิกรัฐสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

เดือนใจ ดีเทศน์ กล่าวว่า “พี่ดูว่ายังไม่วางใจบ้านก็ไม่ค่อยเข้าใจคือ เขาคาดหวังสิ่งใดแล้ว ชาวเขาก็จะคิดว่า เหมือนเราเป็น ส.ส.คือ เราจะต้องไปงานเขา พอไม่เห็นก็บ่น แต่ถ้ามีงานที่สอดคล้องกับหน้าที่ก็ไป”

อย่างไรก็ตาม สมาชิกรัฐสภาส่วนใหญ่ไม่การประเมินการรับรู้ ให้ข้อมูลโดยสรุป ดังนี้ มีแค่การสรุปกิจกรรมไม่เคยมีการประเมินการรับรู้ เพราะว่าการดำรงตำแหน่งแค่สมัยเดียว เพราะคิดว่าไม่มีนักการเมืองคนไหนมีการประเมิน ตามรายละเอียดของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

สมเกียรติ อ่อนวิมล กล่าวว่า “เราไม่มีการประเมิน ทุกครั้งก็จะมีสรุป สรุปว่าไปทำอะไรหลายๆ บันที่กับบรรยากาศ ก็แค่นั้น”

สุทัศน์ จันทร์แสงศรี กล่าวว่า “ไม่ได้ประเมิน สบายๆ เพราะเป็นสมัยเดียว”

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “ระบบประเมินมันไม่มี นักการเมืองคงไม่มีใครประเมิน”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “ไม่ได้ประเมิน นอกจากชาวบ้านอยากให้ไปสอน
อีก”

วัลลภ ตังคณานูรักษ์ กล่าวว่า “ก็จะโดนแซวมากกว่า อะไรๆ ก็ครูหุ่ย”

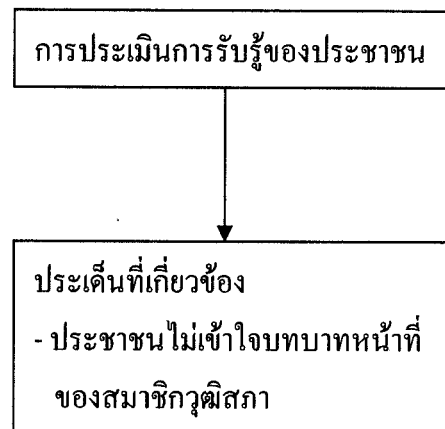
จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18 แสดงรอยความถี่ด้านการประเมินการรับรู้ของประชาชน

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอย ความถี่	รวม
4. เพื่อศึกษาการประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา	การประเมินการรับรู้ของประชาชน	■ มีการประเมิน	/	1
		■ ไม่มีการประเมิน	//////	7
	- ประเด็นการรับรู้	■ ชาวบ้านไม่ค่อยเข้าใจ	/	1
		■ บทบาทหน้าที่ของ ส.ว.		
	- วิธีดำเนินการ	■ ไม่ไปร่วมงานที่ไม่เกี่ยวข้อง	/	1
	- ผู้ดำเนินการ	■ ดำเนินการเอง	/	1
	- ช่วงเวลาในการจัดทำ	■ ขณะดำรงตำแหน่ง	/	1
	- ปัญหา อุปสรรค	■ ประชาชนคิดว่าหน้าที่ของ ส. ว. เหมือนกับ ส.ส.	/	1

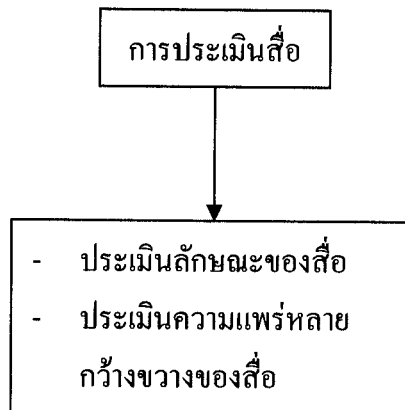
จากตารางที่ 4.18 พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการประเมินการรับรู้ของประชาชน รองลงมา มีการประเมินการรับรู้ของประชาชน พบประเด็นการประเมินการรับรู้ของประชาชน สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงของการดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา พบปัญหาอุปสรรคคือ ประชาชนคิดว่าหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาเหมือนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการประเมินการรับรู้ของประชาชนพบว่า สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่ไม่มีการประเมิน พบประเด็นที่เกี่ยวข้องคือ ชาวบ้านไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ดำเนินการโดยไม่ไปร่วมงานที่ไม่เกี่ยวข้อง สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงขณะดำรงตำแหน่ง พบปัญหาอุปสรรคคือ ประชาชนคิดว่าหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาเหมือนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภาพที่ 4.43 แผนภูมิแสดงสรุปการประเมินการรับรู้ของประชาชนของสมาชิกวุฒิสภา

4.2 การประเมินสื่อ ศึกษาจากแนวคิดเรื่องการประเมินผลงานประชาสัมพันธ์พบว่า การประเมินสื่อเป็นการประเมินลักษณะของสื่อและความแพร่หลายกว้างขวางของสื่อที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในระดับใด มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ ประเด็นของการประเมินสื่อ วิธีดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง

ภาพที่ 4.44 แผนภูมิแสดงการประเมินสื่อ

สมาชิกรัฐสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “พี่ถือว่าเป็นกรรมของพี่เอง พี่ไม่โทษเขา เพราะพี่ไปแตะเขาเรื่องสื่อลามก อย่างหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ โดยเฉพาะไทยรัฐพี่ไปแตะเรื่องอนุภรรยา เขาเป็นเพื่อนกัน เขาไปเขียนลงหนังสือพิมพ์คมชัดลึก เรื่องชีวิตรักเขา พี่ทำหนังสือถึงคมชัดลึกให้คง หรือเปลี่ยนแปลงคอลัมน์ เป็นเรื่องเลมมันได้จึงหว่านดีที่เรื่องพระธาตุ แล้วเดลินิวส์เล่นเรื่องสื่อลามก พี่ทำหนังสือขอความร่วมมือเขา เพื่อเห็นแก่เยาวชน เห็นแก่ประเทศชาติส่วนรวม ขอให้ท่านได้พิจารณาว่าการกระทำตรงนี้ควรจะทำไหม”

อย่างไรก็ตาม สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่ไม่มีการประเมินสื่อ ให้ข้อมูลโดยสรุปว่า “ไม่ได้รู้สึกเดือดร้อนอะไรกับสื่อ วางเฉยเมื่อถูกสื่อวิจารณ์แรงๆ แจ้งเตือนสื่อเมื่อลงข่าวผิดจากข้อความจริง ให้สัมภาษณ์กับสื่อเฉพาะกลุ่มที่สนใจ สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สุทัศน์ จันทร์แสงศรี กล่าวว่า “ไม่ได้ประเมิน ยิ่งสื่อท้องถิ่นยิ่งเฉยๆ หนังสือพิมพ์ส่วนกลางที่ลงให้ผม มีมติชน ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “ไม่ได้ดู ไม่มีสื่อมาว่าอะไรเราเลย นอกจากชื่นชมที่วุฒิสภาก็เหมือนกันตลอดเวลา ไม่มีปัญหาอะไร”

วัลลภ ตังคณานุกฤษ์ กล่าวว่า “ไม่เคย ประเมินบางคน เขาวิจารณ์เราแรง เช่น คตส. ยึดอายุอีก 5 ปี เขาก็ค่าเรา ค่าก็ค่าเราก็เฉย บางทีก็ชม ถือเป็นเรื่องธรรมดา ผมไม่ต้องไปแก้ข่าว”

พิเชฐ พัฒนโชติ กล่าวว่า “ไม่ถึงขนาดนั้น บางฉบับที่ลงไม่ดี ส่วนใหญ่ก็ไม่สัมภาษณ์เรา ก็มีเตือนบ้าง”

เตือนใจ คีเทสน์ กล่าวว่า “คือ สื่อที่มาสัมภาษณ์ที่นี่ ส่วนใหญ่จะเป็นสื่อภาคประชาชน จะไม่ใช่สื่อทั่วไปอย่างเช่น มติชน บางกอกโพสต์ ข่าวสด ซึ่งเขาติดตามความเคลื่อนไหวของชาวบ้านตลอดเวลา ที่คุ้นกันมากๆ ก็มี มติชน ข่าวสด บางทีก็มีเนชั่นบ้าง บางทีก็มีเดลินิวส์ ไทยรัฐมาบ้าง”

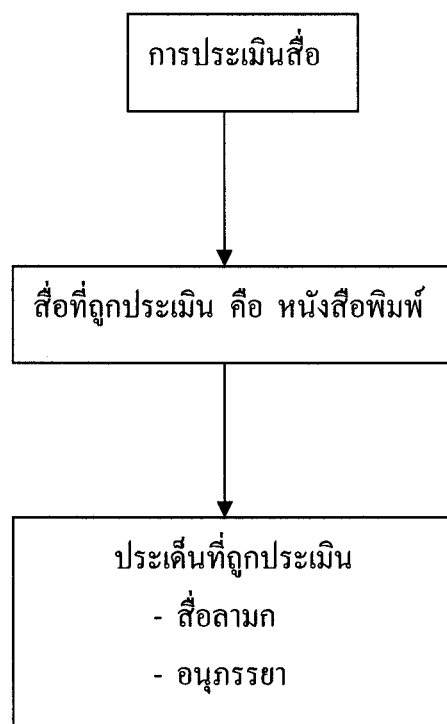
จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.19 แสดงรอยความถี่ด้านการประเมินสื่อ

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
4. เพื่อศึกษาการประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์	การประเมินสื่อ	■ มีการประเมิน	/	1
		■ ไม่มีการประเมิน	///////	7
	- สื่อ	■ หนังสือพิมพ์	/	1
	- ประเด็น	■ สื่อลามก	/	1
		■ อนุภรรยา	/	1
	- วิธิดำเนินการ	■ ทำหนังสือขอความร่วมมือ	/	1
	- ผู้ดำเนินการ	■ ดำเนินการเอง	/	1
	- ช่วงเวลาในการจัดทำ	■ หลังการสื่อสาร	/	1
	- ปัญหา อุปสรรค	■ การที่สื่อเห็นแก่พวกพ้อง	/	1

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ไม่มีการประเมินสื่อเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ มีการประเมินสื่อ ส่วนการไม่สนใจประเมินสื่อเป็นจำนวนน้อยที่สุด สื่อที่ถูกประเมินคือ หนังสือพิมพ์ในประเด็นสื่อลามก อนูกรรยา มีการดำเนินการคือ การทำหนังสือขอความร่วมมือ ส่วนผู้ดำเนินการประเมินสื่อ นั้นพบว่า ดำเนินการเอง จัดทำในช่วงหลังการสื่อสาร ปัญหาอุปสรรคที่พบคือ การที่สื่อเห็นแก่พวกพ้อง

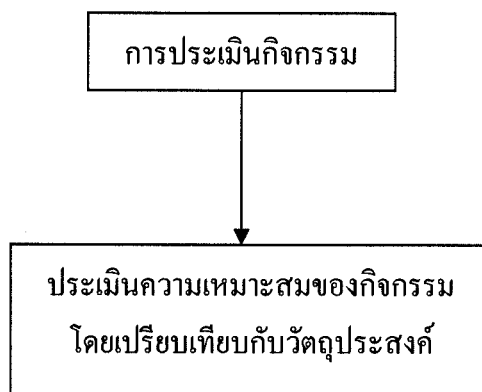
สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการประเมินสื่อพบว่า สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่ไม่มีการประเมินสื่อ พบประเด็นที่เกี่ยวข้องคือ สื่อที่ถูกประเมินคือ หนังสือพิมพ์ ประเด็นสื่อลามก อนูกรรยา ดำเนินการโดยทำหนังสือขอความร่วมมือ สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงหลังการสื่อสาร พบปัญหาอุปสรรคคือ สื่อเห็นแก่พวกพ้อง

ภาพที่ 4.45 แผนภูมิสรุปการประเมินสื่อของสมาชิกวุฒิสภา

4.3 การประเมินกิจกรรม ศึกษาจากแนวคิดเรื่องการประเมินผลงานประชาสัมพันธ์ พบว่า เป็นการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมที่ดำเนินอยู่ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ เพียงใด ต้องการการปรับปรุงแก้ไขส่วนใดหรือไม่ อย่างไร โดยการเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ ประเด็นของการประเมินกิจกรรม วิธีดำเนินการ

ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และ
แนวทางปรับปรุง

ภาพที่ 4.46 แผนภูมิแสดงการประเมินกิจกรรม

จากการสัมภาษณ์ประเด็นการประเมินกิจกรรม สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้
แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สุทัศน์ จันทร์แสงศรี กล่าวว่า “ส่วนใหญ่ก็ชอบ ก็ชื่นชม เราไม่ได้ไปรบกวนเขา
เราเองเป็นคนง่าย ยังประทับใจชาวบ้านเขาบอกว่าเขายอมรับว่าเราเป็นคนคิดจริงจัง”

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “การวางแผนสำคัญ พอวางแผนเสร็จแล้ว คราว
ต่อไปอะไรที่เป็นจุดบกพร่อง เช่น จัดโบว์ลิ่งเพื่อหารายได้ประจำปีทุกปี แผนงานเรามียังไง เราวาง
คนวางการทำงานยังไง ปีหน้าอะไรที่เป็นจุดอ่อนเราก็มาปรับมาแก้ จะเป็นลักษณะที่เป็นคนคิดมาก
พอคิดแล้วก็จะออกมาเป็นโครงการ พอออกมาเป็นโครงการแล้วมั่นใจ ถ้าเราวางแผนดีเท่ากับ
สำเร็จไปเกินครึ่งแล้ว”

เตือนใจ คีเทศน์ กล่าวว่า “ประเมินว่าถ้าทำเรา ตัวเราไม่ได้ดี แต่ประชาชนได้ดี
ก็ยังดี พี่เชื่อในบทบาทความฝันอันสูงสุด ซึ่งเป็นบทพระราชนิพนธ์”

อย่างไรก็ตาม สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่ไม่มีการประเมินกิจกรรม ให้ข้อมูลโดย
สรุปได้ว่า ไม่มีเวลาประเมินกิจกรรม ตามรายละเอียดของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เช่น

วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ กล่าวว่า “ไม่มีเวลาประเมิน คนในคณะกรรมการ
จะว่ากันเอง ลูกทีมจะว่ากันเอง ส่วนใหญ่เขาก็พอใจ เช่น ถ้าประเมินกรรมการตอนนี้ถือเป็น
กรรมการคณะเดียวที่เสนอกฎหมายมากที่สุด 16 ฉบับ เสนอญัตติมากที่สุด ตั้งกระทู้มากที่สุด ผมก็ถือว่า
พอใจในเชิงปริมาณ”

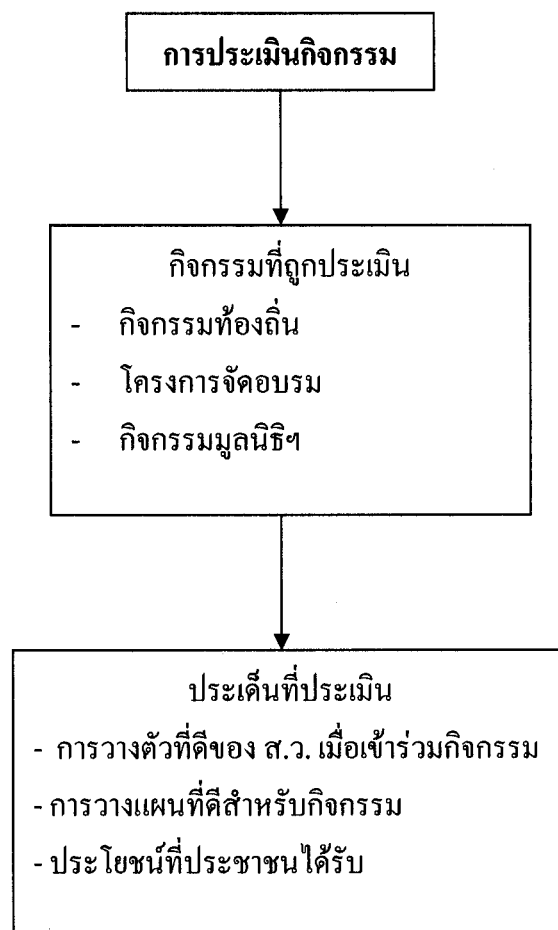
จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.20 แสดงรอยความถี่ด้านการประเมินกิจกรรม

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
4. เพื่อศึกษาการ	การประเมิน	■ มีการประเมิน	///	3
ประเมินผลการ	กิจกรรม	■ ไม่มีการประเมิน	////	5
สร้างภาพลักษณ์	- ลักษณะกิจกรรม	■ กิจกรรมท้องถิ่น	/	1
ทางการเมืองของ		■ โครงการจัดอบรม	/	1
สมาชิกรัฐสภา		■ มุลนิธิฯ	/	1
	- ประเด็น	■ การวางตัวที่ดีของ ส.ว. เมื่อ เข้าร่วมกิจกรรม	/	1
		■ การวางแผนที่ดีสำหรับ กิจกรรม	/	1
	- วิธีดำเนินการ	■ ประชาชนได้รับประโยชน์	/	1
		■ ฟังเสียงตอบรับจาก ประชาชน	/	1
		■ สังเกตข้อบกพร่องจาก กิจกรรมที่ผ่านมา	/	1
	- ผู้ดำเนินการ	■ ประเมินจากผลงาน	/	1
	- ช่วงเวลาในการ	■ ดำเนินการเอง	///	3
	จัดทำ	■ หลังการดำเนินกิจกรรม	///	3
	- ปัญหา อุปสรรค	■ ไม่มีเวลาประเมิน	/	1
	- ปัจจัยความสำเร็จ	■ การวางแผนที่ดี	/	1

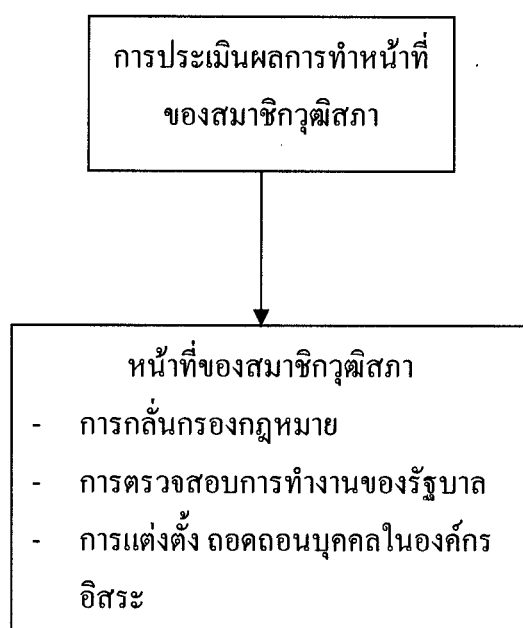
จากตารางที่ 4.20 พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการประเมินกิจกรรม รองลงมา คือ การประเมินกิจกรรม กิจกรรมที่ถูกประเมินมีดังนี้คือ กิจกรรมท้องถิ่น โครงการจัดอบรม และ มูลนิธิ ส่วนผู้ดำเนินการวิเคราะห์นั้นพบว่า สมาชิกวุฒิสภาดำเนินการเอง จัดทำในช่วงหลัง การดำเนินกิจกรรม พบปัญหาอุปสรรคคือ ไม่มีเวลาประเมินกิจกรรม พบปัจจัยความสำเร็จคือ การวางแผนกิจกรรมที่ดี

สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการประเมินกิจกรรมพบว่า สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่ไม่มีการประเมินกิจกรรม กิจกรรมที่ถูกประเมินคือ กิจกรรมท้องถิ่น โครงการจัดอบรม กิจกรรมมูลนิธิฯ ประเมินในประเด็น การวางตัวที่ดีของ ส.ว. เมื่อเข้าร่วมกิจกรรม การวางแผนที่ดี สำหรับกิจกรรม ประเมินประโยชน์ที่ประชาชนได้รับ ดำเนินการโดยฟังเสียงตอบรับจาก ประชาชน สังเกตข้อบกพร่องจากกิจกรรมที่ผ่านมา ประเมินจากผลงาน สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงหลังการดำเนินกิจกรรม พบปัญหาอุปสรรคคือ ไม่มีเวลาประเมิน พบ ปัจจัยความสำเร็จคือ การวางแผนที่ดีเท่ากับประสบความสำเร็จไปเกินครึ่ง

ภาพที่ 4.47 แผนภูมิแสดงสรุปการประเมินกิจกรรมของสมาชิกวุฒิสภา

4.4 การประเมินผลการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ศึกษาจากแนวคิดเรื่องการประเมินผลงานประชาสัมพันธ์พบว่า เป็นการประเมินผลกระบวนการทำงานตามบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ ประเด็นของการประเมินผลการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา วิธีดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง

ภาพที่ 4.48 แผนภูมิแสดงการประเมินผลการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา

จากการสัมภาษณ์ประเด็นการประเมินผลการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

สมเกียรติ อ่อนวิมล กล่าวว่า “ถ้าประเมินก็คงอยู่ในระดับปานกลาง”

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “ถ้าให้ประเมินตัวเองคิดว่าที่ทำหน้าที่ในส่วนของการทำงาน การขาดประชุมแทบไม่มีเลย จะให้ความสำคัญตลอด เราอยู่ตรงนั้นแม้เราจะไม่อภิปราย แต่เวลาลงคะแนนเราต้องใช้ดุลพินิจ เราจะต้องมีความรับผิดชอบ สิ่งที่พี่ไม่ขาดเลยในการอภิปรายคือ การอภิปรายงบประมาณ อภิปรายผลการดำเนินงานของรัฐบาลในรอบปีที่ผ่านมา ถือเป็นไฮไลต์ (highlight) ถ้าประเมิน พี่ภูมิใจ การทำงานให้สังคมไม่มีวันเต็ม”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “ในระดับหนึ่งที่น่าพอใจเท่านั้นเอง เราไม่รู้ในความสำเร็จ อย่างคราวหนึ่งเราเข้าซื้อกันให้ดำเนินคดีกับคุณทักษิณ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 169 เราก็ทำไม่สำเร็จ เรายื่นหนังสือต่อประธานรัฐสภา เขาไม่รับ มายื่นฟ้องเองที่ศาลรัฐธรรมนูญก็ไม่รับ เรามายื่นต่อผู้ตรวจการรัฐสภาเขาก็ไม่รับ เราารู้สึกว่าเราล้มเหลวที่ไม่สามารถตรวจสอบนายกรัฐมนตรี เราเข้าซื้อกันขอให้มีการอภิปรายทั่วไปรัฐบาลทักษิณ เรารวบรวมได้ 70 คน ไม่ครบ 100 มันก็ทำไม่ได้”

วัลลภ ตังคณานุกาญจน์ กล่าวว่า “ถ้าดูจากสื่อ เขาก็ประเมินว่าเราก็เป็น ส.ว. น้ำดี เราก็พอใจ ถ้าเอาพรรคการเมืองเป็นตัวตั้ง แปลก ไม่มีพรรคไหนเกลียดเลยนะ แม้แต่ไทยรักไทย วางหลักไว้ว่าดีก็ชม ทักษิณดีผมก็ชม ถ้าไม่ดีผมก็ตำ เขาที่รู้เอง ครูหยุดตรงไปตรงมา ไม่ชอบก็เก็บเอาไว้ในใจ โกงก็ไม่คบ แต่เจอก็ต้องทัก เราก็รู้ ออกติในใจ แต่ถ้าพูดภาพรวมก็ต้องพูดภาพรวม ส่วนตัวเองผมจะบอกทุกคนว่าผมทำคัมเงินเดือน ไม่ให้ตระกูลผมเสียหาย คอร์ปชั่นไม่มี โกงกินเราไม่มี ทำงานไม่รับผิดชอบไม่มี เต็มที่มาก ป่วยก็ยังทำงาน ไม่มีปัญหาเลย ปัญหาอุปสรรคที่พบคือ เราารู้สึกว่าเราทำงานไม่ทันมากกว่า เขามาร้องเรียน ทำไมช้า ก็เร่ง ประชุมถี่ขึ้น”

เดือนใจ ศิเทศน์ กล่าวว่า “เป็น ส.ว. น้ำดี อะไรอย่างนี้ จากสื่อมวลชน ก็ไม่เท่าไร ส่วนตัวไม่มีการประเมิน ทำมาเต็มความสามารถแล้ว ประเมินว่าเราได้สร้างความเพียร ได้ใส่เหตุปัจจัยเต็มที่แล้ว สร้างอะไรแล้วต้องได้ผลผลิต ที่ไม่ถนัดคือ เรื่องกฎหมาย เพราะว่าโดยความเชื่อของพี่ คือพี่เชื่อในเรื่องของจิตใจที่ดีงาม เรื่องของการมีศีล มีสัจจะ มีธรรมะ มากกว่าเรื่องกฎหมาย ดังนั้นบางกฎหมายมันก็หลุดไปเลย การตรวจสอบรัฐบาล อันนี้ทำเยอะ การแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่ง อันนี้ก็ต้องทำเหมือนกัน แต่อันนี้มีอุปสรรคเพราะเราไม่รู้จักทุกคน บางทีเราก็เลือก เราอ่านประวัติแล้วประทับใจ สรุปว่า ทุกหน้าที่ครบถ้วน หน้าที่ที่ไม่ค่อยถนัดก็คือ เรื่องกฎหมาย แล้วก็เรื่องตรวจสอบคนทุจริต เพราะว่าพี่เป็นคนมองโลกในแง่ดี ไม่ค่อยชอบเห็นความไม่ดีของผู้อื่น”

อย่างไรก็ตาม สมาชิกวุฒิสภาบางส่วนไม่มีการประเมินผลการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ให้ข้อมูลโดยสรุปได้ว่า ถ้าประเมินเองก็จะเป็นการเข้าข้างตัวเอง ระบบวุฒิสภาที่เกิดความเสื่อมเสีย การไม่เชี่ยวชาญในด้านกฎหมาย ตามรายละเอียดของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

สุทัศน์ จันทร์แสงศรี กล่าวว่า “ไม่ประเมิน ถ้าประเมินตัวเอง ออกเข้าข้างตัวเองไม่ได้ ชีวิตคนเราทุกคนประเมินตัวเองไม่ดี ไม่มีหรอก ถ้ามันไม่ดีก็มีเหตุผลรองรับอย่างโน้นอย่าง

นี้ เพราะฉะนั้นผมจะไม่ประเมิน แล้วเกี่ยวกับวุฒิสภา ถ้าวุฒียังเป็นอย่างนี้ ผมไม่อยากเป็นคือ ถ้าเป็นแล้วพูดไปทำอะไรไม่ได้ มีเกียรติ มีชื่อเสียง เป็นความดีเฉพาะตัว แต่งานประสบความสำเร็จอย่างที่คุณคิดไม่ได้ อยากกลับไปสู่ฝ่ายบริหาร อยากไปดูเรื่องงบประมาณ เรื่องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร”

พิเชฐ พัฒนโชติ กล่าวว่า “ไม่ได้ประเมินเป็นเรื่องเป็นราว แต่ความรู้สึกมาถึงวันนี้ คิดอย่างไร เต็มที่ไหม มันก็พอสมควร ถามว่าเต็มที่ไหม ก็น่าจะเต็มที่ บางเรื่อง เช่น กฎหมายภาพรวมของวุฒิสภาที่โอ.เค. (o.k.) แต่ส่วนตัวเรา กฎหมายเข้าเยอะมาก วันหนึ่งเข้ามาสี่ห้าฉบับ เราไม่มีเวลาไปอ่านมันหมดหรอก แล้วกระทั่งวาระที่หนึ่งผมก็ไม่ได้สนใจมันกลายเป็นว่า กฎหมายมาร้อยฉบับ บางทีเราสนใจมันไม่ถึงสิบเปอร์เซ็นต์ สนใจที่จะไปดูรายละเอียด เป็นจุดอ่อนอันหนึ่ง”

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.21 แสดงรอยความถี่ด้านการประเมินผลการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา

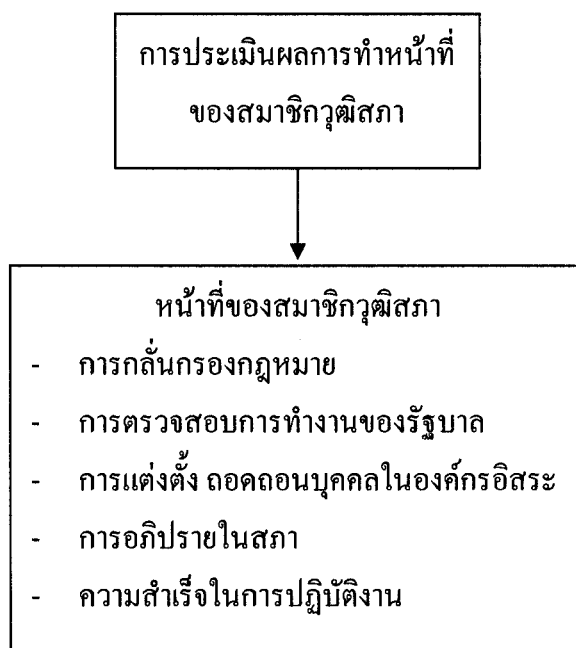
วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
4. เพื่อศึกษาการประเมินผลการ	การประเมินผล	■ มีการประเมิน	/////	6
สร้างภาพลักษณ์	การทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา	■ ไม่มีการประเมิน	//	2
ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา	- ประเด็นประเมิน	■ กลั่นกรองกฎหมาย	/////	6
		■ ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล	/////	6
		■ แต่งตั้ง ถอดถอนบุคคลในองค์กรอิสระ	/////	6
		■ การอภิปรายในสภา	/	1
		■ การเข้าประชุมสภา	/	1
		■ ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน	/	1
		■ สังเกตจากผลงาน		
	- วิธีดำเนินการ	■ สังเกตจากสื่อมวลชน	/////	6
		■ ดำเนินการเอง	//	2

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
	- ผู้ดำเนินการ	■ สื่อมวลชน	/////	6
		■ ขณะดำรงตำแหน่ง	//	2
	- ช่วงเวลาในการจัดทำ	■ ไม่สามารถตรวจสอบ	////	6
		■ นายกรัฐมนตรี		
	- ปัญหา อุปสรรค	■ ทำงานไม่ทันเวลา	/	1
		■ ไม่เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย	/	1
	- ปัจจัยความสำเร็จ	■ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่	/	1
		■ ของสมาชิกวุฒิสภา	/////	6
	- แนวทางปรับปรุง	■ เร่งการทำงาน เร่งการประชุม	/	1

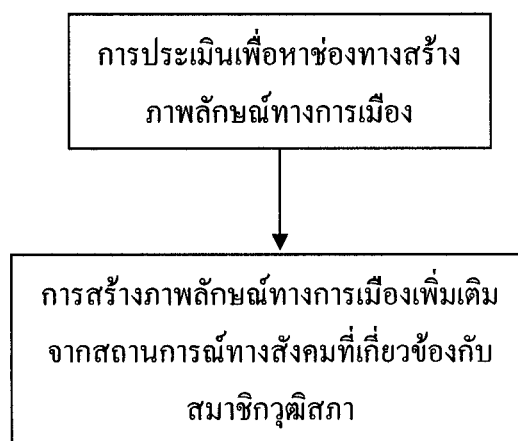
จากตารางที่ 4.21 พบว่า ส่วนใหญ่มีการประเมินผลการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา รองลงมาคือ ไม่มีการประเมินการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ตามลำดับ ประเด็นที่ได้รับการประเมินคือ การกลั่นกรองกฎหมาย การตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล การแต่งตั้งถอดถอนบุคคลในองค์กรอิสระ การอภิปราย การเข้าประชุม ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ดำเนินการประเมินโดยการดูจากผลงานและดูจากสื่อมวลชน ส่วนผู้ดำเนินการประเมินผลการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภานั้นพบว่า ดำเนินการเองมากที่สุด รองลงมาคือดูจากสื่อมวลชน จัดทำในช่วงที่ดำรงตำแหน่ง พบปัญหาอุปสรรคคือ ไม่สามารถตรวจสอบนายกรัฐมนตรีได้ และมีความเห็นว่าโครงสร้างของสมาชิกวุฒิสภาเสีย ทำงานไม่ทันเวลา การไม่เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย พบปัจจัยความสำเร็จคือ การรับผิดชอบต่อหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา พบแนวทางปรับปรุงคือ เปลี่ยนโครงสร้างของสมาชิกวุฒิสภา เร่งการทำงาน เร่งการประชุม

สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการประเมินผลการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา พบว่าสมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่มีการประเมินผลการทำหน้าที่ ในประเด็นการกลั่นกรองกฎหมาย การตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล การแต่งตั้ง ถอดถอนบุคคลในองค์กรอิสระ การอภิปรายในสภา ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ดำเนินการโดยสมาชิกวุฒิสภา ดำเนินการประเมินโดยการดูจากผลงานและดูจากสื่อมวลชน จัดทำในช่วงขณะดำรงตำแหน่ง พบปัญหาอุปสรรคคือ ไม่สามารถตรวจสอบนายกรัฐมนตรี ทำงานไม่ทันเวลา ไม่เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย พบแนวทางปรับปรุงคือ เร่งการทำงาน เร่งการประชุม

ภาพที่ 4.49 แผนภูมิแสดงสรุปการประเมินผลการทำหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา

4.5 การประเมินเพื่อหาช่องทางสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง เป็นการประเมินสถานการณ์เพื่อหาช่องทางสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองเพิ่มเติม ศึกษาจากแนวคิดเรื่องการประเมินภาพลักษณ์ทางการเมือง ในส่วนของการติดตามสภาพสังคม เศรษฐกิจ เพื่อหาช่องทางที่จะจัดกิจกรรมเพื่อสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองในสถานการณ์นั้นๆ มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกรัฐสภาดังนี้ ประเภทของช่องทางและประเด็นของช่องทางสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง วิธีดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง

ภาพที่ 4.50 แผนภูมิแสดงการประเมินเพื่อหาช่องทางสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง

จากการสัมภาษณ์ประเด็นการประเมินเพื่อหาช่องทางสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง สมาชิกวุฒิสภาที่ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นสำหรับประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “ไม่มี เพราะว่ามันไม่ใช่หน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา”

ทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า “ผมว่าไม่จำเป็นนะ ให้ประชาสัมพันธ์ให้กับการเมืองคงไม่เหมาะ เราก็ทำของเราไป แล้วถ้าทำแบบนั้นแล้วเหมือนโฆษณาตัวเอง ไม่ถูกต้อง”

วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ กล่าวว่า “มันเป็นธรรมชาติ มันไม่ต้องสร้าง ตัวเราคือภาพคุณสร้างภาพไม่ได้”

พิเชฐ พัฒนโชติ กล่าวว่า “ไม่ได้คิดอะไร ทำตามหน้าที่ ไม่ได้คิดสร้างภาพลักษณ์ใดๆ แล้วก็แล้วแต่ภารกิจด้วย ผมคิดว่าในกรณีที่เป็น ส.ว.เฉยๆ หรือเป็น ส.ส.ธรรมดาคนหนึ่ง ไม่จำเป็น ผมดูแล้วงานไม่ถึงขนาดนั้น แต่ถ้าเป็นรองประธาน ทำหน้าที่ประธานอันนี้ควร ถ้ามีภารกิจที่มากกว่าก็ควร มีความจำเป็น”

เดือนใจ ดีเทศน์ กล่าวว่า “เราไม่ต้องไปสร้างภาพ เราเป็นอย่างไรก็เป็นอย่างนั้น เพราะการสร้างภาพมันไม่ยั่งยืน ในแง่การเผยแพร่ การกระทำของเราจะเผยแพร่ตัวเราเอง”

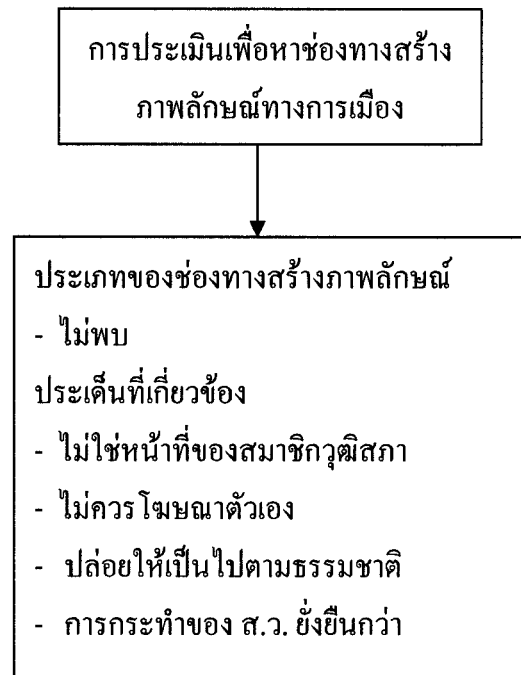
จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.22 แสดงรอยความถี่ด้านการประเมินเพื่อหาช่องทางสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
4. เพื่อศึกษาการประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา	การประเมินเพื่อหาช่องทางสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง	■ มีการประเมิน ■ ไม่มีการประเมิน	- ////////	- 8
สมาชิกวุฒิสภา	- ประเด็น	■ ไม่ใช่หน้าที่ของ ส.ว. ■ ไม่ควรโฆษณาตัวเอง ■ ให้เป็นไปตามธรรมชาติ ■ การกระทำที่ยั่งยืนกว่า	/	1
			/	1
			/	1
			/	1

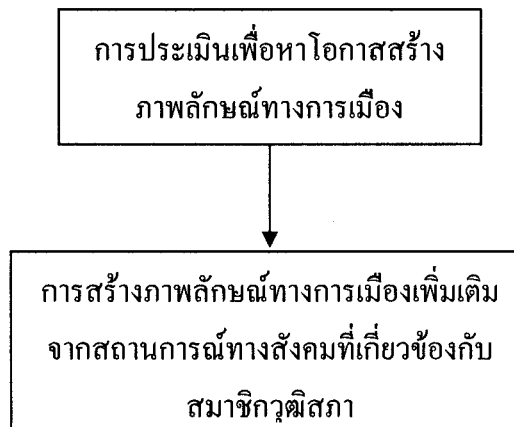
จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดไม่มีการประเมินเพื่อหาช่องทางสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง พบประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้ ไม่ใช่หน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา เป็นการไม่เหมาะสมถ้ามีการทำประชาสัมพันธ์ให้กับนักการเมือง ถ้าทำหน้าที่ประธานวุฒิสภาหรือรองประธานวุฒิสภาก็สมควรมีการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง ให้เป็นไปตามธรรมชาติ การกระทำของสมาชิกวุฒิสภายั่งยืนกว่า

สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการประเมินเพื่อหาช่องทางสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภาพพบว่า สมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดไม่มีการประเมินเพื่อหาช่องทางสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง พบประเด็นที่เกี่ยวข้องคือ ไม่ใช่หน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ไม่ควรโฆษณาตัวเอง ปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ การกระทำของสมาชิกวุฒิสภายั่งยืนกว่า

ภาพที่ 4.51 แผนภูมิแสดงสรุปการประเมินผลเพื่อหาช่องทางสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา

4.6 การประเมินเพื่อหาโอกาสสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง ศึกษาจากแนวคิดของการประเมินภาพลักษณ์ทางการเมือง ในด้านการติดตามสภาพสังคม เศรษฐกิจ เพื่อหาโอกาสที่จะจัดกิจกรรมเพื่อสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง มีคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาดังนี้ ประเภทของโอกาสและประเด็นของโอกาสสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง วิธีดำเนินการ ผู้ดำเนินการ ช่วงเวลาในการจัดทำ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางปรับปรุง

ภาพที่ 4.52 แผนภูมิแสดงการประเมินผลเพื่อหาโอกาสสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง

จากการสัมภาษณ์ประเด็นการประเมินเพื่อหาโอกาสสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดไม่มีการประเมินเพื่อหาโอกาสสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง

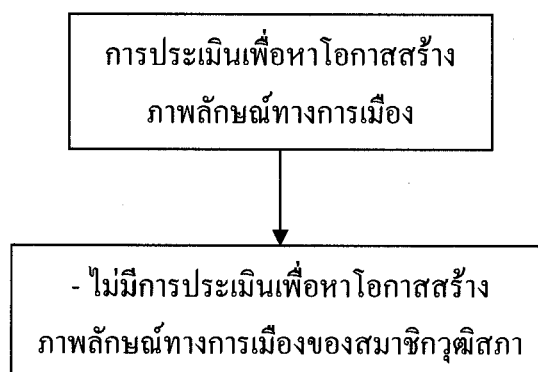
จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.23 แสดงรอยความถี่ด้านการประเมินเพื่อหาโอกาสสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ (keyword)	รอยความถี่	รวม
4. เพื่อศึกษาการประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา	การประเมินเพื่อหาโอกาสสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง	■ มีการประเมิน ■ ไม่มีการประเมิน	- ////////	- 8

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดไม่มีการประเมินเพื่อหาโอกาสสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง

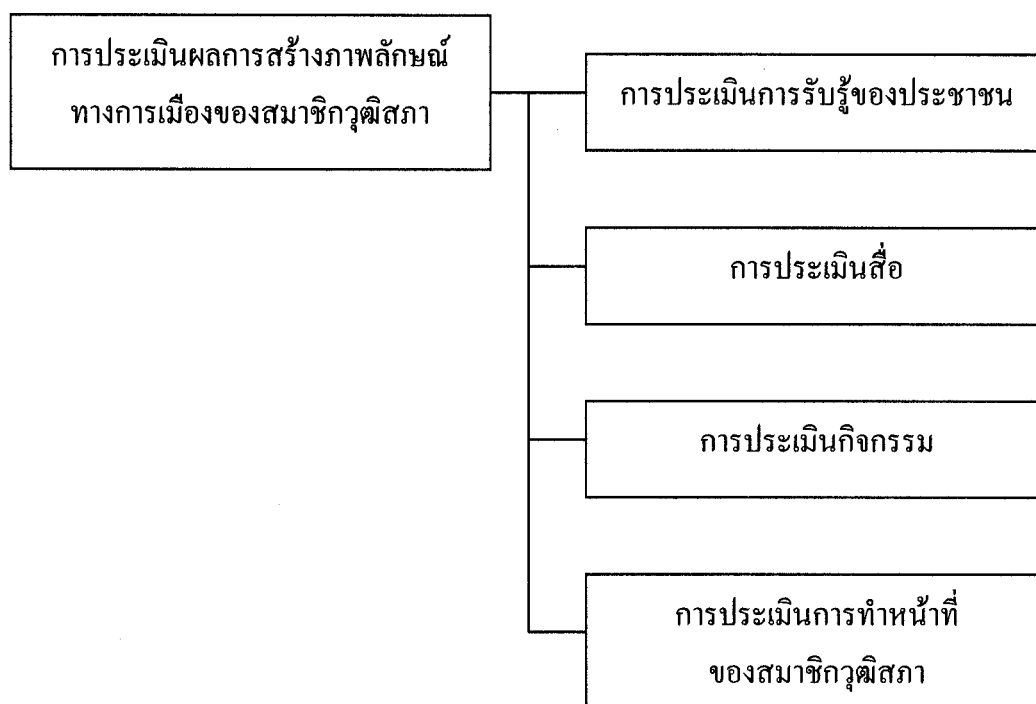
สรุป จากการสัมภาษณ์ประเด็นการประเมินเพื่อหาโอกาสสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภาพบว่า สมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดไม่มีการประเมินเพื่อหาโอกาสสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง พบประเด็นที่เกี่ยวข้องว่า ไม่สนใจการประเมินเพื่อหาโอกาสสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา

ภาพที่ 4.53 แผนภูมิแสดงสรุปการประเมินเพื่อหาโอกาสสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา

**สรุปผลการวิเคราะห์ตอนที่ 4 วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 การประเมินผลการสร้าง
ภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา**

จากการสัมภาษณ์เรื่อง “กระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา” ได้ข้อมูลโดยสรุปดังนี้ สมาชิกวุฒิสภามีการประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง ซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรม 4 ประการคือ การประเมินการรับรู้ของประชาชน การประเมินสื่อ การประเมินกิจกรรม การประเมินการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา

ภาพที่ 4.54 แผนภูมิแสดงสรุปการประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของ ส.ว.

จากภาพที่ 4.54 จะเห็นได้ว่าสมาชิกวุฒิสภามีการประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง 4 ด้านตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การประเมินการรับรู้ของประชาชน พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการประเมินการรับรู้ของประชาชน ในแง่ของการประเมินการรับรู้ของผู้รับสาร ว่าประชาชนรับรู้ข้อมูลเพียงใด พบประเด็นที่เกี่ยวข้องคือ ชาวบ้านไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ดำเนินการโดยไม่ไปร่วมงานที่ไม่เกี่ยวข้อง สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงขณะดำรงตำแหน่ง พบปัญหาอุปสรรคคือ ประชาชนคิดว่าหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาเหมือนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

2. การประเมินสื่อ พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการประเมินสื่อ เป็นการประเมินลักษณะของสื่อและความแพร่หลายกว้างขวางของสื่อพบว่า สื่อที่ถูกประเมินคือ สื่อหนังสือพิมพ์ ประเด็น

สื่อลามก อนูกรรยา ดำเนินการโดยทำหนังสือขอความร่วมมือ สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงหลังการสื่อสาร พบปัญหา อุปสรรคคือ สื่อเห็นแก่พวกพ้อง

3. การประเมินกิจกรรม พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการประเมินกิจกรรมเป็นการประเมิน ความเหมาะสมของกิจกรรม กิจกรรมที่ถูกประเมินคือ กิจกรรมท้องถิ่น โครงการจัดอบรม กิจกรรม มูลนิธิฯ ประเมินในประเด็น การวางตัวที่ดี การวางแผนที่ดีสำหรับกิจกรรม ประเมินประโยชน์ที่ ประชาชนได้รับ ดำเนินการโดย ฟังเสียงตอบรับจากประชาชน สังเกตข้อบกพร่องจากกิจกรรมที่ ผ่านมา ประเมินจากผลงาน สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการ จัดทำในช่วงหลังการดำเนินกิจกรรม พบปัญหาอุปสรรคคือ ไม่มีเวลาประเมิน พบปัจจัยความสำเร็จคือ การวางแผนที่ดีเท่ากับประสบ ความสำเร็จไปเกินครึ่ง

4. การประเมินการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา พบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการประเมิน การทำหน้าที่ เป็นการประเมินผลกระบวนการทำงานตามบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา มี การประเมินในประเด็น การกลั่นกรองกฎหมาย การตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล การแต่งตั้ง ถอดถอนบุคคลในองค์กรอิสระ การอภิปรายในสภา พบปัญหาอุปสรรคคือ ไม่สามารถตรวจสอบ นายกรัฐมนตรี ทำงานไม่ทันเวลา ไม่เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย พบแนวทางปรับปรุงคือ เร่งการ ทำงาน เร่งการประชุม

สรุปประเด็นสำคัญที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

จากการสัมภาษณ์เรื่อง “กระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของ สมาชิกวุฒิสภา” เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ข้อคือ การวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ทาง การเมือง การดำเนินการการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง และการประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งสามารถแสดงผลตามตารางสรุปผล ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.24 สรุปผลการวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง

ประเด็นสัมพันธภาพ	ความเห็นสอดคล้อง	ความเห็น ต่างกัน	สอดคล้องกับแนวคิดและ ทฤษฎี	สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์
- การวิเคราะห์ประเมิน สถานการณ์ของบุคคล และสถานการณ์ที่ เกี่ยวข้อง	- การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรค และโอกาส		- แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการ วางแผนงานประชาสัมพันธ์ ในการวิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์ของ บุคคลและสถานการณ์ที่ เกี่ยวข้อง	วัตถุประสงค์ข้อ 1 การวางแผนการ สร้างภาพลักษณ์ ทางการเมือง
- การกำหนด วัตถุประสงค์	- การกำหนดวัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผล กระทบทั้งในเชิง ข่าวสาร เชิงทัศนคติ และเชิงพฤติกรรม		- แนวคิดด้านการกำหนด วัตถุประสงค์	
- การกำหนด กลุ่มเป้าหมาย	- การกำหนดกลุ่มเป้าหมายไว้อย่างชัดเจน 2 กลุ่มคือ กลุ่มภายในองค์กรและกลุ่ม ภายนอกองค์กร		- แนวคิดด้านการกำหนด กลุ่มเป้าหมาย	
- การกำหนดสาร	- การกำหนดสารที่เป็น การถ่ายทอดความคิด ความต้องการและ ถ่ายทอดวัตถุประสงค์		- แนวคิดด้านการกำหนดสาร	
- การกำหนดสื่อ และกิจกรรม	- การกำหนดสื่อที่ ควบคุมควบคุมไม่ได้ มีการกำหนด กิจกรรมสำหรับ ภายในและภายนอก องค์กรได้		- แนวคิดด้านการกำหนดสื่อ และกิจกรรม	

จากตารางที่ 4.24 สรุปผลการวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของ สมาชิกวุฒิสภาพบว่า สมาชิกวุฒิสภามีการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ได้มีการวิเคราะห์จุดแข็งของ ส.ว. คือ ความเป็นอิสระในตัวเอง มีการทำงานเพื่อประชาชนมาตลอดจึงทำให้มีคุณงามความดีที่สะสมมานานจนเป็นต้นทุนที่ดีของสังคม การวิเคราะห์จุดอ่อนของ ส.ว. พบว่า การทำงานด้านการเมืองของ ส.ว. ที่เป็นผู้หญิงจะยากมาก ส.ว. เองจะไม่มีพื้นฐานทางการเมืองและไม่มีสไตล์การทำงานแบบนักการเมือง อีกทั้งยังขาดผู้สนับสนุนในการเลือกตั้ง การวิเคราะห์อุปสรรคของ ส.ว.พบว่า ไม่มีผู้สนับสนุนในสภา สื่อมวลชนไม่ให้ความสนใจต่อ ส.ว. ที่ไม่ใช่ชนกัญหมาย ส.ว. ไม่ใช่ชนการเมืองที่แท้จริงจึงทำให้ชาวบ้านไม่สนใจและถูกแปลเจตนาให้ผิดไปจากเดิม นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดทางกฎหมาย การวิเคราะห์โอกาสพบว่า การเป็น ส.ว. สามารถทำงานได้กว้างขวางขึ้น การได้รู้แนวคิดของ ส.ว. ที่มีชื่อเสียงมาก่อนพร้อมทั้งเคยผ่านการเป็น ส.ว.แต่ดั้งเดิมมาก่อนจะช่วยให้ทำงานได้ง่ายขึ้น สมาชิกวุฒิสภามีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่ชัดเจน โดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผลกระทบ ทั้งวัตถุประสงค์เชิงข่าวสารที่ต้องการให้กลุ่มเป้าหมายได้รับข้อมูลข่าวสาร หรือได้ความรู้ วัตถุประสงค์เชิงทัศนคติที่เน้นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อองค์กร และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการกระตุ้นพฤติกรรมที่คาดหวัง มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนทั้งกลุ่มเป้าหมายภายในองค์กรและกลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์กร มีการกำหนดสารที่ ส.ว. ต้องการถ่ายทอดความคิด ความต้องการและถ่ายทอดวัตถุประสงค์ ส.ว. มีการกำหนดสื่อที่ใช้ในการสื่อสาร 2 ประเภทคือ สื่อที่ควบคุมได้ เช่น สื่อบุคคล จดหมายข่าว เป็นต้น และสื่อที่ควบคุมไม่ได้ เช่น สื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น มีการกำหนดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์โครงการที่กำหนด เช่น การนัดหมายประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่น เข้าร่วมกิจกรรมในท้องถิ่นจัดรายการวิทยุ สอนหนังสือ เป็นต้น

ตารางที่ 4.25 สรุปผลด้านการดำเนินการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง

ประเด็นสัมภาษณ์	ความเห็นสอดคล้อง	ความเห็น ต่างกัน	สอดคล้องกับแนวคิดและ ทฤษฎี	สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์
การจัดโครงสร้าง องค์กร	- จัดตามสายการบังคับ บัญชา		แนวคิดด้านการจัดองค์กร	วัตถุประสงค์ข้อ 2 การดำเนินการ สร้างภาพลักษณ์ ทางการเมือง
การจัดการทรัพยากร ด้านการสื่อสาร				
- การจัดการบุคลากร	- จัดตามความรู้ ความ สามารถของบุคคล		- แนวคิดด้านหลักการบริหาร สำนักงาน	
- การจัดการงบประมาณ	- เป็นการคุมให้งานเดิน ไปตามแผน		- แนวคิดด้านหลักการบริหาร สำนักงาน	
- มีการจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีด้าน การสื่อสาร	- จัดตามความเหมาะสม ทั้งสถานที่ และพัสดุ สำนักงาน		- แนวคิดงานสำนักงานด้าน ต่าง ๆ	
- การอำนวยความสะดวก	- อำนวยความสะดวกเรื่อง ที่เกี่ยวข้องตามหลักของ ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการจูงใจทีมงาน		- แนวคิดด้านหลักการบริหาร สำนักงาน	
- การประสานงาน	- ประสานทุกเรื่อง ที่เกี่ยวข้องใช้หลัก ประสานงานระหว่าง ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา		- แนวคิดด้านลักษณะและ ขั้นตอนในการประสานงาน	
- การกำกับและการ ควบคุม	- ด้านงบประมาณ กฎหมายและระเบียบ ข้อบังคับวัสดุสำนักงาน		- แนวคิดด้านหลักการบริหาร สำนักงาน	
- ปัจจัยความสำเร็จ และความล้มเหลว ในการดำเนินการ	- มีปัจจัยด้านสื่อและ ปัจจัยด้านการจัดการ		- แนวคิดด้านปัจจัยสำคัญใน การปฏิบัติการตามแผนงาน ประชาสัมพันธ์	

จากตารางที่ 4.25 สรุปผลการดำเนินการการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของ สมาชิกวุฒิสภา มีการจัดโครงสร้างองค์การตามสายบังคับบัญชา สอดคล้องกับแนวคิดด้านการจัด องค์การ มีการจัดการทรัพยากรด้านการสื่อสาร โดยจัดบุคลากรด้านการสื่อสารตามความรู้ ความ สามารถของบุคคล สอดคล้องกับแนวคิดด้านหลักการบริหารสำนักงาน มีการจัดการงบประมาณ ด้านการสื่อสาร ซึ่งเป็นการคุมให้งานเดินไปตามแผน สอดคล้องกับแนวคิดด้านการบริหาร สำนักงาน มีการจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร เป็นการจัดตาม ความเหมาะสมทั้งสถานที่และพัสดุสำนักงานสอดคล้องกับแนวคิดงานสำนักงานด้านต่าง ๆ มี การอำนวยการทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องตามหลักความมีมนุษยสัมพันธ์และการจูงใจทีมงาน สอดคล้องกับแนวคิดด้านหลักการบริหารสำนักงาน มีการประสานงานทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยใช้ หลักการประสานงานระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา มีการกำกับและการควบคุม ทางด้านงบประมาณ กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ วัสดุสำนักงาน สอดคล้องกับแนวคิดหลักการ บริหารสำนักงาน มีปัจจัยความสำเร็จและความล้มเหลวในการดำเนินการ มีปัจจัยด้านสื่อและ ปัจจัยด้านการจัดการ สอดคล้องกับแนวคิดด้านปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติการตามแผนงาน ประชาสัมพันธ์

ตารางที่ 4.26 สรุปผลการประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง

ประเด็นสัมภาษณ์	ความเห็นสอดคล้อง	ความเห็น ต่างกัน	สอดคล้องกับแนวคิดและ ทฤษฎี	สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์
การประเมินการรับรู้ ของประชาชน	- การประเมินผู้รับสาร ว่าประชาชนรับรู้ข้อ มูลเพียงใด		แนวคิดด้านการประเมินผล งานประชาสัมพันธ์	วัตถุประสงค์ข้อ 3 การประเมินผลการ สร้างภาพลักษณ์
การประเมินสื่อ	- ลักษณะของสื่อ และ ความกว้างขวางของ สื่อ		แนวคิดด้านการประเมินผล งานประชาสัมพันธ์	ทางการเมือง
การประเมิน กิจกรรม	- ความเหมาะสมของ กิจกรรม		แนวคิดด้านการประเมินผล งานประชาสัมพันธ์	
การประเมินการทำ หน้าที่ของสมาชิก วุฒิสภา	- ประเมินผลกระทบ การทำงานตาม บทบาทและหน้าที่ ของ ส.ว.		แนวคิดด้านการประเมินผล งานประชาสัมพันธ์	

จากตารางที่ 4.26 สรุปผลการประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง มีการประเมินการรับรู้ของประชาชน เป็นการประเมินผู้รับสารว่าประชาชนรับรู้ข้อมูลเพียงใด มีการประเมินสื่อตามลักษณะของสื่อ และความกว้างขวางของสื่อ มีการประเมินกิจกรรมว่ามีความเหมาะสมเพียงใด มีการประเมินการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาทุกการประเมินผล สอดคล้องกับแนวคิดด้านการประเมินผลงานประชาสัมพันธ์